

உ
30058 கணபதி துணை!

19 ஆகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

ஐந்நூறு. 4549

இஃது.

தஞ்சாவூர்

சாமிசெட்டியாரவர்களால்

பிழையறுப்புரிசோதிக்கப்பட்டபிரதியைக்கொண்டு

ஆறுமுகமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு.

தஞ்சாவூர்.

அப்புகுட்டிசெட்டியார்

கனிஷ்டபுத்திரராகிய

கன்ஹையசெட்டியாரால்

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்

குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராஷ்டசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுஅசுஅரு-மார்ச்சிமுன்

பெத்திவிடாமல் தயவுசெய்து
 பஞ்சுதொண்டை. _____
 ஜெனாபெயி _____
 சூரத்திநாயகன் _____
 மொடு _____
 சூரன் _____
 மிந்நிபுஷ் _____
 முத்தியுய் _____
 கோது. _____
 வெள்ளை _____

1/10
 1/2
 1/4
 1/4
 1/4
 1/4
 1/4
 1/4

3 யாதுலதாய்
 மட்டு 1/8 யு
 மட்டாய்
 மொடு. 1/8 யு
 - பெத்தியு

வீ ள ம் ப ர ம .

இதனடியில்கண்டிருக்கும் - தமிழ் - தெலுங்கு புஸ்தகங்கள்
 சென்னைப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன் பேட்டை மன்னாருசாமி
 கோவில் தெருவில் - ஈள - வது - கதவிலக்கமுள்ளவீட்டில் - தஞ்
 சாவூர் கண்ணையசெட்டியாரால் விற்பனைசெய்யப்படுகின்றன.

தமிழ்புஸ்தகங்கள்.		தெலுங்கு புஸ்தகங்கள்.	
கின்னசாமிதாசரீரீர்த்தனை	*	தேசுங்குராஜன்கதை	*
கினைத்திரமரலை	*	சாரங்கபாணிபுதம்	*
பரிபாஷைத்திரட்டு	*	வோடப்பாட்டுகள்	*

இதனால் சகலத் திராளுக்கும் தெரிவிப்பு தென்ன வெனில்
 தன்வந்திரிபகவான் திருவாய் மலர்ந் தருளிச்செய்த பாலவாகட
 மென்னும் சிமிட்டிரத்தினச் சுருக்கம் முந்நூற்றதுபதம் மேற்ப
 டியா ரருளிச்செய்த வயித்திய சிந்தாமணி பிண்ட வற்பத்திராடி
 க்கோர்வையுடன் ஆயிரத் திருநூறும் அகஸ்தியமதாமுனிவர் திரு
 வாய்மலர்ந்தருளிய வயித்திய வல்லாதி-அறுநூறும் அச்சியற்றியி
 ருக்கின்றன, இதன்றி இப்போதுபதிப்பித்துவரும்புத்தகமாவன

இன்னம்சில புத்தகங்களும் பதிப்பித்து வருகின்றேன்இப்
 புத்தகங்கள் வெண்டியவர்கள் சென்னைப்பட்டணத்தைச் சார்ந்த
 சூளைவீரணன் தோட்டம் தொட்டிக்கலை குமரப்ப முதலிதெரு
 வில் (ஈக்) கதவிலக்க முள்ளவீட்டில் இங்கிலீஷ் புத்தக வியாப
 ரஞ்செய்யும்-தி-இருசப்பமுதலியார்-குமாரர் - பரசுராமமுதலி
 யாரிடத்தில் விலக்குவாங்கிக்கொள்ளலாம்.

விபவநு } இங்ஙனம்.
 மாசின் } சூளை - பரசுராமமுதலியார்

பொருள்.

பக்கம்.

பொருள்.

பக்கம்.

4549

அட்சரபலிதம் கூசு
அண்டச்சுன்னம் உஎ
அண்டரண்டநவகண்டம் கூஉ
அநாகதம் ருரு
ஆக்கினை ருஎ
ஆதாரதிட்சை எக
இந்நூலிற்சொல்லியவிபரம்புக
இந்நூல்கித்தி ருசு
இரண்டாங்காண்டம் யஎ
இரகக்குளிகை சரு
இரகக்கட்டு ருஉ
இவர்களுக்குவாதமு }
டியாதெனல் } அ
உலகவாதிக்களின்குணம் கூசு
நந்தாங்காண்டம் கூசு
நம்புலம்-ஐங்காயம் சசு
ஐங்காயம் ருஉ
கங்கைச்சமாதிதிட்சை கூஅ
கணபதியுசை ருசு
கம்பியுப்பு-பாறையுப்பு எஅ
கருத்தயிலம் சக
கல்லுப்பறிதல் உஉ
கல்லுப்பு ருய
கற்பக்கரு எஉ
காயாதிக்கம்பம் சசு
காயாதிசுன்னம் சக
கிரியை யஉ
கிரிஞ்சிற்சுன்னம் உக
கீழ்முலசுத்தி சரு
குருமுடிக்குமுவகை ருய
குருவண்டி-விடக்கல்லு ருஅ
குருநூலம்பது-மதிவெ }
ண்பா - நந்திச்சரிதிகண்டு } எய
கேசுரக்குளிகை எக

கைபாகசெய்புகங்கள் கூக
கொல்லிவேர் எக
சதகோடிகுளிகை }
சித்திரதர்க்கம் } கூஉ
சதாசிவபுசை ருக
சத்திதிட்சைவிவரம் யஉ
சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு கூஎ
சரக்குகளின்பெயர் எ
சரியை-ஞானம் யஉ
சல்லிவேர் ருஎ
சல்லிவேர் எக
சவர்க்காரம் உக
சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு யசு
சாதி-தேயம் கூக
சாபம் ருஅ
சாபநிவித்தி ருஅ
சாபநீக்கல் கூஅ
சித்திரகள்தர்க்கம் கூக
சிவச்சுன்னம் ருய
சுத்திகங்கை கூக
சுத்தசலம் ருக
சுப்பிரமணியதியானம் சய
சுவாதிட்டானம் ருக
சூரியமண்டலம்-சந்தி }
ரமண்டலம் } ருசு
திகைப்படு ருஉ
திட்சைநீரின்பெயர் அ
துலாராசி எக
தேசநீர்-ஊசுநீர் ருக
தேசநீர் எஅ
தேயவளப்பம் கூக
நவசித்திரவாக்கு ருஅ
நாதவிந்து-அண்டபிண்டம்நக
நாதவிந்து-அண்டபிண்டம்சக
நாலாங்காண்டம் சஅ
நிராதாரதிட்சை எரு

பரிபாஷைத்திரட்டின் பொருளடக்க அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
நிர்க்குணதீட்சை எரு		பூரணதீட்சை எரு	
நிலவுப்பு யக		மச்சரோகைமுதலியன் எரு	
நின்மலதெரிசனம் கூக		மணிபூசம் ருச	
நின்மலதீட்சை எரு		மயேச்சுரபூசை ருரு	
நூல் க		மருந்தின்பெயர் கூ	
நூற்கோவை ரு		மவுனபூசை சய	
நூற்றொகை ருசு			
பஞ்சசுன்னவிவரம் யஉ		முதற்காண்டம் க	
பஞ்சபட்சி ருசு			
பஞ்சாட்சரம் யக		மும்மண்டலம் ருசு	
பஞ்சிகரணதீட்சை ருரு		மூன்றாண்டம் ருரு	
பதினெண்பேர் ருஅ		மேன்மூலசுத்தி சச	
பத்தியம் சச		மோகைமடைய ய	
பந்தர்ஓமகுண்டம் கூஅ		யோகம் யக	
பரங்கிசுலக்காரம் உச		யோகநித்திரை சரு	
பரபூசைமுதலியன் எரு		ரவியுப்பு உய	
பராபரதீட்சை எரு		ருத்ரபூசை ருரு	
பாயிரம் க		வயிரவபூசை சய	
பாறையுப்பு உய		வல்லாரைக்கற்பம் சக	
பிரமவுப்பின்பெயர் ரு		வழலை யஅ	
பிரமன்பூசை ருச		வழலைச்சுன்னம் உஎ	
பிரமகற்பம் கூசு		வாதம் யக	
புத்திகெட்டவாதி எச		வாலைபூசை சஉ	
பூசை சய		விசுத்தி ருசு	
பூசைக்குறிப்பு கூஉ		விடக்கல் எக	
பூதவங்கிசுவிவரம் ச		விழிண்பூசை ருரு	
பூநீர்தீட்சை உரு		வெடியுப்புத்திராவகம் உசு	
பூமிநாதபிண்டம் கூசு		வெடியுப்புத்தீட்சை உரு	
பூரணவுகாட்சரம் சய		வெண்சாரைக்கற்பம் சச	
பூரணவழலை கூரு		வெண்சாரையுப்பு எஎ	

பரிபாஷைத்திரட்டின்

பொருளடக்க அகராதி

முற்றிற்று.

உ
கணபதிநீணை.

4549.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச் செய்த

ப ரி ப ா ன ஷ த் திர ட் டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானேதயத்துப் பரஞ்சுடருலகுக்கெல்லாம்
திரமதாவுதித்தஞான திவாகரன் நிருத்தாள்காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற்பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாற்செய்யமுருகனைங்கரீதாள்காப்பே
பாயிரம்.

காப்பெனவுரைத்தவாதக் கணக்கொருலட்சந்தனைசீ
சேர்த்துபாதிபாகத் திரட்டியேநூலையெல்லாம்
நாற்பத்துமூன்றுமொன்றோ நடத்தியகாண்டந்தனைசீ
பார்த்திடினைநூறுகப்பாடைநூல்படித்திட்டானே (க)
படிக்குமிந்நூலுக்கொப்பாம் பராபரமொன்றையெல்லாம்
மடத்தினிலுள்ளசித்தர் வாதநூலிதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற்றீப்பம்போலுங் கூறுநற்சித்தர்பாடை
திடத்தொன்மேருவுச்சித் தீபமாமிந்நூலன்றே (உ)

இந்தநூலைந்நுகாண்டத்நியம்பியகருவேதென்றால்
சந்தேகந்திரிக்கவேண்டித் தமிழ்க்கவியைஞ்ஞாற்றுக்குள்
மந்திரவாதயோக மணியஞ்சீகரணமார்க்கம்
சிறிஷுதசெய்வகாரபாடை தீட்சையுஞ்செப்புமாதோ (ஈ)
நூல் - வேறு.

செப்பியதோர் வகையென்ன நூலின்மேலாந்-தீட்சையொ
டுகைபாகஞ் சேரிமானங்கள்-தப்பிலாக்குருமுடிக்குந் கருமானங்
கள்-தத்துவபஞ்சீகரணந் தாக்கநோக்கும், ஒப்புவமையில்லாதம
வுணக்கோரு-பிறுதியுள்ள வட்டாங்கயோகக்கூறு, மெய்ப்புடைய
காரயகற்பசமாதிக்கூறு-வெறியேறியோடுமணிவேதைக்கூறே (ச)

கூறுனகாலங்க ளிடைபாகங்கள் - குருசீடபக்குவங்கள் பிர
மாணங்கள், பேரூனசித்தியிலே யிருபத்தைத் தும் - பிரபலமா நூ
ன்மறைவுச்சந்தேகங்கள், நீரூகவெளியிட்டுச் சொன்னவாற்றா-னி
கண்டெனவுஞ் சித்தரிதைநினைவுள்வைத்தார், ஆறாறுமறுநூறுங்க
ற்பநூறு-மாயிரமுமுற்பநூறு மடக்கஞ்செய்யே. (டு)

அடக்கமுள்ள சூத்திரங்க ளின்னுங்கேளு-வாயிரத் தோடிரு
நூறெந் நூற்றின் மேலொன், நுடலுக்குளாயிர் முப்பத் தொன்
றெண்பத்தொன் - ஹற்பதினொன்று நாணற்றொன்று, கோத
றுசீர்மதிவெண்பாக்கவிதை நூறு - குருநூலைம்பதும் துவோர்கோ
வையாகக், கிடைப்பதினூபூர்வதவப் பயனொலெய்துங் - கிடைத்தி
டினிந் நூல்பதனங் கெழுகொள்வோர்க்கே (சூ)

கெதியறியரப்பாவிட்கிந் நூல்கிட்டாது-கிருபையுள்ள ஞா
னிகட்டே யெய்துமெய்தும், பதியறியநன்மவுன யோகிகட்டே-
பரிசுத்த நூலினதான் பதணம்பண்ணும், விதியிலெ யென்றெண்
ணுதே நூலைத்தேறிவிண்டு விண்ணிபேசாதே வேண்டாம் வேண்
டாம், நிதிதருவாருபகார நீக்கிப்போயி - நினைவுகொண்டி சூத்திர
த்தி னினைவைப்பாரோ. (சூ)

நினைவிலேயிருப்பதொன்று சொல்வதொன்று-நெஞ்சிரக்க
மில்லாத சித்தர்பாடை, கனவிலேகண்டபொருள் போலவப்பா
காட்டினார் சூத்திரத்திற் கபடமாக, அனலிலேகருமி சொல்லா
வாறுபோலவமிர்த மொழிக்கெதிர் மொழிசொல்வாருமில்லை, ப
னியை நம்பியுழுதவந்தக் கதையைப்போலப் - பாடினார் மறை
பொருளாய்ப்பாடினோ. (அ)

பாடுகின்றசித்தர்தம் நூல்களெல்லாம் - பரிபாடை தெரியாத
பாவியோர்க்குத், தேடுகின்றபொருளழிபச் சொன்னதல்லாற்றி
னையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீழடிந்து மாடிழந்
து உள்ளசெம்பொன் - வேணதெல்லாந்தானிழந்து மெய்தோன்
ருமஸ், காடுறைந்துபோவதற்கோ பெரியோர்சொல்வார்-காணு
மற் புதைத்தசொல்லைக் கண்டிதேறே. (ஊ)

கண்டிகண்டுதேறினவ ரநேகருண்டு-கருவறிந்துசெய்தவர்க
ளநேகருண்டு, தொண்டிசெய்துபெற்றவர்களநேகருண்டு-தொல்
லையென்றுவிட்டவர்களநேகருண்டு, விண்ணிசொலா தடங்கினவர
நேகருண்டு ஸீன்கரிசுட்டித் திரிவாரநேகருண்டு, பண்ணிவிட்ட
குறைகள்வந்து நேர்ந்ததானாற், பலிக்குமல்லால்விணருக்கும்பா
ழதாமே. (ஐ)

பாழ்தெஞ்சுபெற்றகரு மிகளெல்லாரும் - பாரதனிலரசவா
தமறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவ ருறவுகூடி-தலமில்
லாச்சுத்திரங்க ணஸ்ரூய்ப்பேசி, நீள்புனியிலெமையொப்பா
ரொருவருண்டோ - நீரறிந்த வித்தைவெகு நேத்தியென்றுந், தா
ள்பெறுநற்கும்பசுநா மறிவோமென்றுஞ் - சாராயநீர் ஊக்குடி
த்துச்சண்ணுவாரோ. (யக)

சண்ணினதெயல்லாமற் றுத்திரத்தின் - சமூசயங்கடாந்தெ
ளித்துசார்ந்தோரில்லை, எண்ணி யெண்ணி யவரவர்க டமதபத்
திக்கேற்றபடிபார்த்தலைந்தி டைவதல்லால், மண்ணிலெழுபிறப்
பாகும்பிரமகற்பம் - வாணவிட்டுக் கீழிறங்குங்கற் றண்ணுப்பும்,
விண்ணவர்க்குமருந்தான சாணாப்பாப்பும் - வெளியில்வெளியா
ணவர்க்கே விள்ளுந்தானே. (யஉ)

விள்ளுமெயாதியிலே யொளியுமாச்சு - வெந்தழலாமறுபி
றப்புநிலமாச்சு, கள்ளமதா யிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு - காங்
கைகொண்டமறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு, துள்ளியது பிறப்பிறப்பு
மஞ்சளாச்சு - தோகையினிறமாச்சு மறு பிறப்பில், உள்ளபடி
கடைசியெழு பிறப்பிற்குனு - முயற்கோழிமுட்டை நிறம்படிக
மாச்சே. (யங)

படிகமென்ற வண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் - பார்க்கவென்
றாலாகாசப் பிரமவிந்து, குடியிருக்கு மிடந்தானே பூமியாகுந் -
கொண்டவினா லவதார்த்த குருதானையா, அடியறிந்தா ளதில்கீழே
வானவன்னி - யக்கருவைக்கண்டவனே யருள்மெய்ஞ்ஞானி, திட
மானவெழுபிறப்பாய் நின்றமூர்த்தி - சித்தினாயில்வெண்சாணா
ச்செழுந்தண்ணோ. (யச)

தண்ணிருஞ் சண்ணுப்புந் தானேசேர்ந்தாற் - சகலசித்தங்
கைவசமாய்த் தானேசிக்கும், மண்ணும் விண்ணும் மொன்
றுமானால் - வாதமடாவெளியாச்சுமாய்கைபோச்சு, பெண்ணுரு
ப்புருடருமே சேர்ந்தாரானுந் - பிள்ளையொன்று பொலிபோலே
பிறக்கலாச்சு, தண்ணுரும்பிள்ளிபிதா சூரியலிருண் - கனலிலேபிற
ந்தவகை காட்டினேனே. (யரு)

காட்டினேன்சிருட்டிசெய்யப்பிரமமென்றுந் - கற்கலெனம்
பிரமகற்பக் கல்லாமென்றும், மூட்டினேன் மூலவிந் தயனேபூ
மி-மூச்சில்லைபேச்சில்லை மவுணத்தாயாங், கோட்டி கொள்ளுநா
ன்முகத்தன் வயிற்றுக்குள்ளே - குடியிருந்தா னுருத்திரனு மாலுங்
கூடி, ஆட்கிறவாட்டெல்லாம் பிரமசித்தே - யவன்பிறப்புப்பூத
வங்கி சுத்தைக்கேளே. (யக)

பூதவங்கிசவிபரம்.

அங்கிசத்தில் வந்தது தான்மண்ணையாச்சு-தப்பூதமொருமு
லையங்குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்டவம்முனையேயிலுபுலாச்சு - பரும
லகோய்ப்பழமாய்விந் துமாச்சு, திங்கனெனும்விந்தது தான்ரசமு
மாச்சு-தெனிந்தரசுந் தாணுமுருண்டிதிரமாச்சு, சங்கையில்துட
லாச்சங்குயிருமாச்சு-தன்னுடலிற்சீவசெந்து கோடியாச்சே ()

கோடியென்றெலத்தனையென் னுரைப்பேனையா-கூர்ந்து
பார்நாலுவித யோனிக்கூத்தை, ஆடிநின்றமகாபூத வண்டவித்தா
லப்பனே பிறந்ததுகாண் பிண்டவித்துத், தேடிநின் றலைவானே
னுன்குள்ளேயே- செலங்குதித்துப் பணிநீர்போற் செயந்ராச்
சுலு, டியவோர்பிரமகற்புக்கற் சண்ணும்புக்-சூயர்ந்தசிவதீட்சையி
ந்தச்செயந்ராமே.

(௪௮)

செயந்ருஞ்சுண்ணும்புஞ் சேர்ந்துகொண்டாற்-சிவசிவாகு
ருவாச்சு சிவனுமாச்சு, மயமானமுப்புவெண் னுரைத்தசெய்தி-வ
கைதெரியச்சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாக நானுரைத்
தேனிந்தமட்டிஞ்-சமுசயங்கடரவென்றும் கடைக்காண்டம்பார்
உயிரிருக்கு மிடந்தானே பிரமகற்ப-முடலிருக்குமிடந்தானேபி
ண்டவித்தே.

(௪௯)

வித்துக்குணினீறரச மப்புமாச்சு-விண்ணிழிந் துவந்தரசமு
ப்புமாச்சு, சத்தித்தவிடந்தனிலே யெல்லாமுண்டு- சாகாதகாடு
னே சவர்க்காரந்தான், புத்திக்குந் தோன்றாதேற் புலத்தியாகே
பொருளையிந்தநான்முடிவுக் கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டு
நூலிபாடையாதிபுக்க - கெடுத்தபரி பாடையெல்லா மியம்பு
வேனே.

(௫௦)

இயம்புகின்றேன்கித்தரிதமநூலின்பாடையிலங்குண்டோ
கணக்குண்டோ ரசவாதத்தில், சுயம்பென்றவப்புக்குச் சித்தரிசு
டிச்சொன்னவொரு பாடையெல்லாஞ் சொல்வேன்மைந்தா, ப
யம்பிடிக்குஞ் சித்தரிக்கடங் கோபத்தாலே - பழிவருமென் றான்
மேலே பாரம்பவைத்து, நயம்பெறவே சொல்லிவைத்தே னைந்
நூற் றுள்ளே-நாதரிக்கடாமெனைக்கடிந்து நகைத்திட்டாரோ. (௫௧)

நகைத்தவர்களாரொன்றும் புலத்தியாகே-ணவதாதர் சித்தரி
முதற் பதினென்பேரும், செகத்திலு றுமால்கனக்கு் சமலேசித்த
ரி-திருமுலவர்க்கமற்றச் சித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்க ணுந் பா
டைக் கருவையெல்லாம்- பாரதனிற் கோள்சொல்லப் பண்போ
வையா, அகத்தியமாமுனியுனக்குத் தெரியாதோதா- னைந்நூலுங்
ருகைமறவென்றருளினே.

(௫௨)

நூற் கோவை.

அருளினவோ னாந்நூறும்பாருக்கென்ற-லகக்கடந்தமெய்
ஞ்ஞானி யருள்பெற்றோர்க்குக், குருமுகமாய்க் கொழிப்பதல்லா
ன்மற்றோர்க்கையிற்-கொழித்தவர்க்கும் பெற்றவர்க்குஞ் சாபங்கூ
றிப் பெருமையுள்ளசித்தர்தமை வணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்ற
னத்தரவுதலானுந்நூல், கருவறியுஞானிகட்கே வெளியிட்டேனா
ந்-கையடக்கமாகவைத்துக் கண்டித்தேறே. (உ௭)

தேறவேயிந்நூலின் பொருளையாயித்து-செப்பினு னுரோ
மருஷ்யைந்நூற்றோன்று, கூறவேந்திசொன்ன முந்நூற்றோன்
றுகுருமுறைக்கு மிகத்தெளிவாங் கொழிக்கொணுதால், ஏறக்கின்ற
கொங்கணவனெண்ணூற்றுக்கு-ளியம்பினுண்மணிமுறைகளெழித்
துச்சொண்ணுன், பேறுபெற வேண்டுமென்றந் பின்னாக் கன்ற
ன்-பிள்ளைசொன்ன வெண்ணூறும்பேணிப்பாரோ. (உ௮)

பார்க்கின்ற மூலரொண்ணு யிரத்திற்-பாடினாற் கற்பவிதியிர
ண்டாளுான், மார்க்கமதைச்சட்டமுனி யொகத்தீட்சை, மறப்பி
ல்லையென்றுசொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான், ஏற்கவெழுசைனி
மார்க்கமெல்லா-மெழித்துணர்த்தான் போகனுமெழா யிரத்தில,
தோற்றியந்தவகை யெல்லாமிந்த நூல்போற்-சொல்லாது பிரம
கற்பத்தொகுப்பைக்கேளே. (உ௯)

பிரமவுப்பின்பெயர்.

தொகுத்தபடி சொல்லுகிறேன் காரசாரந்-தோன்றாத பா
டாணமுபரசங்கள், வகுத்தவலோகங்க ண்சத்திரங்கண்-மலைபூ
மிழுவிகைகள் கருமானங்கள், மிகுத்தசிலவுதகங்க ளெதற்கானா லு
மெய்ஞ்ஞானபிரமகற்பம் வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியபிரம
கற்பவுப்பின்மார்க்கம்-பரிபாடைபேர்வகுத்துப்பாடுவேனே ()

பாடுவேன்பிரமவுப்பின் பேர்யாதெனாந்-பாங்கான முத
ற்பேர்தான் வழலையென்பார், தேடியெசொல்லுகிறே னிரண்
டாநாமந்- தெளிவானவண்டபிண்டஞ் செப்பலாகும், யேடனை
யாமுப்புக்குழலன்றுநாம-மிண்டகலைபிங்கலை சுழிமுனையென்றாகு
ம், வாடவேவேண்டாங்காணந்நாம-மனமொத்துப் புலத்திய
னே மகிழ்ந்துகேளே. (உ௭)

மகிழ்வாகமசிபரிதி யெரிவில்லம்பு- வாகானதசநாமம் வகு
க்கக்கேளாய், இசுபிரையந்தனித்தியம பிரண்யகற்ப - பிடிவாழ்வு
களரியரிதாரமேகம், புகழ்கோசம்பிசமிவை யினாந்தென்பார்
புலத்தியனேசோடசமா நாமஞ்சொல்வேன், திகழ்வயிரமுநிகன்
னங் கழிக்காய்நஞ்சு-சினையுவர்மண்டிரிசுணசல் சலசநஞ்சே. ()

நஞ்சாணபர்டாண மமுரிவிந்து-நாதமுவர் வெள்ளைக் கல் பூமிநாதம், தஞ்சாதசோடசமா நாமமாச்சு, தொகையிருபத்த னுக்கு விவரங்களாய், வெண்சானாகருநெல்லி லவணப்பூநீர்- வெடியுப்புநவறாவி மிதுனமேடம், அஞ்ச தவரிமுடிபு நமிநீரு ப்பா-மமாவாசைபிரதமைபு மைம்பத்தொன்றே. (உக)

ஒன்றானவிடமவண்ணூர், கிரகங்கொள்ளி - புயர்குயவ வரக்கி கணபதிபூனுப்பு, நன்றானவிடக்கம்பியிருபத்தைஞ்சு- நல்லபஞ் சீகரணமென்றநாமமாச்சு, குன்றா நாமமுப்பத்தாறுஞ் சொல்ல க்-கூற்றலிமணற்பொடிமடையன் குடிபொம்விடு, வென்றானபி டர்லவணஞ்சாரிபுஷ்டி-வெடியோசையனாமிசுநீர்வெளிகுயம்பே

சுயம்பிலிங்கமெழுபிறப்பி விஷ்ணுவைவர்-சுடர்படிகமாசி மலம் பண்ணைச்சூடன், செயம்புகழ்நீரணங்கமலம் பச்சைகாடி- சிங்கியொடுபுயல்பரம நிலத்திற்பூடு, நயம்பெறுகண் மணிமவுன னுசுட்டல்பொட்டல் - நாயகமுமுப்பத்தாறு நாமங்கள், வியன் பெறுசொல்பாடைதொண்ணூற்றிறின்பேரை-விரித்தெழித்துப் புலத்தியனையினிச்சொல்வேனே. (ருக)

கஞ்சு-மருந்தின்பெயர்.

சொல்லவேதிருமேனி கண்மமந்திரஞ்-சோதிவிருட்சம்பட லந்துலஞ்சுக்கம், வெல்லுமேகாரியங் கண்மேலுப்பு-மின்னொ ளிவெண்கடர்கொச்சி துருசுசொக்கான், கல்லுமேவாசிபரி சுத்த ன்சுர்ப்பங்-கண்ணுடிபாலிலங் கரந்தழத்தாண் நல்லவியன் கரு ம்பூனைகடலிற்பாசி-நந்திபுத்தாண்சொரிகாடு நண்டோடாமே.)

ஆகுமேகுருபரம வேமஞ்சூல-மவுரியிந்திர கோபமக்கினி யின்கட்டி, வாகுபெறுமினமளர்புனுசுகாவி-மலைருது வெண்கார மயநாகம்வள்ளி, தோகைகொக்கோபிதலைப். பிள்ளைகண்ணி-துத்தி வெள்ளையாவலாசோமநாதம், சாகுஞ்சுனியாசிமண்டை தொட் டிபூரஞ்-சமாதிலவப்பொபிரஞ் சங்கமாமே. (ருக)

சங்குகண்டங்கத்தரிபொன் மத்தவித்து-சரபிசமகரமொடு சானக்கிராமம், வங்குகிங்குபுரியட்டம் பஞ்சமித்திர - மதியிரவி சோடசமாமதனப்பூடு, குங்குமங்கோ ரோசினகோ மயச்சுருதி னுக்-கொல்லைகொடி ரசம்பூர்ணமிராசவர்க்கம், அங்கமுள்ளதா னுத்தமுருனேதேர்க்கா-லங்கிகளிச்சன்னமுட்டையானைக்கல்லே

கல்லான யேகசுவர்க்காரம்வியாக்கிரங்-கருவி.தொகையான தொண்ணூற்றாறுமாச்சு, சொல்லான தூற்றிருபத்தைஞ்சின்பே ரைச்சொல் லுகிறேற்புலத்தியவத்தொகுப்பைக்கேரு, வில்லோ சையுளக்கருவஞ் சனக்குடக்கு-விஞ்சைபகலவன் விளக்குவேதை

கஞ்சலீ, புல்லானவாமணக்குக் காணல்வேனல்-புகைபருக்காலவி
ருள் போகுநாளே. (௩௩)

௩௩ - சரக்குகளில் பெயர்.

நாளானவிந்துப்புக் கழற்கொடிக்காய் - நாரீத்தைவிடமுட்
டிகிதுநாகப்பூச்சி, நாளானநரகல்கட்டம் புறவினெச்சம்-நாட்டு
சரீக்கலாவேகாத் தலைக்கல்கஞ்சம், கோளானகண்ணூரி யஞ்சமுத்
துக்-கோளகபாடாண நாபுருவிசும்பம், நீளான்முகிபாடாணம்
மேர்செட்டி- திரீவாணமாக்கிராணஞ் சலநீருப்பே. (௩௪)

உப்பானவைங்காயம் பசுமைபச்சை - யுடலுயிர்தம்பனந்
தாது கருவோடுழி, செப்பானபந்தக்கு நாபிராணன்-சித்தினா
பங்குனிசில்சரி காதுவட்டை, மெய்ப்பானகிரியுதயமத்தமேரு-
மேவுவிசை துருமபுக்கு சலிமீதருசத்ரு, துப்பானபவளம்மேசி
லைதுரட்டிகுரிபனை பாடாணத் துய்யதாமே. (௩௫)

துய்யசத்திசிவஞ்சினக் காரஞ்சுப்தரஞ்-சந்தரி தாண்டவநீல
ன்சோதனைக்கல், ஐயமின் மினிமதனகாமரூபி-யடலையணி மால
கிரி தூற்றலன்னஞ், செய்யபுதுநிலப்பருதி பலமத்தாமலை- கொ
டியுமருகுடவியகந் தேய்வுகட்கம் - சூய்யமரவிபீசமணிபூரய்வ
ட்டங்-கோடைகுளியாணரசக் குளிகுண்டாமே. (௩௬)

குண்டானகாரமுடி மலங்கறுப்புக் - குதினாகெந்தி பூரோகந்
கோவனூர்மண், உண்டானநிமிளைபொன்னி யினங்கனூத்தை -பு
யர்பிரமனூயிரவன்பா-னுண்ணுப்பின்னை, பண்டானசவுபாக்கி ல
ம்பாழ்ந்தத்தக்-பஞ்சபட்சி யிரங்குவத்துப்பாறையுப்பு, வெண்
டானம் போன்றகல்லுப்புக்கட்டி - லோம்பிருது கிழந்தி விளம்
பினுளே. (௩௭)

விளம்பின்னவோர் நூற்றிருபத் தைஞ்சுமாச்சு - வெகிவேறே
பிரித்தெழித்து வெளியாய்ச்சொன்னென்-தளராதே பிரமகற்பசு
ன்னத்தோடே-தாழ்வில்லாமுந்தாற்றே டிருபதாரும், இளம்பி
றை வந்துதித்துவளர்ந் திலகுமாபோ - விந்தவகைப் பொருள்க
ளெல்லா மொலிதுக்காகும், பழங்கனித்தரசம்போல வித்தநூலை
ப்-பாடினென் கருவறிந்து பார்த்திடலே. (௩௮)

பார்த்திந்திந்தவகைப் பெயரையெல்லாம்-பாடினாரி நூல்
களிலே பாடைமார்க்கம், சேர்த்திந்து பாராம லுலகவாதி-செ
ப்பினவோர்சரக்கொல்லைத்தியிலிட்டு, நீர்நினைத்திகிரியையினை
யென்றேயெங்கி - நினைவுசெட்டுப்புத்திகெட்டு நிசுமுந்கெட்டுக்,
சூத்திரமுங்காணாமற் குருவில்லாமற்- நுயர்க்கடலிலேவிழுந்தசு
ழன்றிட்டாலே. (௩௯)

இவர்களுக்கு வாதமுடியாதெனல்.

சுழன்றலையும்பாவிடக்கு நூலுமுண்டோ- நுண்மார்க்ககீட
ருக்குக்குருவு முண்டோ, உளங்கனியாச் சண்டாளர்க் கிரக்கமு
ண்டோ-வுப்பைவிட்டபேர்களுக்குப் பொண்ணுமுண்டோ, கள
ங்கமன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ - கன்னிமயல் கொண்
டோருக்கி யோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோக விருப்
பமுண்டோ-சவர்க்காரநிலையறியார் தாங்கெட்டாரோ. (சஉ)

கெட்டதென்னென்னிலகில் வாநியெல்லாங் - கிருபையில்
லாக்குருக்கள் சொன்ன கேள்விகேட்டித், திட்டமில்லாமங்கையர்
கள் தூரமான-தீட்சமேபிரமகற்ப செயந்நொன்று, வட்டகையிற்
ருவாங்கியதிலேபூர, மாட்டுவாரந்தவுப்பு வழலையென்பார், சுட்
பிணத்தையெடுப்பார் தலைநாண்மைஞ்சன்-றுஞ்ச சவர்க்காரமெ
ன்றுஞ் சொதிப்பாரோ (சங)

சோதிக்கமையெடுப்பார் தயிலஞ்செய்வார்- அடியானதா
ம்பிரத்தை யுருக்கிச்சாயிப்பார், பேதித்துக் செம்புசந்தே பசு
மையானா- புடத்திலைவத்துக்காணும னுயிர்த்துச் சோர்வார்,
வாதிக்குங்கைபாகற் தப்பிற்றென்பார்-வகையெனக்குத்தெரியுமி
ங்கேவாரு மென்பார், உதிக்கண் போனதல்லாற் காரங்காண-ரு
ப்பிருந்தவிடமறியா ருலுத்தீர்தாமே. (சச)

தானென்றிரமவுப்பு வெளியுமாச்சு-சத்தமிட்ட வங்குசின்
குதலைகீழாச்சு, ஊனென்றிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்சு, துப்பிரு
ந்தபாண்டமன்றே மண்ணுமாச்சு - ஏனென்றறவியாலே யுருவ
மாச்சு- இத்தென்றமதியாலே குருவுமாச்சு, காணென்றமாரி கட
ந்தமுதமாச்சு-சாய்சித்தி வாதசித்திகாணலாச்சு. (சரு)

காணவேசுத்தகெங்கை தீட்சைமார்க்கங்-கபடமதாப் பாடி
வைத்தார் சித்தொல்லாம், பூணவேசெந்நீரும் பணிநீராலே-பொ
ய்யாதுவழலைவிந்து பொண்ணுமாகும் - தாணுவன்றே சடைமீதி
ற்றறித்தாரந்தச்-சந்திரனெக்கையாலே தடுப்பாருண்டோ, தோண
வேவிந்துக்குத் தீட்சைநீரிற்-சொல்பாடை தனைப்பிரித்துச் சொ
ல்வேன்கேளே. (சன)

தீட்சைநீரின்பெயர்.

சொன்னவொரு சாராயத்தீநீர்களை- சுரோணித மூலப்புளி
நீர்சோமன்செந்தேன்-கண்ணிருதுவமுரிமுலைப்பாற்பசாறுகுங்க
ல்லருக்கன் பால்செயநீர்கவந்தக்காக்கை-அன்னமுதுபிரவாகஞ்சு
த்தகெங்கை- யாற்றுவெள்ளங்குதம்பெயொடு கிளிஞ்சல்வத்து-

வண்ணியினிற்புகைசருகு வேர்வைதூமை-மதிபோகாப்புனல்மு
தமதுவெண்பாரோ. (சௌ)

மதுவாலைபுலனைதிரி புனாமேனிப்பால்- வளரீகமுதை குரு
திவேசரிநீர்தத்தம், சதுரீபெருகு சிறுநீர்பூச் சாரமுசி- சத்திநவா
ச்சாரம்வெண் கருநீர்தண்ணீர், மதியிலுறுபிரணவநீர் பனிநீர்நா
தம்-பாணியிளங்குமரிதிரா வகங்காரசிப்பி, உதகபடிகற்பநீர்தாளி
ச்சாரா - மூன்றுளிரீரூம் பிடுகல்கங்கை யுப்புநீரோ. (சஅ)

உப்புமதமறுவகைநீர் தயிலஞ்சேரரி-யுகாரவெழுத் தகாரவெ
ழுத்தோகாரம்வண், டப்புபஞ்சதீட்சைதசமகண்டசுன்ன- மைவி
ரலிகாந்தமல ரொட்டிச்சாறு, செப்புச்ரஸ்வதிநீர்தத்தம்யோகஜீட்
சை-சிவதிட்சைசோடசம் ரீங்காரதூபம், இப்புலியிற் சம்பளஞ்
சையோகநாலெட் டென்பரி பாடைத் தொகை யெண்பத்தி
னான்கே. (சக)

எண்பதினாற்றீட்சைவிதி முடிவில்லாம-விசைத்தாரோ சூத்தி
ரத்துக் கிணக்கமாக, முன்பினதியாமலிது வதுவோவென்று - மூ
டரீகடநினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லி வாய்குழநி
ந்தரிக்கம்பேசி- மயிர்பிடித்துத்தெருவிவரும்வாதப் பேய்கள்,
சும்புகண்டாலவர்களிடஞ் செல்லவேண்டாந்-சுருமுறைக்கெண்
னூல்தேடிக்கூர்ந்துபாரோ. (ரு)

கூர்ந்துபார்முப்பதிலேகைபாகங்கள்-சூணமானவைம் பதி
லருருவின்பாகம், தேர்ந்துபாரொண்பதிலே வழலைமாரிக்கு-நிச
ரானநானூற்றிலிடைதேர்பாகம், சார்ந்துபார் மதிவெண்பாத்தி
சைபாகஞ்-சுவுமியமாமாயித்தி லநேகபாகம், தேர்ந்துபாரிந்
தூலிற்பாடைபாகஞ்-செப்பினெனிந்தநூல் கிளஞ்ரொப்பே ()

சுத்தமங்கை.

நூலிலேசுத்தங்கை நீனாக்கேளா-யுரோமருஷியைந் நூற்
றினுணுக்கங்காணும், பாலெனவே சுத்தங்கை தண்ணீப்பெற்ற-
பாவைக்கு முகநாலு காரானேழு, மேலெல்லாம் பஞ்சவண்ணங்
கைதானெட்டு-விரல்பதினா ரொருசெவ்வாய் கலைதானென்று, சூ
லெனவேபத்துநாள் சென்றபின்பு-சுத்தங்கை யென்றொருபெ
ண்பெற்றிட்டாளே. (ருஉ)

பெற்றிட்டபிள்ளைபிதா சந்திரனாச்ச- பிறந்தவுடன் மறுநா
டா நிறந்துபோச்சு, உற்றவுதயாதியினிற் பிறந்தபிள்ளை- யுதவும
ல்லாற்செத்தபிள்ளைக் குயிர்தானுண்டோ, இத்தையும் பெற்றெ
டுத்ததாயின்கண்ணை-யெண்பத்துநாள் குயிர்க்கு மிசைந்தயேர்

னி, சித்திபெறச்சிவசத்தியிரண்டுங்கூடித்-சிவசிவா சகலசித்தாந்
சிக்குந்தானே. (௫௩)

சிக்குகின்றவாயினும் துதந்தானே-சிவகங்கையாகாசத் துது
தண்ணீராய், முக்கியமாய் முதற்பிறப்புச் சமுத்திரத்தின்-முத்த
வளுக்கிறையவளாமோடிகாரி, சருக்கரைபோற்கனிவாச்சிபச்சை
மேனிச்-சந்திரனைக்கண்டவுடன் ஈருணசேர்ந்தாள், கொக்கிறகு
போலானுண் மறுசென்மத்திற்-கோதைக்குக்குடி யிருப்புக்கொ
ண்டருளே. (௫௪)

கொண்டலிலேதானிருந்து சிலநாட்சென்று-கொடுமையுள்
ளசென்மமதாய்ப் பிறந்தான்மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவரு
ஞ்சிரிக்கலாச்சு-கண்ணிருடியிருந்தவிடம் பாழாமென்று, வண்ட
ரிகளெல்லாம்விவகியொதுங்கப்போனார்-மதிசிறந்த பெரியோர்
கள்வணங்கினீர்ஈரர், தொண்டர்களைக்கிருபைவைத்துப் பிழைக்க
ச்செய்து-துகளிலாப்பிரணவமே சுயம்புநீரே. (௫௫)

நீரானகல் லுப்பு நாதச்சுன்ன-நீற்றெடுத்தாற்பிறகுதிசமாகு
ங் கங்கை, ஊருகின்ற சலந்தனிலே சிவமுஞ்சேர்ந்தா-லுத்தமனே
சிவவுப்பு குருவுமாச்சு, மேருவிலேயிருந்தசித்தர் சொன்னமார்
க்கம்-வெளியிட்டிச் சொல்லிவிட்டேன் விள்ளவேண்டாம், பேர்
பெறவேவேண்டிமென்றார் சூத்திரத்தின்-பிரமாணக்கருவையினி
ப்பேசுவேனே. (௫௬)

மோகாமடைய.

பேசுவேபிரமாண மறிந்தோன்சித்தன்-பிரமவுப்பைக் கண்
டவனே குணசிரோட்டன், வாசிதனையோடாமன் மறிந்தோன்சித்
தன்-மாயைதனைவிட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனையறிந்தா
னேகிரியை பெற்றோன்-பூவுலகத்தோடிருந்தோன் சரியைமார் க்
கன்ஊசரத்தினின்பிரித்தோன் நீட்சைபெற்றோ-னோகோகோனா
னமெல்லா முலகுதானே. (௫௭)

உலகுமுதற் சரியையோ வருத்தாபத்தி-யுற்றுநின்ற கிரியை
யைதிக்மாரும், பெலமான்யோகம் வாதம்மிரண்டும்- பேசவாரு
வமானப் பிரமாணத்தால், நலமானஞானமதே யதார்த்தமாகு-
நான்குமிந் தப்பிரமகற்பத்தாலேயல்லால், பலபலயோசனைசெ
ய் துமயங்கவேண்டாம்-பரங்கித்தீர்மறைவாகப்பாடுநூலே (௫௮)

தூலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி - நோக்கமில்
லாதிருந்தக்காற்சரியையாகும், மால்செய்யுமரந்தனிலேபேயுண்
டென்று- மனத்துதித்தால்திக கிரியையாகும், மேலுமைமனா
பசுப்போ லென்றல்லோகம்-விசாரணையாற் பிறியும் ரசவாதவே
லை காலகரு வெண்க்காண்டல்பிரத்தியட்சங்-கதிதருமெய்ஞ் ஞான
மெனக் காணலாமே. (௫௯)

யோகம்.

ஆகு மெபுகையதனைக்கண்மிவெய்ய-வக்கினியுண்டெல்பது
புதுமானந்தான், பொருமிந்தப்பிரமானத் தனுபவத்தைப்-
புகலுகிறேற்புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேள், சோகமில்லா வக்கி
னியேநகராருபந்-தூமமேயனுமான மாகும்பிண்ட, தேகமேபு
கையானுற் புகையையின்ற-தீக்காட்ட மங்கென்றே தெரிந்து
கொள்ளே. (சு௮)

தெரிந்துகொள்ளுந் தூமத்தைக்கண்டேயங்குத்-தீயிருக்கு
மென்பதைநிச்சயித்தாற்போலும், அழிந்துவிடும் பிண்டமதே
வழுவெண்ணி-லப்புகைதானெருப்பாகி வதுவுமெய்யே, எழு
ந்தபுகை யாகுமிந்தக்காயவுப்பே-யெரிதரும்புமக்கினியு மெங்
கென்றேபார், குளிர்ந்தபுகையக்கினியு மொன்றையொன்று-கூறி
ஞானமானக்குறிப்புத்தானே. (சு௯)

குறிப்பானயோகத்தினைக் குவமானத்தைக்-கூறினெல்புலத்தி
யனேகூர்ந்துபாராய், வெறிப்பானவஸ்துவென்றேவெறுநீருக்கு
மெய்ஞ்ஞானமதியமுத விந்துவுக்குஞ், செறிப்பாக வுமான
மொன்றுக்கொன்று-செப்பினுந் சாராயந்தனைக்கொள்ளென்றே,
மறிப்பானபுத்தியினுற் புகைநீருண்டு, மாளாமன்மதியமுதம் வா
க்காலுண்ணே. (சு௧௦)

வாதம்.

உண்ணவேமவுனரச வாதயோகமுத்தமனேவானரச வாத
தாது, விண்ணுறையுமீயோகரச வாதத்திற்கு-விந்துநாதப் பொ
ருளை விளம்பக்கேளு, தண்ணிறையுந்தாதுரச வாதத்திற்குச்-சது
ரானலவணமதேவிந்துநாதம், பண்ணரியவிரண்டிற்குப் பேரொ
ன்றாகும்-பாடையினுலுவுமானம்பற்றிப்பாரோ. (சு௧௧)

பாரப்பாவிரண்டிற்கு மொருபேரிடம்ப-பாடினுவமா
னப்பாடையாலே, வாரப்பாநாதவிந்து வழங்கும்பேர்-மவுன
மென்றசுவயோக வாழ்க்கைக்கும்பேர், ஆரப்பாவிதையெடுத்தி
லேசொல்வா-ரதையெடுத்திதிற்புகட்டி யதுவாமென்பார், கூரப்
பாநாதவிந்து முடித்தபேர்க்குத்-கூச்சமற்ற ஞானமென்னும்
பொருடாண்வாய்க்கும், சாரப்பா லவணவிந்து பூமிநாதம்-தமை
யறிந்துமுடித்தவர்க்குத் தங்கமாமே. (சு௧௨)

தங்கமதையுண்டாக்கும் விந்துநாதஞ்-சாரமென்றுந் கார
மென்றுந் தருமேபூமி, வங்கென்றுஞ்சிங்கென்றும்பூமிநாத-மதி
யிரவிசுமுமுனையின்மாட்டக்காணும், திங்களென்றவுடல் சித்தேய
தற்கேபூமி-திருக்கொமிக்கமாட்டாமற்செகத்துள்ளோரீகள், தங்க
ள்பஞ்சேந்திரியம்விந்துநாதம்சவர்க்காரமெல்லெண்ணித்தவறு
ண்டாரோ. (சு௧௩)

கிரியை.

தவமுடையோகமொயி வாத்தத்திற்குஞ் -சமாதானமான பிரமாணஞ்சொன்னேனீ, பவமானகிரியையெனு மைதீகத்தின்-பாடைதனைப் பிரித்துணாக்கப் பண்பாய்க்கேளு, கவரானமரந்தனி லேபேயுண்டென்று-கைகாட்டப்பேயின்றன்கண்ணிற்கண்டார், சிவமானமந்திரசித்தி யுண்டாமென்று-சித்திப்பதேகிரியை செழிக்குந்தானே. (சூசு)

சரியை-ஞானம்

தானென்றசரியைக்குக்காயியார்த்தந்-தருமத்திற் குறுதிமெய் ஞ்ஞானமாமென், நீனமறுபாக்கியவான் ரூபத்தரயோ-நிருவரையுஞ்சாட்சியெனவெயித்துக்காட்டில்-உன்னென்றசரியையிதுபத்தியாச்சு-துத்தமனே ஞானபிர திட்டைகேளு.நானென்ற விருத்திதனிவற்றுப்பார்த்து-நல்லகட்டையென்றதிதன் ஞானமாமே

ஞானமென்றபிரமாணமூலங்கண்டா-னலமான தூற்குறிப்புநல்குறுய்த்தோற்றும், வானமென்றயோகசித்தி காயசித்தி-வாசத்திதூங்கவசமாம் வகாரத்தாலே, கியானமென்றேனுமென்றேனெங்கேயென்றென்-காயசித்திபெற்றநிசக் கருத்துளொர்க்குடிபானமென்ற ஞானசித்தி முத்தியாகும்-பஞ்சசுண்ணக் கருவையினிப் பகருவேனே. (சூஅ)

பஞ்சசுண்ண விவரம்.

பகருவேன்குக்குடத்தின் சுண்ணமொன்று - பரிவானகற்கிளிஞ்சிற்சுண்ணமொன்று, நிகரில்லா வெள்ளைக்கற்குண்ண மொன்று-நீரானகடனுறையின் சுண்ணமொன்று,சுக்மானவலம்புரியின்சுண்ணமொன்று- ஆகளிளாவுஞ்சுவகைச் சுண்ணத்தாலே, தகைபெறுசீர்நாதமதைச் சுண்ணம்பாக்கிச் - சாகரநாதஞ் சேர்க்கத்தண்ணீராமே. (சூக)

தண்ணீராஞ்சிவகங்கை சித்தங்கங்கை-தாயான பிராணனுமே சந்திரபானம், கண்ணீராஞ்சத்தியெனு நாதத்துள்ளே- கலந்தபரப்பிரமவிந்து கலந்ததானால், ஒன்றுனசுக்கிலமுங் குருவுமாச்சு-ஒகோகோதங்கரச முதித்ததம்ம, மண்ணோடுபுலமுதலாவேமமாச்சு-மாறாமலிந்திரன்போல் வாழ்வண்டாச்சே. (எய)

சத்திதிட்டைசை விவரம்.

வாழ்வானசத்திக்குத் திட்டைமூல-வகையறியச் சொல்லாது நூல்கடோறும், தாழ்வில்லாசத்தியுஞ்சிற் சத்திக்குள்ளே - தால்கலந்துமுனிசெல்மந் தானேசென்றாள் கோளேனுமில்லாத நாதசுண்ணங்-கூறுமந்தச்சுண்ணநவ கடலின்மூழ்கித், தாவானபிரணவநீரிதானுமாச்சு சுவர்க்காரசெயநீராச்சாற்றினேனே. (எக)

சாற்றுகின்ற சிந்திப்பஞ்சமித்திரஞ்-சத்திக்குப்பின்புதித்த
போகசித்தி, வேற்றுருவுபோலிருந்தா ளுயிருமானான் - மேதினி
யோர்க்குபகாரி பஞ்சமித்திரம், தோற்றுக்கின்ற பஞ்சமித்திரந்தீட்
சைவிட்டாற்-சுத்தகங்கையாகாது நாதசத்தி, காற்றடிக்குங் காந்த
மலர்கடலுஞ்சேர்ந்தாற்-ககாகாணுவாதசித்தி கைக்குள் ளாச்சே.

ஆச்சப்பாசிவத்திற்குத் தீட்சைமார்க்கம்-மைந்நூற்றிற் சொ
ல்லுகிறேன் விநிவதாக, மூச்சப்பாநாதமெனு முன்னிற்றின்னின்
மூதண்டபிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே, தோச்சப்பாவபிடுக
ஞ்செய்யச்செய்யத்-தோடமெலாட்விலகியேசுயம்புமாச்சு, நீச்
சப்பாகடல்கடந்தேயமுதமாச்சு - நிசமாச்சுகிவதீட்சை நினைவா
ய்ப்பாரோ. (௭௩)

நினைவாகப்பருடனுக்குப் பெண்மேல்மோக - நெரிசுரிபூங்
குழன்மகட்காடவன்மேல்மோகம், கனமருவமிருவருமே கலந்த
போது-கமலமலர்வதனமோடுதிக்குப்பிள்ளை, இனிதான பிள்ளை
யினுலெல்லாமுண்டா-மிந்தவிதமாயிருக்குந்தீட்சைமார்க்கம், வ
னவாசமாய்த்திரியும் வேடத்தோரோ-மன்னவர்க்கு மங்கையர்க்
கும்வயதுகேளே. (௭௪)

மங்கையெனுமுகாரசத்தி நாதத்தாய்க்கு-வயதுபத்துச்சந்
திரன்மகளுமானான், திங்கண்முகம்போலிருப்பாள் சிநியகண்
னி-திரண்டபின்பு குடிவைவிட்டுத் தெருவிவந்தாள், கங்கணத்தி
யென்றொருவன் காப்புமிட்டான்-காலெடுத்தே காலி கந்தனைக்
கிட்டான், பங்கமில்லாவயதுபத்துச் சென்றகண்ணி- பசிதவிர்ந்த
வாதிமுகம் பார்த்திட்டாளே. (௭௫)

இட்டவொருமன்னவனே யகாரவிந்தே-யென்சொல்வேன்
பதினாவயதுமாச்சு, சுட்டகதிரோணிடைத்திற்பிறந்தபாலன்-ரோ
கையெனும்பெண்ணுதிதுவாழ்த்ததின், இட்டவிதியோவவனும்
வெளியேரும-லெண்ணிரண்டு முழுத்துள்ளா யிருந்துபோனான்,
பொட்டலென்பாரிருவர்களு மிருந்தவிடு-புலத்தியனே சூத்திர
த்தைப்பொருந்திப்பாரோ. (௭௬)

பொருந்துகின்றகாலமெனு மீன்மேடம்-பூவையரும் வள
ர்பிறையிற்பூரிப்பானான், திருந்துகின்றபருடனுக்கு மீனங்கீழே-
தேய்ப்பிறையாம்பதினாற் செனிக்குங்காலம், அருந்திருந்தவிரண்
டுக்குங் குணங்களுண்டா-லடையாள முண்டொரவை யடர்கமு
ண்டு, வருந்திவினுகின்ற வொருகாலமுண்டு வனமுண்டுநகருண்டு
மகிழ்ந்துகேளே. (௭௭)

கேளையாவளர்பிறையிற் பிரதமையொன்று-கொடியானது
விகைதிருத்திகமற்றொன்று, நாளையாசுதுர்த்திப்பஞ்சமி தானொ

ன்றுதல்மானசஷ்டிசப்தமிதானென்று,வானையா வஷ்டமிபுநவமி
யொன்றுவண்டசமியிவைபத்துமகத்தாந்தீட்சை ஆளப்பாதசமி
யிலேமுடிந்தபிண்ட-மதுதப்பிற் சுத்தகங்கையாகாவாமே. (எஅ)

ஆகாதேயப் பிறையிற் பிரதமைதொட்டிற்ற- வமாவாசை
பதினைந்நுக்கபித்தநாளில், சாகாதகாலுக்குட் பிரமகற்பந்-தான்
டினற்சிவநீங்கிற் நவனுண்டேபோம்,வேகாததலையன்றோவுப்புப்
புப்பு-மேலாகவளர்கிலையெப்பப்பப்பும்போகாத புலனன்றோ
சுத்தகங்கை-பூரணமுங்காரணமும் போதிப்பேனே. (எக)

போதிக்குமுப்பூவேமுப்பாழாச்ச-புரியட்டபூரணமு மது
வேயாச்ச, நாதிக்குமிடந்தனிலே யெழுந்தவுப்பு - நன்றானகால
டியிற்சமாதியாச்ச, சாதிக்குறலமொன்றிற்சத்தியுப்புச்-சந்திரனு
ஞ்சூரியனுந் தாங்கிப்பாராய், வாதிக்கு மானிடரோவறிவர் நல்ல
மகாமவுனயோகியரீக்கே வாய்க்குமன்றே. (எய)

வாய்க்கவேசிவனுக்குப்பாலைமுல்லை-வளர்குறிஞ்சியிவைவு
ன்றும் வண்மையாகும், சேரீக்கவேசத்திக்கு மருதசெய்தல்-செ
ழிப்பானதலமென்று செப்பினாலும், ஏற்கவேபாலை யென்றான்
முதலாம்பூமி யிரண்டிற்குங்குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பநன்று,பாரீக்
கவேவனதீரம் பொடிபண்பொட்டல்-பங்குனியுஞ் சித்தினாயும்
பதிவுதானே. (எக)

பதிவான்கரிசனிலமடிக் கொண்ணாது- பருங்கடற்றண்ணீரை
யடுத்திருக்கலாகா,சதுரானமலையருவித்தண்ணீராகா - சமரசமா
விருக்கின்ற தலமேவேண்டும்,கதிரான பாலைநிலம் வண்டல்பொ
ட்டல்-கண்ணிவனஞ்சிறுகாசா கவந்தபூமி, விதிகாணுஞ் சுக்கான்
பாரிவைகள்கண்டால்-விமலசதாசிவஞ்சத்திமேவும்பாரோ. (எஉ)

மேவுமேகண்ணிதூலா மீனமுன்றில்-வேளைதிதி யுச்சமொடு
சம்பாவத்தில், காலையிபுறாபுவனை வாலமுவர்க்க-கண்டுறுதி காம
சையோகமுட்டிப், பூவானரவிமுத்நாயிற்றுமுத்தா - பூரகத்து
மன தூன்றிப்பூசைமேவித்,தேவிவிந்நுசிவவிந்தல் விரணிங்கண்
மிசுத்தாந்தஞானமுதற்றியானஞ்செய்யே. (எக)

செய்யவேமனோவிருத்தி யைவித்தண்ணிச் செந்தியிலிட்டு-
வறுத்திட்டார் பின்னும், வையகத்திதன்முனையாது ஞானமுத்தி
மாதவத்தோர்க்கெய்தும்ரசவாதவேலை, உய்யவென்று நற்சீடரித
னக்குச்சொன்னே-னுத்தமனே நாதவிந்தி னுண்மை பார்த்தே,
ஐயமில்லாவுள்ளத்தோ டிரண்டாங்காண்ட-மருளுகின்றமுறைப்
படியேதெரிந்நுசெய்யே. (எச)

தெரிந்துருச்செய்கின்ற குருவின் பாகந்-நீன யளவுந்தப் பாது கைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்தபடியே நீ குருவைச்செய்து சிவயோக வாழ்க்கையிலேகித்தமாகி, வினாந்துதமக்கே தேனும் வேண்டிமென்றால்-வேதையிட்டுச் செல்வழித்து வினாந்துதள்ளி, புனாந்துலாணவக்கருத்தை யொடுக்கமுத்திபுகழ் - கேணியோகத்தி லிருந்தேறாயே. (அரு)

ஏறுதற்குநூன்முடிவந் நூலின்பாடை-யியம்புகிறேன்கித்த மதி நியல்பையெல்லாம், ஆறுமேயானைகண்ட குருடர்போல்-வறியாதபிள்ளை மாற்றறிவானென்றும், பாறுமேபசிய மண்ணுந் தண்ணீர்ொன்றும் - பகர்சஞ்சநாதத்தி னாதமென்றும், காறுமேகள் ளனைவெள் ளனைநீர்ப்பந்தல் - காட்டிமென்றுமின்னம்வெகுகதை சொல்லவாரோ. (அசு)

சொல்லுநெருப்பாருமயிர்ப் பாலம்போலச் - சுண்ணும்பி லேயிருக்குஞ் சூட்சமென்று, மில்லறமேநல்லறம தாகுமென்று மிறைத்தாலாக்காத்தபள்ள முண்டேயென்றும், வல்வழுத்துமா ணிக்கநீலமென்றும் - வண்ணனுக் கேதெரியும் வகார மென்றும், வில்லோசையென்றும் வீட்டுக்குள்ளேயென்றும்- வித்தையுள்ள திட்டாந்தம் விளங்குநாலே. (அச)

விளங்குமிந்நூல்களிலே கதையின்பாடை - விவரமெலாமு னாக்கவென்றும்பெருநூலல்லால், உளங்குளிரமுதற்காண்டமொ ருநூற்றுக்கு - ளொடுக்கமாவெடுத்தாத்தே னுண்ணமயெல்லா ம், பிளிறுகின்றயானைகண்ட குருடேதென்றும் - பிரணவமாடெம் முத்துறுதி பேணிப்பாராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவா னென்ற சொல்லி-மெண்ணாழிவயசுபத்து மிசைந்தமாதே. (அஅ)

மாதுமண்ணுந்தண்ணீரு மப்புமுப்புய்வனாகஞ்சநாதமெ ன்றால் வாழைத்தாது, காதலனும்வெள்ளனைக்கள்ளனை நீர்ப்பந்த ல்-காட்டிமென்றும்பிரமீகற்பக் கல்லின்பூமி, வேதமெனுநெருப் பாறு மயிர்ப்பாலந்தான் - வேதையிட்டு லோகத்தில் வெள்ளிமூ லம், சூதறியஞ்சுண்ணும்பிற்கூட்சமென்றும் - சுத்தசலம் பிறப்ப தற்குச்சுன்னமெண்ணே, (அக)

எண்ணவேயில்லறநல் லறமென்றக்கா - விசைந்தபஞ்சநில மதிலே யிசைந்தபூமி, சுண்ணவேயிறைத்தவரைக் காக்குப்பள்ள ந்-கைபாகங்காண்பதற்குக் கருநானையா, வண்ணமுத்துமாணிக்க நீலமென்றால் - வழலையெழு பிறப்பான விண்ணின்கூறு, சொ ண்ணவகையறிவதுவே வண்ணுனென்றும் - னுவவப்பதற்கு வெள் ளாவிதோன்றும்பாரோ. (கூய)

தொன்றதவிஃலோகை யென்றதூதந்-தொகையானவிட்.
டுக்குறண்டேதென்றால், காணுதபிரமகற்பக் கல்லென்றேபேர்-
காட்டினுர் தூலிகளிலே காணுதென்றே; பூணுதகதைகளின் னும்வெ
ருவாயுண்டி-பொருளெல்லாமுப்பி னுக்குச்சுத்திக்கல்லால், வீணு
னசொல்லென்று நினைக்கவேண்டாம் - வெளியாகப் பாடைதனை
விண்டிடேனே. (கூக)

பஞ்சாட்சரம்.

விண்டிசொல்லுஞ்சுத்தமுதற் பதினெண்பாடெ-விளங்குகி
ன்றவட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம், பண்டிவற் துயிரொழுத்தைப்
புலத்தியாகேள்- பண்பானவகாரமென்று மிகாரமென்றும், கண்
டுசொல்வேணுகாரமென்றுமெகாரமென்றுந் - கருவானவொகா
ரமென்று மிந்தவைந்தும், அண்டர்பிராண்சொன்னவெழுத் தை
ஞ்சும்வேத-மரகராநாதத்துக்கருளிதாமே. (கூஉ)

ஆறளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா-லப்பனே புகலா
துகத்தமொன்றும், பொருளானவட்சரமு மற்றபோது- போதி
த்த நால்வேதம் பொய்யாய்ப்போச்சு, தெருளான வுயிரொழுத்
தொன்றில்லாவிட்டாற்-செத்தெழுத்தாற் காண்டம்விண்டி செப்
பலாகா, மருளான வெழுத்தைஞ்சும் பிறப்பெங்கென்றான்-மைந்
தனையுமையெழுத்தாகுமாறே (கூங)

ஆறான ஆமையென்றாலானுமாச்சே - யப்பனையறிவாச்
சுமயங்கவேண்டாம், கூறானஆமையெழுத் தொன்றிலுலே-கூசா
மலஞ்செழுத்தும்பிறக்கலாச்சு, மாறானமவுனவெழுத் தறியவெ
ன்றால்-மனமழுத்திவிட்டக்கான் மவுனத்தோன்றும், தேறானமன
மன்றோபிரமவித்துச்-செப்புகிறேன் ஞானவழிதிறமாய்ப்பாரோ.

பாரப்பாவழலைக்கேயிலக்கப்பாடெ-பாங்கானவட்சரமாம்
பாடையோடு, கூரப்பாநூற்பாடைதேசபாடை- குருமுடிக்குங்
கைபாகக்குருவின்பாடை, சீரப்பாபரிபாடையோகபாடை-சித்
தரெல்லாம்பலபலவாச் செப்பும்பாடை-நேரப்பா விவையெல்
லாகைமந்நூற்றுக்குணினாநியாயாச்சொன்னதினினி கண்டதாமே

இந் தூலிற்சொல்லியவிபரம்.

ஆகுமேமுதற்காண்டம் வழலைகங்கை-யாதியிலே பிறப்பும்
தின்பெயருஞ்சொன்னேன், சேகரமாவிரண்டினிலே குருமுடிக்
குஞ்செய்பாகக்கைபாகத் திறத்தைச்சொன்னேன், பாகமதாமு
ன்றினிலே கற்பமுலம்-பதியானயோகமதை வகுத்துச் சொன்
னேன், வாகுபெறநான்கினுக்குண்ணாஞ்சார-மணி முடிக்கும்வ
யனமெலாம் வழிகண்டேனே. (கூசு)

வழியானவைத்தாங் காண்டத்தினுள்ளே-மறைத்தபொருட் பாடையெலாம் வகைகள்காண, நெளிவிலாக் காண்டத்திற்கருக்க ளெல்லா - நிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே சுருவாக்கருவியிக் கடைக்காண்டத்தைச்-சொதித்தாற்றேன்று மே தோன்றுவெல்லாம், வெளியாகுமிந்தநூலைந்தாங்காண்டம்- வேதமென்றேசித்தாகளும் விளம்பினோ (கௌ)

விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று-விசையானசுத்திக்கு மூலமொன்று,தரும்பாதகும்பகமாமவுனமார்க்கந்-தாங்கிநின்ற யோகத்தின்மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று குளிகையெனுஞ்சாணைக்கு மூலமொன்று,வளம்பெற்றவெனான த்தின் மூலமொன்று-வகையான மூலத்தின் வயனங்கேளே ()

வயனமென்றவழலைதனக்குப்பமூலம் - வாகான தீட்சை க்குக் கனலேமூலம், நயனமென்றயோகத்தின் வாசிமூல - நல்ல வொருகற்பத்திலரசமேமூலம்,சூயனமென்றகுளிகைக்குப்பாட் டிமூலங்-குற்றமில்லாநானத்தின் மனமேமூலம், தயினமென்ற விவைக்கெல்லா மென்னுல்லமூலஞ்-சாரகாரத்துறையைத் தாக்கி ப்பாரோ. (கௌ)

தாக்கிப்பாரிந்தநூலைந்தாங்காண்டந்-தமைப்பார்கிற்சமுசய ங்கடள்ளுண்டேபோம்,தொக்கிப்பாரிந்தநூ மனக்குச்சாட்சி-உ ரோமருஷியைந்தூறு நந்தினூலும்,தேகிப்பாரிதனலேதெளியா துண்டோசிவசுவாகுருதேடித்திரியவேண்டாம், பாக்கியமானூல தனிலிரண்டாங்காண்டம்-பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமு த்தே. (ரா)

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

முத்தணிநகையாள்வேத முதல்வியைப்பாகம்வைத்த,சுத்த மெய்ஞ்ஞானதீபச்சுடர்ப் பெருஞ்சோதிபாதம், நித்தமுந்தொ முதுபோற்றி நீதிசொல்பாடைநூலின், புத்திசேரிரண்டாங்காண் டப்பொருளினைப்புகுவேவனே. (க)

புகலுமுற் காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம் செகத்துயருப்பின்ரீட்சை சிவத்தின்பேர்செப்பினேனூல், இகத் தினின்மூடஞான விருளினையெளிதினுக்கும், பகலவல்பேர்லுமி ந்தப்பாடைநூல்பயன்பெற்றோர்க்கே. (உ)

பயனறியாதமாண்பர் படிக்கிலென் விடுக்கிலென்ன,உயிரி ணையடக்கிடாதாருனாபொருடெரிந்தாலென்ன,தையுள்ளகுண

மிலாதார் தாட்டிகரானுலென்ன, சுயமதா முப்பைவிட்டுச்சுட்ட
தோஷிக்கொப்பாவார். (ந)

ஒப்பிலாவிரண்டாங்காண்டத் துறையறிந்தவனேவாதி, தப்பி
லாச்சிவையோகத்திற் தலைவனுமிவனேயாகும், இப்புவிதனிலேதே
கசித்தியுமிவற்கேயெய்தும், அப்பணிசடையோன்சொன்னுநறி
ந்திடுமறிவுளோரோ. (ச)

அரியவாழ்சுவாதத்தூக்காதுயாமுப்பொன்றேகாண், திரிவி
தவழலைச்சுண்ணஞ் செய்துநீர்த் தீட்சையொன்று, குருசெய்யுமி
டைபாகத்தாற் கூட்டுகைபாகமொன்றிற், நிராயினையறிந்துளோ
ர்க்குநிட்டையுநிலைக்குமன்றே. (ரு)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச்சுத்திரங்க ளநேகமுண்டு-நீணிலத்திலிந்நூல்
போற் கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர்பெரியோரையடுத்தூக்கா
த்து-மனமுருகிநின்றக்கால் வாய்க்குமிந்நூல், கலத்தமிழிற் காப்
புமுதற்கடையுப்பார்க்கக் - கைகாட்டுங்குருவென்னக் காணுமிந்
நூல், விடைப்படுத்தியுடல்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு- விமோசன
காலஞ்சிறிது மில்லைமாதோ. (ரி)

இல்லைபென்றுகூறாமல் யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச் சிவையோ
கிக்கீதனன்றே, இல்லைபென்றுசொல்லாமல் யார்க்குமைந்தா-வி
ந்நூலைச்சொற்றவறார்க்கீதனன்றே, இல்லைபென்றுகூறாமல் யார்
க்குமைந்தா-வெயின்னானமுடையோருக்கீதனன்றே, இல்லைபெ
ன்றுரையாமல் யார்க்குமைந்தா - விந்நூலைப் புண்ணியருக் கீத
னன்றே. (எ)

நன்றானபிரமகற்பக் கல்லினமார்க்க-நாட்டினேன் பாடட
யினுண்முதற்காண்டத்திலி, இன்றுண்டோவுலகத்திலவாதிபெல்லா
மிந்தவிதங்கண்டறிவாரில்லைபில்லை, அன்றேதானிசனெனக் குறா
த்தவண்ணை-யப்பவிவ்விரண்டாங்காண்டத்திற்சொல்வேன், குன்
றன்னவறிவுடைய புலத்தியாகேள் - குருமுறைக்கு வழலைதனைக்
கூறுவேனே. (அ)

வழலை.

கூறுவேன்வழலையிலே நானுசாதி - கூசாமன் முடித்துவை
த்தாரசித்தொல்லாம், தேறவாயந்தந்த வகையாதென்றும்-சிறுநீ
ராத்காச்சுகின்றவழலையொன்று, பேறுபெறச்சுண்ணாம்பு முவருங்
கூட்டிப் பிசகாமற்காச்சுகின்ற வழலையொன்று, நானுகின்றசயிந்
தலவணங்க்கூட்டி-நலமாகக்காச்சுகின்ற வழலையொன்றே, (கூ)
ஒன்றானகளிபுவர்மண்ணீரம்வெள்ளை-புள்ளபடிகாச்சுகின்றவழ
லையொன்றே, என்னுன வெண்மகனேவெம்புபுண்கி - நெண்ணெ

யிட்டுச்செய்திடுவாரித்தநான்கும், நன்றேனுமில்லையிந்த சவர்க்கா
ரத்து-ஊட்டுக்குள் ரசவாதிசுன்னஞ் செய்து, குல்குதசரக்கு கண்
ப்பொதிந்துசட்டிக் - குணமில்லாவகைகண்டு குறையாவாரோ (ய)

குறைபட்டுப்போகாம் வித்தநூலிற்-கூறுகிறேன்வழலையின்
றன்குறிப்பைமைந்தா, நிறைவானரதிமதியு மங்கிமூன்று - நின்ற
வகலண்டத்திற் பிரமவித்தாய், மறைவானமூன்றதின லுலகமாச்
சுவாயுவங்கியப்புமன்றோமுகத்தாம்பிந்தே, உறுகதிர்முச்சுடொ
மிதீநிகர்த்தாவாகி-யோங்கிநின்றபிரமசித்தினுண்மைமன்றோ ()

சாதிவெடியுட்பின்பிறப்பு.

உண்மையாமக்கினியினுறுகோபத்தா- லுற்றரவிமதியிரண்
டுஞ்சையோகித்து, தண்மையாம் வித்துவெனுமழையுண்டாகித்
தண்ணீமுதலெழுதோற்றசார்புண்டாகி, வண்மையாம் முறுபஞ்
சேந்தரியங்களாகி - வந்ததாற் பிரமமெனு மாயக்கூத்து, வெண்
மையாம்விசும்பாலேவிடமுண்டாகி-மேகசலத்தாற்பிறந்தவெடி
யுப்பன்றே. (யஉ)

வெடிப்புப்புச்சுத்தரவிசீசமாச்சு-வெருட்டினுரிதைத்தானே
முடிவாமென்றே, இடியுப்போவிருந்தவிடஞ்சொல்லாமற்ற-னி
லங்கனாப்பைச்சிவமென்றே யிசைந்தேசொன்னார், அடியுப்புநி
லவுப்பென்றறியமாட்டா- ரடுத்தப்பைச்சிவமென்றே யறியமா
ட்டார், குடியுப்புப்பாறையுப்பென் றறியமாட்டார் - கோடான
கோடியுப்புக்கூறுவாரோ. (யங)

கூறுவாரிமுதல்வழலிலவுப்பாச்சு-குறித்தறிய வேண்டுமெ
னிழ்முறிநாதம், மாறுவாரிசாச்சுவாரிவழலையெய்வாரி- மதியுப்புப்
பிண்டமென்பா ராயினாதம், தேறுவாரிவர்தாமே சிவமாமென்று
செப்பியுந்தாமறியாக்காற் திறந்துசொல்வேன், பேறுபெறநிலவு
ப்பேழுநீரென்று-பேரிட்டவகைபிரித்துப்பேசுவேனே. (யச)

நிலவுப்பு.

பேசுவேன்புவெண்ப தயனுமாச்சு-பெரிதான நீரொண்பத
றைமாலாச்சு, வீசுகிறேன்மாறானேயிசனானுண்-வேதனெ னுப்பி
ரமனே சுத்தியானுண், ஊசாசரத்துக்கமித்திருந்தவுப்பேயிச-னு
ப்புக்குமேலிருந்த மண்ணேசுத்தி, தாசியரிக்குமண் ணன்றோவ
லையலாச்சு-சுத்தியைவிட்டகன்றவுப்புத் தானேபோச்சே. (யரு)

போச்சப்பாவிசனுப்புத் தண்ணீராச்சு-பூத்தசுன்னஞ் சுத்
தியன்றோ மண்ணையாச்சு, தேச்சப்பாவிமிகுலத்திற்றிறந்தவீச
னிதனாலேசுத்திக்குளடக்கமானுண், வாச்சுதப்பாகாறலையாய்த்தலை
யேகாலாய்-மாதிநின்றபடியாலேமறைத்தாரீ நூலில், பேச்சப்பா
நாதடென்றுமடியாமென்றும் - பிண்டவவரிசுத்தியென்றும் பே
சினாரோ. (சுய)

பேசாதபூவழலை பிரமகற்பம் - பின்னையொன்று மில்லைநில
வுப்பேய்சன், கூசாதேமுடிதலையென் நிதற்குப்பேராங்-கொண்
டன்மதியுப்பென்றுங் கூறலாகும், பூசாரமறியாக்காலிசனுப்புப்-
பொருந்தானு முதல்வழலை பொய்யாப்போகும், ஆசார்க்கள்ள
ருக்கப்பேச்சேவேண்டா-மாதித்தனுப்பையுனக்கறைபக்கேளே.
ரவியுப்பு,

அறையக்கேள்பொட்டினுப்பு வெடியுப்பையா-வரா கராக
டைசியென்ற வழலையாகும், பறியக்கேண்மண்ணெய்துச்சலத்
தான்முட்டிப்-பக்குவத்தினுற்பிறக்குந்நாம்பியுப்பே, யுறையச்செ
ந்திக்கண்டாற் பிடித்துவெந்தே-யொடிந்தக்காற் சிவமென்றுமு
ரைப்பாறையா, முறையாக்கேள்சனுக்கு மரணமுண்டோ-மோ
சமுண்டோவிணங்கல்வெகு மூர்க்கருமே. (௨௦)

மூர்க்கமுள்ளரவிவிந்து மதியின்விந்து-மூன்றுபங்குமிரண்
டுபங்குமாகக்கூட்டித், தீர்க்கமாமிணங்கியெனும். பெயருமாச்சு
சிவசிவாவெண்ணெய்குடித்திருக்குமுப்பு, மார்க்கமாய்க்கினிக்கு
ரோமம்போல - மாமிசத்தின் கருவைவிட்டான் மாளா ஆப்புப்,
பார்க்கவேகாலுக்கு முடியென்றேபேர் - பரிதிவிந்து மதிவிந்து
பாரொன்றுச்சே. (௨௧)

பாறையுப்பு.

பாரப்பாநிலவுப்பு வெடியுப்புக்கு - பாடையென்ன வொ
ன்றல்லாவிரண்டுமுண்டோ, நேரப்பாவடியென்று முடிதானெ
ன்றுநிறாநிறாயாய்ச் சொன்னதினும் பலனெதுண்டு, கூரப்பா
வடுப்பிலிட் டெரியுந்தியிற்- கொள்ளியிலேசுடர்க் கொள்ளிகுறுக்
கேயுண்டோ, சீரப்பாமுன்பின்னுச் சொல்லுதூல்க - டிரிவிதமா
முப்பினதுதீர்க்கந்தானே. (௨௨)

தீர்க்கமாய்வெடியுப்பே சிவனுப்பாகுஞ் - சிலநாளிற்சித்தி
யென்றுசெப்பலாகும், மார்க்கமாய்ச் சொன்னதல்லா லுப்பின்
மார்க்கம் - வகையதுத்துச்சொல்லாதவகையேதென்றால், மூர்க்க
முள்ளசித்தொண்மேற் கோபஞ்செய்வார்-முடிவைத்தே நிதனு
லேமுன்பின்னாகப், பார்க்கின்மயின்னையறி வுடையனாந் பதறு
மணுமுழுதும்பார்ப்பன்றனே. (௨௩)

தானுனபாறையுப்பைச் சொல்லவென்றும்- சமுத்திரத்திற்
பாறையிலேதானுண்டாகும், வாளுனகல் லுப்பென்றிதற்குப்பே
ராம்-வாரியென்றுமப்பென்று மதற்குப்பேராம், தேனான சிவக
ன்னியென்றும்பேராஞ்-செப்பரியகங்கையென்று மதற்குப்பே
ராம், ஊனுனதிராபோகமென்றும்பேரா-முத்தியிலே பாறையி
னில் வுளருப்பாரோ. (௨௪)

வளருகின்றவுகாரவுப்புச் சிறுநீருப்பு - வகாரவுப்புத்தினா யினுப்பு வத்துப்பைபய, துளிரானசுத்தசலதீட்சையுப்புத்-தொழி ன்முடிக்குஞ்சினவுப்புச் சத்தியுப்புத், தெளிவானகடண்மதிக்கத் திரண்டவுப்புச்- செய்யவதிமதுரவுப்புச் செந்தீயுப்புக், களியாத களியுப்புக் களியினுப்புக்-கண்டிபுராதித்தல்கட்டுமுப்பே, (உ௭)

கட்டுகின்றவங்கியுப் பிசனென்றுங் - காட்டினுர் முடியுப்பு க்காளுரென்றும், விட்டசுழியகாரமென்று மையாவையா - மெ னிவிந்துநாதமதை வினவலாமோ, பொட்டலென்ற ஐசரத்துக் குள்ளேபிசன் - புதையுண்டுபோனானேசமாதிபாகு, ஒட்டுகின்றகி வசத்தியிரண்டுபேரு - மோரிடத்திற்குடியிருந்தா நுத்துப்பாரோ

உற்றுப்பார்சிவமிருந்தபூபிதனினி - லொருபுண்டுமுனையா தேயுவுருப்பாலே, அற்றுப்போமருதநில மயானருத்திர - னவ னுடனேசத்தியடுத்திருந்ததாலே, முத்துப்போற்கொஞ்சம்விஞ் சச்சலமுண்டாச்சு முழுமோசமில்லாமற் பன்மையாச்சு, சித்தித் தும்பசந்தமண்ணுந் தண்ணீர்கண்டாம் - சிவனுப்புநிலமுவரந் தெளிந்துபாரோ, (உ௮)

பாரப்பாவிசனுப்பைக் காணவென்றும் - பனிக்காலங்குடி லிலிட்டிப் பாரிக்கவேண்டும், உரைப்பாவெருக்கின்ற வண்ணு னு ப்பாலொருமுழமோவிருமுழமோ வுயரந்தானோ, வாரப்பாபக் கமோபுப்பியுள்ளோ - மாலுச்சிக்காலையோமதியோவெய்யோ, ஆ ரப்பாவாகாசவுப்பைக்காண்பா - ரானுவுமசரத்தை யடுத் துக்கானே. (உ௯)

அமித்துக்காண்மாசிபங் குனியின்மட்டு - மமாவாசையுன் னேயிம்பின்னும்பாராய், தொடுத்திப்பாரிநிலவுப்புக் கதிராய்ப் பூத்துத்-தொன்றுகின்றநாடனிலே மழையுமாகா, தெடுத்திப்பா ர்குளிரிச்சிகொண் டெழுமப்பூவி-லில்லறத்திலிசன் விந்தைச்சை யோகித்து, வடித்தவுவரசத்திகவ லீகரித்து - வந்ததுநன்னிலவுப் பின் மகிமைதானே, (உ௯)

மகிமையாமுசரமுயிசனுப்பை - வாங்குமுன்னே யதிகமா னுசையோகத்தால், பகையானசத்திக்கு மிரவிமுத்தினா - பாடி நாநாதிசெய்யப் படிசமுன்றி, யுதமுடிவுநடக்கென்ற விசனுப் பையுட்கொள்ளமாட்டாதே யுசரந்தான், வகையானமஞ்சணின் றவண்ணமெல்லாம்-வருஞ்சுத்தவெண்மைநிறம்வாங்கிப்போமே.

வாங்கிப்போமசுரத்தில்வெண்மையிலலை மஞ்சளுக்குச்சி வக்கின்றமாரிக்கமில்லை, எங்குகின்றதியிடலிக்கறுத்துப்போகு-மி ந்தவகைவாதிகள்கண்டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போகாதபடி யி சன்விந்தை - நிலவுப்பைக்கருகித்துநிற்கும்பூநீர், பாங்கிக்காவனா யல்செய்வோனுப்புவேராய்ப் - பண்ணுவோனத்தவுப்புப்பா முதாமே. (உ௯)

பாழென்று சொன்னதென்ன புலத்தியாகேள் - பரமசிவனு
புழமங்கே கைத்திடாது, வாழென்றதென்னும்புகாரசார - மண்
ண்ணோறநிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கோனென்றசலம்விடு
வாருகக்குள்ளைவப்பார் - கொடுங்காரந்தானடங்கிக்கொடியகைப்
பாம், தானென்றவுப்பையெடுத்த தொன்றுமில்லை - தண்ணீரில்ம
ண்கலந்தாற் றுழ்வுதானே, (நடு)

தாழ்விலாப்பூநீனாச் சன்னமென்று - சான்றுவார்தழைகளி
லேதானேபூட்டி, வாழ்வுபெறச் சலமெடுத்து வேதைபார்ப்பா
ர் - மைந்தனேயதினாலேவண்ணமில்லை தாழ்விலாச்சத்தியுவர்சாரத்
தெண்ணெய் - தான்கலந்துசிவசன்னந்தணிந்துபோச்சு, நாளிலே
சிவவுப்பைச்சத்தியுண்டு - நாரிமருந்தேபெரிதாய்தடப்புமாச்சே

நடப்பானசத்தியெனுஞ் சாரம்விஞ்சி - நற்சிவஞர் காரம்ண்
றோநாட்பமாச்சு, தடிப்பானகாரத்தையுண்டசாரந் - தன்குணமு
மர்நியன்றோதவறிப்போச்சு, அடைப்பானகானகத்திற்புலியுங்க
ண்டே - யப்புலியாற்கானகமுமழிந்தாற்போல - உடற்போனா
யிர்நிலையா வாறுபோல - வோகோகோகாரசா ரங்கள்போச்சே, ()

போச்சென்றுமலையாதேசத்திசாரம் - புட்டிக்குநாணையிலே
பூண்டுபாரு, வாய்ச்சுதென்றுகடனீனாக்கவிழ்த்துமேகம் - வாங்கு
கின்றதன்மைபோல் வாங்கும்பூநீர், நீச்சென்னுஞ் சிவனுப்பைச்
சத்தியுப்பை - நினைவாகவெவ்வேராய்ப்பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்ற
யந்தவகையுபாயமெல்லா - மைந்தாங்காண்டத் துணைப்பேனநி
ந்துகொள்ளே, (நடு)

கொள்ளப்பா கடைசியைந்தாங்காண்டத்துள்ளே - கோள்
கிதிதுமில்லாமற் பிரித்துதைத்தேன், ஏள்ளற்கதவருமல்சொல்லி
னேனு - லீசனுப்பையெடுக்கின்ற வியல்பையெல்லாம், தள்ளற்க
நான்சொன்ன படியேநீயுஞ் - சாதித்துக்கற்கன்னத் தொழிலுப்
பாரு, கொள்ளற்கமற்றவெல்லா முப்பேயல்ல - கூறுகின்ற மதி
வெண்பா நூறும்பாரோ, (நடு)

க ல் லு ப் ப நி த ல் ,

நூறுனவுமோமருஷி யைநூறும்பார் - துணுக்கமதிலறிய
வென்ற லிநூல்பாராய், சாறுனமுப்பதிலேகைபாகங்கள் - சவு
மியமாஞ்சாகரத்திற் காலப்பாராய், பேருன வின்னுமற்றநூல்க
ளெல்லாம் - பேசாதுகருக்குருவுப்பிடித்துநன்றாய்த், தேருதுசிவ
வுப்புத்திறந்திடாது - செப்பாகங்கைபாகஞ்செப்பிடாதே, ()

செப்பினேனுப்பினுட் செய்கையெல்லாஞ் - சிவவுப்பே
முதலைத்துஞ்சேரச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம்வழுவென்றுசி
த்தீர்சொன்னு - ரோகோகோநிலவுப்புத் தானுமொன்று, தப்பில்

லாக்கல்லுப்புத் தானுமொன்று-சாரமெனும்பூரமரம் வெடியுப்
பொன்றே; அப்பனையிவைக ளெல்லா மாதியுப்பா-மவையுடனே
சிவவுப்பா மதுவுமொன்றே, (ரு௭)

அதுவென்ன சிவசன்ன மாகாசத்தை - யடக்கினு ரொடுப்பத
ற்கரிதாமென்று, யிதியுடனே சொன்னக்கா லெடுத்திடாரோ-மே
தினியிற்சித்துவித் தாரமென்றே, உதவிசெய்வார் தங்களைப்போ
லூலுண்டாக்கி-யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே, ()

ஒன்றானவுப்பொன்று தீட்சையொன்றென் - ரெளித்தா
ரோபரிபாடைக் குட்புதைத்தே-எண்ணியிரத்திரட்டிநுமந்தரத்
தையிருநூறுத்திருமூலர் பாடிவைத்தார், வண்ணன்ற னுப்பை
வெளியாகச்சொன்னான்-மறுவினொருதினாமறவாயுரைத்தார்சித்
தந்; சுண்ணும்பைச்சுத்திசெய்ய நீருஞ் சொன்னார்-சத்தவுப்பை
யெடுக்கும்வகை சொல்லிடைத்தே, (ரு௮)

சொல்சட்டைமுனிவரிருநூற்றிற்றீட்சை - தோன்றுமென்
றுகிழித்தாரோதோடந்தோடம்; வல்லவராற்றீட்சைகிழி பட்ட
போதே-மற்றவர்கள் சொல்வதற்குவாயுண்டாமோ, சொல்லும
காவாக்கியந்தான் கொங்கண்ணன்றான்-செப்புகின்ற நூலெல்லாமுப்
பேயென்றால், வெல்லரி நூற்றிநிகண்டொருமுந் நூற்றில்- தெரு
ட்டினுர் மிகச்சுற்றுமின்னினோ, (ரு௯)

மின்னினுர் மச்சமுனி நூன்மறைப்பு-வெட்ட வெளிசவர்க்கா
ரமென்றே சொன்னார், தன்னிலைமேபோற்போகருமேகாரசாரந்
தானென்றே பேசினார் தப்பில்லாமல், கண்ணன்மொழிச்சிறுபிள்
ளசச்சுந்தரரிதாங் - களிச்சுண்ணமென்று சொல்லிக் காட்டிவைத்தா
ர், பின்னுமற்றித்தலொலம் வழலையென்று-பேசினுர்பரிபாடை
ப்பேதத்தானே, (ச௦)

பேதத்தைக்காண்பதென்றோ கற்சுண்ணும்பைப்-பெரியச
த்துவாங்கிமுன்னேபிரிப்பதென்றோ, தானுற்றமதிசாரந்தன்னிற்
றுக்கிச்-சமுத்திரமாஞ்சிவகங்கை சார்வதென்றோ, சூதத்தைமணி
யாக்கி யேமபிசுஞ் - சூட்டியொருருவாக்கித் தோயில்பைப்
பொன், வாத்ததைக்காண்பதென்றோகாயித்தி-வாகாகச்செய்வ
தென்வயசுநூற்றே, (ச௧)

நூறானவயசதிலே யைம்பதாண்டு-நோக்கமில்லா நித்திரா
க்கு ளொடுங்கிப்போகும், கூறானபாலர்முதற்பதினாண்டு-கொ
ள்வார்க்கல்தறிவில்லாப்பருவமாகும், நேரானமுப்பத்துநான்கா
மாண்டு-நிறைந்தவர்க்குச்சகனூக்கநினைப்போகோடி, பேறானவி
திலெந்த நூலைப்பார்ப்பீர் - பேய்மக்காண் ஞானகுருபின் செ
ல்வோ, (ச௨)

பிலிசென்றுநிழல்போலத் தொடர்நீதுகாத்நுப்-பேசாதம
வுணரகசியத்தைக்கேளும், முன்சொன்ன வழலையுப்பைப் பிறகே
ளும்- மூலவிந் துவாகியின்றண்முடிவைக்கேளும் - தன்செயல்வி
ட்டுஞ்செயலிற்றனித் துநிலிலுஞ்-சாத்திரமர்ங்குப்பைகளைத் தள்
ளிப்போடும், என்சொல்லுமைந்நூறு மிணங்கிப்பாரு - மிணக்க
மறிந்திணங்கியிருபிகத்திறுனே, (சந)

இகத்திலுற்ற முடியுப்பையெடுக்காமார்க்க - மெள்ளவருஞ்
சொல்லாமற்சித்தொல்லாம், மகத்துவமாம்வழலையிலவுட்பேயெ
ன்று -வழுத்தினுர்சவர்க்காரவைப்புமார்க்கம்.சுகமதாச்சிவசுன்ன
திலவுப்புக்குட்- டோற்றுமதனாலதனைச்சத்தியாக்கப், பருத்திப்
பியண்டநீர்தேசியுசி-பலபலவாஞ்செயுநீற்பாடந்தானே (சச)

பாடமென்னப்புடமெரிப்புச் சுண்ணாம்புக்கல் - பாபீச்சி
யேநீர்விடுதல்சுடரிலவாட்டல். ஈடமென்னவிதனாலேசவுக்காரத்
தி-லெண்ணெய்க்கும்படிமுடித்தெடுப்பார்சுன்னம், நாடுகின்ற
சுன்னத்தா லுப்பைக்கட்டி-நன்றானதாளகநல்வங்கங்கட்டி-ஆடுகி
ன்றபடிசேர்த்துச்சிந்தூரித்தே - யாறெழுட்டொன்பதுமாற்
றுமீவார். (சரு)

மாற்றுகுமிந்தமட்டுங் காணவென்றால்-வழலையுப்புநிசமாக
வைத்தாலுண்டு, காற்றானவழலையவர்க் காரந்தனைக்க-கந்தல்கந்த
லாப்பிரித்துக் கசடர்ச்சொன்றார், கூற்றானமண்ணுக்குந்தண்ணீ
ருக்குங்-குடித்தவெண்ணெய் கக்காமற் குளிர்ச்சியிந்தார், பாரித்
தாவதொன்றுமில்லை வண்ணனுக்குப் -பழஞ்சிலை வெருப்பதற்
காப் படித்திட்டாரோ. (சசா)

பரங்கிசவர்க்காரம்.

படித்திட்டவுலகத்தாரீமகாசினத்தார்-பரங்கிசெய்தசவர்க்கா
ரம்பண்பண்ணாமல் தடித்திட்டநிலவுப்பைக்குறுக்கிப்போட்டா
ன்-சாரமதில்வெடியுப்பைத்தள்ளிப்போட்டான், வெடித்திட்ட
கல்லுப்பைக்குளிரப்போட்டான்.வினானகற்சுண்ணமிகவும்போ
ட்டான், எடுத்திட்ட வெண்ணெய்தனை மிதக்கவிட்டார் - நெண்ண
சொல்வெண்ணுண்டமிகவெடுப்பாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்தி
யினுன் மயங்கிப்போனான்-மாறாட்டமாச்சுதிந்த வழலையானே ()

வழலையுமுறை வரிசையாய்ச் செய்தாலுந்தான் - மக்களோதங்
கம்விட்டால் வண்ணமில்லை, வினாவென்றுசொன்னதென்னவாகா
சித்தின்-விந்தென்ற வீசனுப்பைவிட்டதாலே, தொழின்முறை
யாய்முடித்துவைத்த வழலையையா-சொர்ன்ன மல்லாற்சொர்ன்
ன முண்புகயம்பேயானால், பழமென்றரசனையடா வீசன்விந்து
பட்டவிற்றொட்டவிடம்கம்பொல்லாமே (சஅ)

பசும்பொன்னேமாற்றதிசு மாணியில்லை-பருகிது லாழிகண்
டபரமனாவீர், விசும்பென்றவாகாச வுப்புப்போயின் - வெடியுப்
புதிலவுப்புமவீணைமையா, நிசமாசுச்சொல்லிலைசவர்க்காரத்தி
னெடுநாளாய்நீருழைத்துநின்றனா லுமீமே, நசையிரசம்பவெதையி
டமுடியாதையா- நல்லபுத்தியுங்கருக்காநான் சொன்னேனே()

நான்சொன்னேனென்றெண்ணி விடவேவேண்டா- நந்தீச
ருரோமருஷி யைந்நூலும்பார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்க வகை
யைச்சொன்னான்-மறதிகொண்டுமாய்வதுதானென்னே யப்பில்
தான்சொன்னபடிருவிந் துந்தான்பார்த்தான்- சாண்வயிறு வளர்ப்
பதல்லாற்றவங்கிட்டாது, ஏன்சொன்னேனிலவளவும் புலத்தியா
வல்-லியமனைக்கொன்றெந்நாளுமிருக்கவன்றே. (ரு0)

இருக்கவன்றோபிரமவிதீதுச்சிவமாஞ்சுன்ன - மெடுங்கொ
ன்றேபாடிவைத்தேன் கடைக்காண்டத்தில், குருக்களொரு புத்தி
யுனக்கிருக்குமாகிந்-சுற்றென்னுஞ்சமுசாரவல்குட்பட்டிப், பெ
ருக்கிமாயுண்டுதிதுச் சாதற்கேது-பிரமையுனைத் தொடராமந்
பேசக்கேளு, தருக்கொளையிநா துவன்ன வழலைப்போக்குத்- த
னையுரைப்பேனதையறிந்து நீசெய்வாயே. (ருக)

செய்யவேவழலை விட்டோன்றுருசுகாணான் - செயமான துரு
சுவிட்டோன்பொண்ணைக்காணான் மெய்யான வேமப்பால்விட்டா
ளுளு-வீணுகுஞ்சுதமுதற் பர்டாணங்கள், சையோகரசரிசமில்
லாவேதை-சாதகமாவொன்றுமுதலைந் துகாணும், கையாரப்புடத்
தில்வைக்கப்புகைவதன்றிக்-காரியம்போலதிலே கழன்றுபோமே.
பூநீர்த்தீட்சை.

கழன்றுபோகாதபடி வழலைமார்க்கங்-காட்டுகிறேன்கற் சுன்
னம்படிதானென்று, தழைந்தோங்கும்படிதல்லவ முரியோட்டி
ற்றானதைத் துக்கலக்கிவைப்பாய்தாழ்வில்லாமல், குழைந்துபோ
காதபடிதெளிவைவாங்கிக்- கொட்டப்பா தீட்சைசெய்த புட்ப
மெட்டிம், முழன்றுபோகாமலே கலக்கிக்கொண்டே யுத்தமனே
செயும்வகையை யுரைக்கக்கேளே. (ருங)

கேளப்பாமேலான தீட்சையுப்புக்-கிரமம்தாய்ப்படியிட்டு
க்கிண்டிப்போடு, ஆளப்பாதீட்சையென்ன வென்பாயானு-லறை
கடலினுப் பன்றோவாயினுதம், தூளப்பாகடைவதுபங்குனியின்
மட்டுந்-துரிதமாவியில்லைக்க வுப்பேயாகும், ஆளப்பாவுட்பெ
டுத்துக்கீறிப்பார்த்தே- யடியினடுவெடியுப்பு முடிமேல்வையே(
வெடியுப்புத்தீட்சை.

மேலானமுடியிலிந்து பலமேயாகு-மிச்சமதா வடியிலே
பலந்தானெட்டுக்கோளான நடுவிணங்கல்படிதானென்றுகொட்

டப்பாசமாதியிலே யிட்டிமுடி, நூலானமேன்முடிசீலைசெய்து, நாமெருவிற்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மாலானவண்டநீரிட் டேயாட்டி-மகத்தானவிஸ்லைசெய்து புடத்திற்போடே. (௫௫)

புடம்போட்டேயாறினபி நெமித்துகொண்பி - புதியவோ ரமுரியிலே கணாத்துக்காய்ச்சித்தீட்டிப்பெற்றுக்கம்பியதாய்க்கட் டிப்போகுஞ்-செயவுப்பிலணாப்படிதான் தூக்கிக்கொண்பி, குட நிறைந்தவெண்ணெயோரனாயாழாக்கிற்- குலையவேகலக்கிறன் ருவணாத்துக்கொண்பி, தலங்காட்டிம்பேகாத வழலைநீணாதி-தான் காய்ச்சிவிட்டிடுவாய் தாழ்வில்லாதே. (௫௬)

இல்லாமற்போகாதே யெண்ணெயுப்பை- யெரித்துமெல் லக்காய்ச்சிடவேயிருக்கும்பாராய்உல்லாசமாகவெயண்டம்போ ல-வுருட்டியேரவிமுகத்தி லுலரப்போடே, எல்லாருமிந்தமுறை பாடமாட்டா-ரிஃதன்றோவிசனுப்புக் கீடாச்சொன்னேன், வல்- லவராமச்சீர்கொங்கணரி தாஞ்சொன்ன-வழலையிந்தமுறையிலிணை மகிழ்த்துபாரே. (௫௭)

சவர்க்காரம்.

பாரப்பாவிப்படியே சவர்க்காரத்தைப்-பாடாமன்மறைத் தாரோ வழலைமார்க்கம், நீரப்பாநிலவுப்பே வழலைக்காதி - நின்றது னாற்றுருசைமுந்நிக் கொல்லுங்கொல்லும், பேரப்பா துருசாலே சூதங்கட்டிம்பேய்மக்காள்சூதத்தார் றங்கநீறும், தாரப்பா தங்க மிட்டசிந்தாரத்தைத்-தாக்கினாலஞ்சதுவுந் தப்பாதன்றே. (௫௮)

தப்பாமல்வழலைசவர்க் காரசுன்னஞ்-சமுசயங்கனில்லாமல் வெளியாச்சொல்வேன், மெய்ப்பானகுப்பிபிங்கன்சுன்னமார்க்கம் விள்ளாதேமறைத்தாரோ சித்தொல்லாம், அப்பாசேள்கிளிஞ்சலெ னுமுமைதன்னை - யடைவாகச்சுத்திசெய்யும் வகையாதென்றால் உப்பானவுருடனேகற்சுண்ணும்பை-யுணர்வாகத் தண்ணீரிற்கல க்கிக்கொள்ளே. (௫௯)

கிளிஞ்சிற்சுன்னம்.

சலக்கியது லுமைவிட்டெரிப்பாய்நீயே-கன்மஷிங்க ளொரு புதிதுங்காணதோயிம்பவலுக்கமுத்துவீரமுடனீசினஞ்சூடன் வள ருறவேநவாச்சாநங்கல் லுப்போயி, பெலக்கவே வகைவகைக்கோர் பலமதாகப்-பிசகாமற் கிளிஞ்சிலஞ்சுபலந்தானையா, இலக்கமுள் ளவண்டநீ ரொருக்கம்பாலின்-மெளியுவிட்டி முண்மருந்தைத் திட மாவாட்டே. (௬௦)

ஆட்டியேசிப்பிக்கு மேலுங்கீழு-மப்பிப்பினுமெருவிற் சிடத்தைப்போயி, நீட்டியவோர்சுன்னமுமா மந்தநீற்றை - நினை வாகவெண்கருவா லணாத் தேய்து, நாட்டியேகமிஞ்சுன்ன மாகக்க

ட்டு-நாலாறுதினமதைத்துப் புடத்திற்போடு, தாட்டிகமாக்கமிஞ்
சுன்னஞ் சிப்பியாச்சு-சாதகமா விலிணுமொரு சுன்னஞ் சொல்
வேன், கூட்டிடனையண்டங்களைத் துவாங்கிக்-குணமான பிங்கான்
பாத்திரத்துள்வைத்தே. (சூசு)

அண்டச்சுன்னம்.

வைத்தவுடல் பழச்சாறுபடிதானென்று-வாகாக முழுசுவிட்
டதனிற்றுய்மை, பெற்றகடுங்காரசி னம்மிரண்பிம்-பொடிசெய்
தேபோகிட்டுப் பழச்சாறோடு, குற்றமில்லாக்கடுவெயிலி லேழு
நாளிவை - கூசாமலண்டமெலா முருகிச்சாற்றில், அத்தமெனவு
றைந்திருக்கு மெடுத்தூக்கொண்ட- யண்டத்தின் சவ்வெல்லா ம
றுத்துப்போடே. (சூ௨)

அறுத்தபின்புமூன்றுநாள் ரவியிலிட்டே-யப்பனே யண்ட
த்தினுதன்னை, மறுத்தவிந்த் தகல்வமதி லிட்டே நன்றாய்- வளமா
னவெருக்கம்பால் வார்த்தேயாட்டி, குறிக்குமொருசாபமட்டிம
ரைத்தெடுத்தே-குணமாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போடு, செறித்த
பின்புமேல்முடிச் சீலைசெய்து-சிறுபிள்ளையம்பதெருப்புடத்
தைப்போடே. (சூ-)

போட்டதனையாறியபின் பெடுத்தூக்கொண்டு-புகல்பத்துக்
கொன்றாகவீரங்கூட்டி, நாட்டமுடல் வெண்கருவாலரைத்துவில்
லைநல்லிரவிதனிற்காயிற்புடத்திநீறும், தேட்டமுடனென்பதெரு
ப்புடத்திலையா-சிவகிவாகடுஞ்சுன்ன மண்டந்தாழுங், கூட்டிவிடு
முற்சிப்பிச்சுன்னத்தோடு-கூர்மைபுட னிச்சுன்னங் கூடச்சேசோ.

சேரப்பாவிச்சுன்னத் தனக்குநேராத்-திடமான நவாச்சார
ஞ்சேர்த்தேயாட்டில், கூரப்பாநெட்டங்கிப்பனிநீராகுங்-கோ
பமெனுஞ்சிப்பிநீர்கொடுஞ்சுனுக்கு. வீரப்பாவண்டவுப ரசத்தி
லாதி-வெடியுப்பைக்கட்டுதற்குவிந்தமிந்நீர், நேரப்பாவிந்நீற்றை
ப்பதனம்பண்ணு-நிசமானவழலைமுறைநிகழ்த்துவேனே. (சூரு)

வழலைச்சுன்னம்.

நிகழ்த்துவேன்முல்சொன்ன சவர்க்காரத்தை- நிலைபெறுகற்சு
ன்னம் பாண்டத்திட்டு, மகத்துவமாஞ் சவர்க்காரங்கிளியாக்கட்டி
வாகாகவைத்ததின்மேற் சுன்னங்கொட்டித், துகளில்படி நீர்வாரு
பொங்கிநிறுஞ்-சுசமாகநீறியபின் நெடுத்தூக்கொண்டே, இசத்தி
னிலே நூறுதர நிறச்செய்யி - நென் மகனே சவர்க்கார மென்
புமாமே. (சூசூ)

எலும்புபோலேயிருக்கு மெடுத்தப்பார்க்க-வெண்ணெய்
சுக்கிமேற்படர்ந்து கறுத்தேநிற்கும், சிலம்புண்டாமல்லிகைப்பு
ச்சாறுவாங்கித்திறமானசவர்க்காரநனையப்போட்டுக், குலுங்காம

றவிமுத்திலெழுநாளாவைத்துக்-குணமானமல்லின்கயினிலைய வாங்கி, அலம்பாமற்சீலையிலே பரப்பிக்கொண்டேயதின்மேலே சவர்க்காரக்கட்டிவையே. (௬௪)

கட்டிக்கு மேலுமந்த விலையான்முடிக்க-கனமான கிளிபோலே கண்டுகொண்டு, சட்டியணிப்பிபாணையிலே நெல்லுமிட்டிதன் ணீருட்வார்த்திரியசவர்க்காரத்தின், பொட்டணத்தைதொங்கவிட் டிமேலுமுடிப்புகையாமற்றியெரிப்பாய்நெல்லிநாவி, திட்டமா யதன்மேலேபடிப்பவெருந்-திடமாகவெந்தபின்பிறக்கிடாயே. ()

இறக்கியே இந்தவிதமுண்ணுவிட்தி-யென்மகனே யவித்தவித் துநெல்லிவிக்ருள், மறக்காமற்கஞ்சின்னம் படிதானிட்டி - வழுல யையவத்திவ்மேலேசுன்னங்கொட்டித்-திறக்காமன்மேலுமொ ருசட்டிமுடித்-திறமாகச்சிறு தொணாயிட்டணதயும்பின்பு, பிறிவ ரமேவமலவிகையினிலையான்முடி - பிணங்காமற்கொடுக்கிளம்பநீ ரும்வாரோ. (௬௬)

நீர்வார்த்தேயப்பிபிலிட்டிக்காச்சுக்காச்சு-நிசமான கஞ்சின் னத்துமட்டிம், பெரிபார்த்துமுன்போலேசுன்னமிட்டிப்-பிசகாமற் றெணையிட்டசட்டிமுடிச், சீர்பார்த்துநீர் விட்டிநீற்றுநீற்று-செயு லோடேபதினைத்து தாமுடையா, நேர்பார்த்து நீற்றுக்கின்றபேர் தெலலாநீ நிலைகிரியாய்க்கட்டிவையத்துநீற்றுவாயே. (௭௦)

வாயாரநீற்றுக்கின்ற சவர்க்காரத்தி-மைந்தனையவித்தெடுக்கு மாரிக்கஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகையினிலையவேறு-தான் லாத்துக்குகைபண்ணிக்காயவையத்துப், பேயானசவர்க்காரமதற் குள்வையத்துப்-பிசகாமற்சீலையெய்துசட்டிக்குள்ளே, ஓயாதுகிளி ள்கினிறதனைக் கொட்டியுற்ற குகைவைத்ததின் மேலுமிநீர்கொ ட்டே. (௭௧)

கொட்டடாசிலுமண் நன்றாய்செய்து- குலுங்காம லிப்பிலி ட்டொருசாமத்தான், விட்டடாநீயாறவிட்டிப்பாரு- வெந்திருக் குஞ்சவர்க்காரமதனைவாங்கித், தட்டடாவம்மியிலேபொடித்துக் கொண்டு-சாரவெடியுப்புதீராவத்திலையா, மட்டடாசாமமொன் றதைத்துவாங்கி-வளமானவிலுமிக்க விலேசாய்ப்பண்ணே. (௭௨)

விலைபண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்ளவத்து -மேலிமு டிச்சுண்ணுப்புச்சீலைசெய்து நல்லவொருபத்தெருவிப்படத்தை ப்போயி- நலமானசுண்ணம்போல்வெள்ளையாகும். அல்கலில்மு ன்வைத்தசிப்பிச்செயநீதொன்று-மதைவிட்டுசாமமொர் றட்டிப் பின்பு விலைபண்ணிக்காயவையத்துமுல் ஓர்வந்த-வீராகுகிளி ள்சிலண்ட சுண்ணத்துள்ளே. (௭௩)

உள்ளானவீரமொருதழஞ்சுபோட்டேயூறவெருக்கம்பாலால லாத்துக்கொண்டு, தள்ளாசவர்க்காரவிலைக்கேதான்- காத்தமா

ய்க்கவசமிடமிச்சிலசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிந்புடத்தைப் போயி-வெண்ணுபெர்ந்சுன்னம்விசயமாகும், துள்ளாதேவழியின்மீதுசுன்னங்கண்டாற்றுருகுதல் களிம்பற்றுச்சுன்னமாமே

சுன்னமோனாந்தென்றுமுதற்காண்டத்திற்-சொல்லினென்சவர்க்காரச் சுன்னஞ்செய்ய, வலின்மெண்ணைவந்துசுன்னங்குசையாப்பண்ணி-வழியைத்தால்கிளிஞ்சிலண்டசெயநீராட்டித், திண்ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப்புடத்தைப்போயி-சிவசிவாகடைசியிலேசெயமாஞ்சுன்னம், அண்ணலுமைக்கேயுரைத்தானித்தவித்தை-யம்மைபுமென்றனக்கன்பா வறைந்திட்டாளே (௭௫)

வெடியுப்புத்திராவகம்,

அறைந்திட்ட வெடியுப்புத்திராவகந்தா - னப்பனையல்பா கச்சொல்லக்கேளு திறம்பெறுநல்வெடியுப்புப்பலந்தாலு பத்துச்-சீனமதையினங்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உறைந்திட்டசவுட்டிப்புப் பலந்தாளுண்டு- மீத்தமனெவெண்காரம்பலந்தா னென்று, அறைந்திட்டகல்லுப்புமிணங்கல்நேரா-வரியசீர்வழியை பலங்காலாமலே, (௭௬)

காலாகுந்துருசுவெள்ளையன்னபேதி-கமகமென்றுபரிமளிக்குங்கற்பூரந்தான். நாலானதீட்சையெல்லாம்வகையொன்றுக்கு நன்றாகவொருபலமாநிறுத்துக்கொண்டு, குலானசிப்பியோ மருவியப்புந் - தூக்குவாய்பலமொன்றுத் துகளினல்ல, மாலானமருந்தெல்லாம் பொடித்தொன்றுக்கி-மைந்தனே குப்பியரைப்பங்குமாட்டே, (௭௭)

மாட்டியேயடுப்பேற்றியெரிநேர்பாக-மைத்தனே மேற்குப்புவாய்மூக்காநீர், உண்டியேயுகையுடனேவடியுநீரா-நினைவாகப்பிங்கானினேராவாங்கு, தேட்டமாய்வழியிட் டெரிக்குமிநீர் செப்புகிறேன்வழியைக்குத்தீட்சையாகும், தாட்டிகமாவிருப்பன் சாண்வயிறல்லாமற்-சமுத்திரமெல்லாம்வயிடு சண்டிமாடே() மாடோகேள் வழியைசவர்க்காரச்சுன்னம்-வகையாகக் கைம்முறையாவைத்துக்கொண்டு, நாடோடேநீயிருந்துவாழவேண்டி-னல்ல சவர்க்கார மெனுஞ்சுன்னத்தாலே- கூடாததுருசி னுப்பைமுன்னேகட்டிக்-கொண்டுநல்ல சூதத்தைக்குளிகையாக்கித், தேடவேகெந்திதங்கநாசஞ்சேர்த்துச்சிந்தாரஞ்செய்துநவலோகத்தீவாய்

நவலோகமொன்றுக்குமொருமாவீந்தா- னுலாறுமாற்றுகுநல்லவேதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர் பிள்ளையோயி-போசனங்கள்செய்துவரிப்புத்தியுண்டாம், தவமான்யோக திட்டைகாயகற்பந்-தன்னிலைமனதுவைத்துச்சாரிந்தாயாகிற், சிவமானவாகாவுப்பைத்தேடித்-தேகசித்திமுதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே(செய்கின்றசித்தியோரிருபத்தைந்துஞ்-சித்தருக்காமென்றுசொ

ன்ன பொதுதைத்தேவே, ஐயமில்லாதடியேனுக் கருங்கவெண்ண
வதன் பெயரைச்சொல்லுகிறென்புலத்தியாகேள் மெய்யானகிவ
திட்சைசத்திதிட்சை வேதாந்தஞ் சித்தாந்தமெலங்கீழும், உய்ய
வேமந்திர சித்திமவுனசித்தி - யுண்மைபுடன்காய சித்தியுடன்
கேளே. (அக)

உடனானவெட்டெழுத்து மஞ்செழுத்து - முற்றவாதரசித்
திபிரசாதசித்தி திடமானவான்மசித்திதத்வசித்தி - தேகசித்தியாதா
ரசித்தியோடு, குடமான குளிகைசித்தி சொருபசித்தி - கூரதியதத்வ
பிரசாதசித்தி, மடலானவாதசித்தி யோகசித்தி - மகிழ்வரப்பரசாத
சாம்பவத்தின்சித்தி (அஉ)

சித்திதரு ஸ்போதசித்திகாலசித்தி - திறமான ஞானசித்தியிவைதனை
யா, முத்தினைத்தருமிருபத்தைத் துசித்திமுதன்மையாஞ்சித்தி
களுக்கெய்து மெய்தும். இத்தனையுஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்றால்
சனுப்புஞ்சிவனுப்புமெயித்தால்வாய்கும் புத்தியிலாதுடல்வளர்
க்க வேண்டியாயின் - புகலுகின்றசவரிக்காரப்போக்கைப்பாரோ. (அ)

சிவசுன்னம்.

போக்கற்றிசுவசுன்ன மில்லாக்காரம் - பொன்றருமோவெண்
றெனநீபுகழ்ந்துகேட்டால், வாக்காரசசொல்லுதற்குமனமோவி
ல்லை - மலையிலுள்ளசித்தரீகடம்மறைவுக்காகத், தாக்கானசவரிக்கார
வழலையென்று - சாற்றினதேயல்லாம னிசமேயன்று, நீக்காமற்சிவ
வுப்பைத்தின்னோமென்று - நிலவுப்பைத்தின்னும் னிகழ்த்தினோ.

ஆரணித்தவேணிபுடைச்சிவஞருப்பை - யன்றைக்கேதின்
றுவிட்டதடியாழுப்பூ, நீரணித்தசிவவித்தைச் சத்தியுண்டு - திசமி
ல்லா வனையலுப்பைப் பெற்றாணிலி, வாரணித்தசத்தியே தாயு
ம - ஆள்வனையலுப்பைப்பிள்ளையென்றான்மரித்துப்போச்சு, கூ
ணித்தவாகாசவுப்பைக்காணக்குடிவிலிட்டுக்கும்ப மெனுநாளெ
ன்றோ. (அரு)

குப்பமெனுமாசியுந்திங்களேபங் - குனியிடபமேடமாங்கு
டிசையோடு, பம்பரம்போன்மனமுதன்முதிரியவேண்டாம் - பா
ரதனின்மடைவாயிற்பறவைபோல, வெம்புகின்றயசுமைநிறமுந்
றுப்பாருமேலெழுந்தஞ்சரத்தினுணுக்கம்பாருஅம்பலவர்நடன
மியிஞ்சுத்தம்பாரா - யறிவதற்குக்கடையிலுந்தாங்காண்டம்பாரோ
குருமுடிக்கும்வகை.

பாரப்பாசிவசுன்னம்போனுமார்க்கம் - பாடுகிறேன்குரு முடிக்
கும்பாகந்தனை உளரப்பாவெனிதிற்றுச்சொல்லீரான, லொரு
பொருளுஞ்சித்தியா தூராதேவன்சாபம். சிரப்பாறங்கிடனாற்
சொல்லு - புதனியானேலித் தூலைத் திறந்துகாட்டுக, கூரப்பாவறி
யானுகித்தாயாறும் - குற்றமுள்ள வெழுநாடும் குடியாவாயே. (அ)

குடியாகப்போகாம லீசன் விந்து-கூறிய நிலவுப்பிலி கூட்டம் பார்த்து, அடியோடு கல்லாமலிசுக்காண்டத்திற் சொன்ன - வடையாளப்படியெடு வாகாசவிந்தை, இடியோடே பிறந்தவண்ணி மிகுதியாவண்ண-மெட்ப்பானெனெய்க்கின்றவெடையாதல் ரூல்ப முய்திற்பணவெடையாழுப்பினுலே- பாய்ச்சலாப்பூமியெல்லாம்பழுக்குமன்றே, (அஅ)

பழுக்கவே சிவவிந்துப் பாருஞ்சுண்ணம் - பாலகனெபண வெடைதான் பார்த்தெய்தித்துச், சழுக்கில்லாப்பொருளெல்லாமா யினுதந்-தானறியப் பாகையுட்புத் தடையிலாமல், கொழுக்க வேயெண்கழுஞ்சுநாதநாழி கொண்டு வந்துபாணமுட்பைக்குண மாச்சேரித்து, வெளுக்கவேகடைந்திதாந்தோர்நாளமட்டும்-வெ யிலில்லவக்கவாடைகட்டிமிதக்குப்பாரோ (அக)

மிதக்கின்றவாடைதனை யெய்திதுப்போட்டு- மிகுந்தநீர்மு ழுதும் பிங்கானில்வார்த்து, மறுக்கின்றபனியில்லவட்பாய்சந்திர னுளின் - மைந்தனை மூன்றுநாளானபின்பு, துதிக்கின்றசுத்தகங் கை நீர்போலாகுந் - துகளிலதை வாயில்விட்டாற்சுத்திடாது, கறுக்கின்றவிந்நீர்மற் றொருபிங்கானிற்- கனமாகவிட்டபுலிபுறிக ழுத்தக்கேளே (கூஉ)

நினைவரியவாகாயசிவனூர்வந்து-நிலவுப்புக்கடுத்திருந்தநிசுக் காரந்தான், கனமானபிரமகற்பக்கற்கண்ணும்பைக் -கனகமெனு மதியுப்புணந்தான் னுக்கிப், பனியதனில்லவத்தசுத்தகங்கைக் கு ள்ளோ-பணவிடையாழுப்புட்டி ரவிமுல் பாகத்தனைமொருநாழி கைவைக்கத்தயிர்போற்சுத்தசலந் திரண்டிரவிதனின்றிர்க்கமாடெ

தீர்க்கமாய் வயிரம்போற் கட்டிப்போருந்-இரண்டமுத்து மணிபோலே திரட்சியாகும், பார்க்கவே கண்கூசுமவயிரப்போ லே - பரமசிவனுப்பினது பழக்கத்தாலே, மார்க்கமாவிதனையெ ய்திதைஞ்சுசுண்ணம்- வளர்க்குகையில் வைத்ததில்மேற் சீலைசெய் தே, ஏற்கவேகவுதாரிப் புடத்திற்போட்டா-லீசனுட்புச்சுண்ணம் தாயிருக்குந்தானே, (கூஉ)

இருக்கின்றசுண்ணமன்றோவழலைச்சுண்ண - மேமமனையுண் டாக்குமிச்சுண்ணம், திருப்பொதுந்தகாரசாரத்திலிகுண்ணஞ்- சி வசிவாவண்டபிண்டந்தெளிவாஞ்சுண்ணம், பெருக்கில் நசுத்திசிவ ன்சேரிந்தசுண்ணம்- பிரபலமாந்தாயில்விந்துசேரிந்தசுண்ணம், உ ருக்கினத்துக்காறியெனுமுசாராச்சுண்ண முற்றமண்ணுந்தண்ணீரு முறுதியாமே, (கூக)

உறுதியாய்ச்ஞுத்திதைக்கட்டுஞ்சுண்ண - மொப்பிலாத்தருசை முந்திநின்றுஞ்சுண்ணம், மறுவிலாத்தங்கத்தையாட்டிஞ்சுண்ண-மா ற்றறவிநிமினசத்துவாங்குஞ்சுண்ணம், பரித்போற்காயசுத்திப

ண்ணஞ்சுன்னம்-பாங்காகக்கமனமிட்டுப்பாயஞ்சுன்னம். சுருதி முடியவமிகுத்துத் தட்டுஞ்சுன்னம்-துகளிலதுபுரணமென்றியம் பலாமே, (கூசு)

இயம்புகின்றபாடாண மெட்டெட்டுந்தா, நென்மசுனேசு ண்மதாவியைக்குஞ்சுன்னம், பயம்பெறவேயுபரசுநாற்றிரண்டு பத்துப்-பம்பரம்போ லாட்டுவிக்கும்பரமாஞ்சுன்னம், களிம்பு னையுமுலோகங்க ளனைத்துத்தத்தங்-களிம்பற்றுப்படிமதாக்கா ட்டுஞ்சுன்னம், செயம்புகலுமலைமரமண் செடியுண்டெல்லாஞ்-செம்பொன்னுச்செயுப்பரம சிவசுன்னம்மே, (கூரு)

சிவசுன்னத்தச்சுனமுர்ந்திமுன்னஞ்-செனகாதிருஷிகருக்குச் செப்புஞ்சுன்னம், தவமானபதினெட்டுச்சித்தர்க்கெல்லாஞ், சகல சித்துங்கொடுக்கின்றசத்திசுன்னம், நவசுன்னத்துவாதசத்தத்தக்கட ந்தசுன்னம்-நாதாந்தகுண்டலிக்குண்ணுஞ்சுன்னம், பவமெண் னுங்கடல்கடந்து ஞானதீபப் - பரஞ்சுடராநின்றிலங்கும்பரம சுன்னம், (கூசு)

சுண்ணம்பிறக்கிலொருநா ளுபங்கு-சூதமொருசேரதனிற்று வினக்கால, அண்ணத்துபார்த்திருக்கக்கிறுகிறென்றே-யாடியேம தமதனையடக்கும்பாரு, அங்காந்துதிரியாதேயந்தச்சூத-மணு ளவுமலையளவிலெடுத்திப்போட, விண்ணெத்துமேருவைப்போ ண்மாற்றுக்காணும்- வேதைகளின்துறைகோடிவிள்ளொருதே ()

விள்ளவெயங்கியுடைச்சூதந்தன்னில்- வெந்தியமவ்வளவெடுத்திப்பாலிற்போட, வெள்ளநிறப்பாநிரண்டேயுறைத்துநிற்கும் வெள்ளமுதைமூன்றுதினந்திரையாசுல், கள்ளமன்று தேகந்தா னருணமிப்போலாங்-காயசித்திரியாகசித்திகைக்குள்ளாகும்-எள்ள ளவுப்பிசகிலையுழிதால-மிறப்பின்திச்சூதமுண்டிருக்கலாமே ()

இருக்கலாம்வெஞ்சுமணுமேவல்செய்ய- விவ்வுலகமவ்வலகும்மெ ன்தும்போற்றப், பெருக்கலாங்கலையாழிசலிபாதம் - பெற்றிட லாஞ்சித்தருடன்பேசலாகும், நெருக்கமுதுமாயிரத்தெட்டண் டந்தம்மை-நிமிடத்திற்சுற்றிவந்து நிலைக்கலாகும் முருக்கலாமிச னுப்புமுருக்கேயல்லாந்முடிதேமேமற்றவுப்பின்துடியவாறே ()

ஆருணவிரண்டாங்கண்டத்துக்குள்ளே- யருவழிலக்குருச் செப்புமார்க்கஞ்சொன்னேன்-சுருணமுந்திவிடல் கற்பமுலங்- குணமன்னவென்பஞ்சிகரணஞ்சொன்னேன், மாநிலநாஸ்கி னிலையோகஞ்சொன்னேன்- மாசிலுப்பெடுக்குமவகையைஞ்சி த்சொன்னேன், தேதுவாயுப்பெடுக்குமவகையைநன்றி-சீரான விந்நூலாற் சிவமுண்டாமே. (ரா)

இரண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

அகாண்டம்-உரு - விருத்தம் - உர

[முன்னுங்காண்டம்.]

சிவமானபூரணமே நாதவிந்து-சின்மயமாநின்றவொரு பரமேயாதி, உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே-யுறவாகி நின்றவொரு நாதமந்த, நவமான நாதவிந்திரண்டுமொன்றாய்-நன்மை செற்பரிதிமதி சுடர்களான, பவமறுபிந்துன்முன்ருங்காண்டத்திற் கப்பராபரனாமைங்கரனே காப்பாமன்றே. (க)

காப்பானவிந்த நூன் முற்றும்பார்க்கிற்-கைகாட்டி மாரியன் போற்காட்டிங்காட்டிம், கோப்பானசாகாத கானுணை-மைக்-ஞ்ணத்துயர்ந்தபுலத்தியவசரமாமென்று-நீப்பரியபரிசுத்த வழுதகங்கை-நிலைபிறந்தபூவுழை முப்பூமார்க்கம், மாப்பெரிய விந்நூலினுற்றுக்குள்ளே-வளர்ந்தடஞ்செய்ப்பராபரமாஞ்சோதிகாணே உ.

சோதியாய்நின்றவழிதிட்சையெல்லாஞ்-சொன்மறைவோவெரூன்றுமில்லை யைந்தாங்காண்டம், வாதியாம்வாம மதுதிட்சைதிட்சை-வாம மென்றநாதமது பூமிநாதம், வேதியாநாதவிந்தண்டபிண்டம்-வேதமது நால்வேதமாறுசாத்திரம், ஆதியாநாதவிந்தப்பின்பையா-வரகராவிதிந்பிறந்தவண்டந்தானே. (ங)

பஞ்சீகரணதிட்சை.

ஆண்டமெனிலண்டமன்றதியுண்ட-மாகாசம்பிருதுவிதண்ணிர் போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்றுபரமே சோதிப்கராதபொருளையாநத்தியாவட்டம், கண்டமெனிற் கண்டமன்றுகல்லுக்கல்லு-கருவாகியுருவாகி யைஞ்சாம்பிண்டம், தெண்டமென்றுநியாதே நந்திக்கல்லு - தெளிவான பிருதுவியர் லொன்றுமாச்சே. (ச)

ஒன்றானபிருதுவிபத் துயிர்தானேரொண்-றோகோகோவப்பிசாந் தச்சிரண்டாம், வன்மைமிகுதேயுபத்துச் சீவன்முன்றுவகையானவாயுபத்துச்சீவனான்காம், அந்தரப்பத்துச்சீவனோரைந்தென்ப-ராகரபஞ்சீகரணதிட்சையாச்சு, பன்னரியபூதவழி பிரித்துச்சொன்னேன்-யகராள்களாகாச வுப்பைத்தானே. (ஊ)

நாதவிந்து-ஆண்டபிண்டம்.

உப்பென்றலுப்புமுதற்கற்பூரந்தா னுட-லிருந்தாற்குமரிசரிசமைப்பாளன்றே, அப்பென்றலப்பதினலுப்புண்டாச்சு-தரகர்வுப்போபிபுளியிஃதேயாச்சு, தப்பென்றதிட்சைதச திட்சைதானே-யறைவாதமொருவரா லறியப்போமோ, மப்பென்றலிரண்டாங்காண்டத்தின்முப்பூ - மாசிலந்தாங்காண்டத்தின் மறைப்பிராதே. (சு)

மறையாமந்தசவுமியசாகரமுங்காணு-மதிவழியேதானறிந்துதிட்சையோதி, கறையற்றதிட்சையில்லாப் பாதகர்க்கு-காணுதே

யொருராளுங் கடினமாகும் மறுவற்றகற்றூர் சோதியினில்-வா
மத்தினத்திபொளி காணலாகும், மறையாத சோதிக்கந் தப்பாந்
சென்றான்-மத்தானகணபதியைக் காணலாமே. (௭)

காணலாந் துரியமொடு துரியாதிதங்-கணகமயசிதம்பரத்தினிடம்
லாம்சிடம், காணலாமாதுக்குமேலாம்சிடம் - காதலனைகணப
தியு மெகிறிற்றோன்றும், காணலாங்கோடான கோடிபூசை-கருத்
தோடுசெய்தக்காந் குருவைக்காண்பாய், காணலாட்வங் கென்றுபூ
சித்தக்காந்-கருந் குழல்வல்லபநல்வரமளிப்பண்மன்றோ (௮)

கணபதிபூசை.

வல்லபையுங் கணபதியு முன்னக்கண்டு-மவுனமந்திர முப
தேசித் கருநர்வர்பாராய், அல்லல ரவிப்பொருளைவெளியிடாதே-
யாம்ஓர் உன்சிவாவெனயா னறியச்சொன்னேன். சொல்லறியக
ணபதியி ட்பூசையாச்சு-துகளிலாப்பரப்பிரம பூசைதன்னை, விள்
ளரிதுவேணபடி செய்யினுச்சி-வெடித்துமரித்திடு வையிஓதுண்
மையாமே. (௯)

உண்மையாமுறுதிக்கொண்டிற்றுப்பார்த்தா - லோகோகோ
தெரியுஞ்சா கரத்தினேர்மை, உண்மையாவங்கென்றுவாசியாஜே
யுறக்கும்பித்திடினொர்பரப்பிரமவாயில் பண்பாகப்பளிச் சென்
றுதிறக்கும்பாராய் - பாலகனை பரப்பிரமவாயில்காணும், வண்
மையாநாற்சாதி யிடமுந்தோன்றும் - வாவாவங்கென்று தம்பிப்
பாயே. (௧௦)

பிரமன் பூசை.

தம்பித்தேயிமோசகபூரகமுஞ்செய்து-சாற்றுநெற்றிநேர்மைச
முமுனைபைமேனித், தம்பித்து-வாசியைநேரிழுத்துவாங்கிச்-சது
ராகக்கும்பகத்திற் பாய்ந்துநன்றித். தம்பித்தேயிடகலையிற் கும்
பித்தக்காந்-சாற்றரியபரப்பிரமமோசாதிதோன்றும், கும்பித்துவா
சியைமேல் கொண்டமும்பிக்-கோதறதின் றிடினொர் குருக்கா
ணும்பாரோ. (௧௧)

குருவானசதுமுகனுங் கலைமாதுஞ்சீர்க்-கோடிவலி போல
நின்றென்கண்ணி ட்காண்பா யருவானவஞ்சபையிற் சீடந்தோன்
று-மங்கென்றுபூசித்துத்தரிசிப்பாயால், மருவாகிமலராகிப்பிரகா
சிக்கு-மவுனமந்திரமுபதேசித் தருள்செய்வார்காண், கருவானக
ருவையா வருபங்-கண்டபிவாய் நமயவசிய ருபருபந்தானே ()

அருபமாநாததரிசனமுமாச்சு-தரகராபரப்பிரம பூசையா
ச்சு, சொருபமாநு சங்கையில்லாமவுனமாச்சு-துகளில்சச்சிதான
ந்த வருவுமாச்சு, தருபமாஞ்சாகரத்தி னேர்மையாச்சு - தானான
சொருபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், திருபமாம் பூசகத்தைக் காண
லாங்க-திகிலாச்சுத்தகோடி யுசங்கல்கானே. (௧௨)

விஷ்ணுபுரை.

காணே நீபூரகத்தைச் சண்டாஸ்ட்மோட்சங்-காணயோசொத்
பனத்தினீழும்முட்டும் வாணே நீமவுசெவ்யோகயாகி-வழியா
ணசபையயா வங்கெல் னூஸ்தி, மாணே நீகும்பித் துத்தம்பித்தே
றன்-மைந்தனையிரோசகபூரகத்தாலொட்டிச், செணே நீயங்கெல்
றெயொட்டிப்பார்த்தாத் - மெறியுமட்பா விட்டுணுவின்சோதி
மாதோ. (௨௪)

சோதியாமவுனகுருசோதியையா-சுடர்கோடி சாந்தியிலே
வாசிவெசம், நீதியாஞ்சோதியிலே யறினவையோட்டி - நீனைவாகப்
பார்த்தக்கா லொடுக்கங்காணும், பாதியாமொடுக்கமதித்கும் பித்த
க்காற் - பளிச்சென்றுவாயிலது திறக்கும்பாரு, சாதுவாய்விட்டு
வோடணங்குகாண்பாய்-சமர்த்தாகவிருவனாயும் புகிப்பாயே.)

புகிப்பாய்கற்பூர தீபவாசம்-பூரணத்திலும்வனமலர் சோதி
சோதி, யாசிப்பாயவர்கடரிசனத்தெக்கண்டா-லட்டிபென்கேட்ட
தெல்லாமருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுரு வபதேசத்தை
யையனையுனக்குய்யும் வகைசொல்வாரால், வாசிப்பா யுபதேச
னக்கேசொல்லி-வண்மையுடனீதித்கும்வகைசொல்வாரோ (௨௫)
நித்கும்பாவாயில துமவுறத்தாலே - நீனைவாகவாசிகொண்டு
தம்பித்தக்கால், அறிந்த பாரங்கெல் றுகும் பித்தேதா-னமுதமிழி
யிரோசகபூரகமேசெய்தால், பறக்கும்துசுருபுணையில் வாயில்கா
ணும்-பார்த்தக்காலதில்பெருமைபகரொண்ணது, சிறக்கும்துசி
காரத்தின் வகாரசோதி-சிறப்பானசோதியிலே யறிவாய்தில்லே.

ருத்ரபுரை.

நில்லென்றும்சும்மாதானிற்கட்போமோ-நேரானசோதியி
லேநீனைவாய்க்கும்பி, அல்லென்றல்நாகத்தில் ருத்ரன்ருத்ரி-யவ
ர்பெருமையிவ்வுலகிலார் தாங்காண்பார், வல்லமையாலவரொளி
வைச்சொல்லப்போமோ-மகத்துவமா மதிக்கோடி பிரபைகாண
ம், எல்லென்னுமவர்தம்மைமவுனமாக - வெல்மகனே புகிக்கமு
த்தியாமே. (௨௬)

புகிப்பாய்வாசிமலர்ச்சித்தக்காற்-புகழ்பெறவேயுன்றனைக்
கண்டுபதேசிப்பார், யாசித்தமவுனகுரு வபதேசத்தை - வைய
னேசொல்லுகிறேன், வண்மையாக ஆசரித்தநீசேரு வந்திவ்வந்
மங்கரசராவநாகத்தின் மவுனமாச்சு, பாசமற்றுப்பாமபத சோ
திதன்னிட-பாலகனெபணிந்துநீ புகிப்பாயே. (௨௭)

மயேச்சரபுரை.

பணித்திவாய்க்குமுனையின் பூசையாச்சு-பராபரமாம் வி
சத்தியில் நல்பூசகசேரு, அணந்திவாய்க்குமுனையின் பராபரமாம்

நவரசி- லவரவரியமயேஸ்வரிதா ணைந்தாம்பிடிம், அணைத்திடுவா
ஸயந்தென் னும்வாயிறுண்டை-யரன்றிவனங்கென்று வாசிகொண்டு
குணந்திடுவாய்கும்பித்துத்தம்பித்தக்காற்-கோடான கொடி
விழுகொண்டாயே. (உ௦)

மகியானமதியையா ரவிதான்கொடி-மகத்தானநாதர் கடம்
பரமவாயில், துதியானதுதியையா துரியமேரு-துரியமாம்பதவி
யதுமவுறவாசி, விதியானமவுனத்தின் வாசிகொண்டு - வினைங்மா
விழுத்துந்கும்பித்தக்கால், அதியானவதிதங்காண் வகாரசோதி-
யரகராவங்கென்று சும்பிப்பாயே. (உ௧)

கும்பித்துத்தம்பித்து மேருபாய்த்தாற்-குணமானவாயில் து
திம்கும்பாரு, நம்பிக்காண் சொல்லிவிட்டேனங் கென்றுந்தா ன்
ன்றானவிசேக பூரகமுஞ்செய்தால். வம்பித்துவாசிய துக்கிடமா
மைந்தா-வாயுவதுவெழும்புமடா வண்டமட்டும், தம்பித்துவாசி
யைநீ தாண்டிப்போனும்-றவமாயின் மூடாதுதடைக்கட்டாமே

கட்டாமேமவுறத்தாற் கும்பித்தக்காற்- கைலாசங்கொள்ளா
துபுகைபோற்கப்பும், அட்டாமேயென்மகனையண்டாண்ட-ம
ங்கென்றுகும்பித்தாலப்பாலோடும், மட்டாமேயிருந்ததினாலா
தென்ன-மவுனம்விட்டான் மாயையிலே மாண்டிப்போவாய், தட்
டாமற்றம்பனத்தாலொட்டிப்பாரு-தடையதுக்குமவுனத்தாற்றா
னாடிடாயே. (உ௨)

தாண்டியேமனக்கண்ணுற் பாரீக்கும்போது-சதகோடிபிர
ஸையியாளிரீசோதிகாணும், மாண்டவொருமயேச்சுரன்ருண் கொ
லுவிருக்கு-மகத்தான சஸ்பவளர் மெய்ஞ்ஞானவிடு, அண்டியேய
ஸன்றன்னைத் தரிசித்தக்கா-லப்போதே மாயையெல்லா மகன்று
பொருளும், தாண்டியே துரியமலர்கொண்டிபூசி- துரியத்தின்மயே
ஸ்வரியைத் தெரிசிப்பாயே. (உ௩)

தெரிசித்துப்பூசித்தாற் கும்பங்காணுந்-தெரியாதமவுனமெ
ல்லாங்கெனநீதேபோகும், அருச்சித்துக்கும்பித்தா லமுதஞ்சிந்
துமாஸ்கதையாவுபதேசமருள்வாரீடாசாய், பரிசித்துபாலமுதமு
ட்டிவாரீடாரீபாலகனே சொல்லுகிறேன்மவுனவாக்கியம். நாச்சித்
தைதம்மவங்கிங்கென்தே-தலமாகச் செபித்துதின்று தெரிசிப்
பாயே. (உ௪)

சதாசிவபூசை.

நயமாகச்சொன்னென் மயேச்சுரனுமிக்க-நயமாகமயேஸ்
வரியும்பிரகாசிப்பாரீ, வளமாகவிசுத்தியுடையபூசையாச்சு-வளரா
குணந்திடுவாயென்பது-குணந்திடுவாயெனவிசார்ப்பட்டது.

அதாவது தாக்கக் கிணியில் பிடிமம், அலையாமலா தாரமா ஈடுவாயி-லா
கிணியிற் சந்தாசிவத்தின் சத்திபூசை, வன்மாதவாசியநீ யங்கண்
றெதான்-மாட்டா ஈடுதாரத்தின் வாயி ஈடுனே. (உசு)

வாயில் லித்தாரத்தா ஈடுவாயில்-வகையறியாச் சித்தர்களாற்
பிறக்கப் போமோ, ஆயிலாதாரசிதம்பரத்தின் வாயி - லாயிரத்தெ
ட்டித்தழைவாயிர் தாண்காண்பார். பாயில் துபாயுய்வகைபரிவாய்க்
கேளு-பங்கென்றுவாசியை நீதம்பித்தச்சால், பாயும துதோன்ற
துமைந்தா சொல்வெல்-பகல் போலெதெரியுமாதாரப்பாளோ ()

பாரதியவாசியை நீதம்பித்தாக்காற் - பகரொருவா ஈடுதாரத்
தேயுண்ண, ஆரொன்றே கேட்பார்க்குச் சபையோனாயா - வாக்கினையி
ற்றெரிசனத்தையறியவந்தேன், தெொன்றுசபையார் மெய்ஞ்ஞா
னவிட்டிழ-செப்புசுரனாறுபறவாழ்விப்பார்க்கு, வாரொன்ற வாகி
கொண்டும்குப்பித்தக்கான்-மதுகோடி ரவிமுத்தி போற் சொதிகாணே.

சொதியாமவுனசிவயோகசோதி-சொற்பெரியசோதியிலே
யங்கென்றேறில், ஆதியாஞ்சோதிசொலவெளிதோவட்பா-வாதா
ரசோதியிலேயண்டசத்தம், பேதியாதண்டபகி ரண்டமட்டிம்-
பேசரியசெயபெரிமுழக்கங்காணும், நீதிசேர் நடனசபையோ
கங்காணும்-நிகழ்த்தரியபதினென்பேரிபூசிப்பாளோ, (உசு)

பாணாயாவகமெனுநற் சுகங்கங்காண்பாய்-பாலகனையகத்
தீசுநீட்டித்தோன்றும், ஆனாயாவநிரகத்தியின்றனெர்மெ யறி
ந்தவனெ மெய்ஞ்ஞானமவுனயோகி, தேனாயாசத்தகோடியோக
ம்பாரித்தேன்-செப்பரியவகமதனிற்றெரிசிப்பாட்சாண்சிர் பெற்
றமவுனகுருபுத்தேசித்தார்-செம்மைமிகுருபூசையருளினோ,

அருளினுற்குருபூசைமவுனபூசை-யையனெவிசேசகபூ ரக
முஞ்செய்தே, அருளினுண்மவுன குருபூசையையா - வதையறிநீ
தேன்சுப்பிரமணியனுபதேசத்தால், அருளினுற்சத்தசாகரங்களை
ச்சு-தரியச்சிதானந்தமறியலாச்சுதருளினுவண்டரண்டமேறலா
ச்சு-தனறவறியவிப்பூசையருளினுச்சே. (உசு)

ஆச்சுதையாவாசியை நீயிழுத்தவாங்கி-யாதாரவாயில்கடந்
தப்பாலையா, பேச்சப்பாரும்பித்தத்தம்பித்தக்காற்-பெருனப
ளாவாயில்காணும்பாரு, கூச்சையாகமலமலர் கொண்டே நீயுங்கு
மரகுருபாதமலர்ச்சிப்பாளேயல், ஆச்சுதையாவாசியினுற் பூசை
யாச்சு-தரகரா தெரிசனத்தைக்காணலாச்சே. (உசு)

காணலாமாதாரபூசைசெய்தாற் - காயமதுபெலக்கும்தற்
கழிவொவிலலை, மாணலாமாதாரமாறுந்தொலலை-வையகத்திலார்
செய்வார்மவுனித்ய. வேணவாவற்றகியயோகனாணி - வேதாந்த

குருச்செய்வாரிசித்தரிசெய்வாரி, கோணலிலாவைந்நூற்றியிற் மவு-
றபூசை-குறைவறவெழுந்ததொருசெய்திகேளே. (௩௬)

கேளையாவெத்தனைசொன்னுலுமெய்யாக் - கேடுகெட்டமா-
னிடர்க்குவிவேகமில்லை, ஏளையாவென்னுலின் மறைத்தவெல்லா-
மென்மகனேநினைவாக விந்நூல்பாரு, வாளையாவாதார மாறுந்
சொன்னேன் - மகத்தானவாகிவியோகஞ்சொன்னேன், பாழை
யாபவையாயிற்றூட்டிச்சொன்னேன்பரிவானமவுனத்தினோட்டம்
பாரோ (௩௭)

ஓட்டமாந்நூலாராசென்மக்கூறோ - டோகோகோபாசத்
தினொடுக்கஞ்சொன்னேன், ஓட்டமாஞ்சிதம்பரத்தி னடனஞ்
சொன்னே - எனத்தினுப்தேசமறையடைவாய்ச்சொன்னேன், தா-
ட்டிகமாச்சராசரத்தினிலையுஞ்சொன்னேன் - சச்சிதானந்தவொ-
ளியறியச்சொன்னேன், ஈட்டமாமாயிரத்தையாய்ந்நூபாரித்தே,
யிந்நூலைந்தாங்காண்டமினிதாப்பாரோ. (௩௮)

இந்நூற்றானந்நூற்றிற்சூட்சாகுட்சு - மென்னவித்தைசொ-
ன்னென்பாவினிமெற்பாரு அந்நூற்றானமகிவெண்பா வாசஞ்
சொன்னே - ஞாநியாரகடல்குழவனிமீதில், முந்நூற்றான்கிவ-
தனவொளிபைக்கேளு-முக்கமில்லாக்குருநூலைம்பதையும் பாரு
உத்தில்தானிந்நூலிற்றிமமாங்கொன்னே - னுனாக்கிந்நேன் பதி-
னென்பேரிசாபமன்னோ (௩௯)

சாபமதைப்பதினென்பேரிசித்தரிசுடிச் - சமரித்தாகவேக-
வுபுனிடத்திற்சென்று, பாபமில்லாப்பரனருளாற்சாபங்கொண்டு-
பாவித்தேளென்னுறப்பலித்திடாமற். சாபமென்றிலைந்நூற்றி-
ன்மவுறசாபக்-தாமிட்டாரியோகசிவப்பொருள்கொல்லாம். ஆக
வெண்ணையாயிரத்திலநேகசாபமருளிஞரதனூலெபலியாதன்றே.

சாபநிவர்த்தி.

4

பலித்திடவேயேகவுபுனிடத்திற்சென்று-பரனருளாற்பரப்-
பிரமபாதத்தினில், பலித்திடவேபராபாததோ டொத்திபாறு
ம்-பரமவொளிபொத்தவிதம்பார்பாய்க்கேட்டே, அலைக்கலை
னசசாபத்தைநிவர்த்திசெய்தே-யாயிரத்திந்நூலிது காணென்று
சொல்ல, முலித்திடவேசாபமதுநிவர்த்தியாச்சு - மூதண்டவுப-
தேசமுரைத்தார்பாரோ (௪௦)

பாடியாசாபத்தினிவர்த்திகேளு - பாலகனையிந்நூலா வி-
வந்தியாச்சு தானையாவறிவகையாயிரத்தின்கொச்சு - மையனே
யிந்நூலை ன்நீதாம் சேனையாசிடறயவகிநிங்வுந்நாற் - ற
பிப்பாரிந்நீதம் - லும்குமென்று, மானையாமதயவகி - லுந்நி
நிங்கா-மகத்தானந்நிநிநிநி மகிதவென்றேதே (௪௧)

ஐதலேபநினென்பேர்சாபப்போச்சு-தோகோதோக்கலசி
தீதர்சாபப்போச்சு,தேதமறலடமருநிவர்த்திசெய்தா-லெலிம
கனெசநங்கைகொஞ்சநடனம்மும்,பொதவேசதகொழிவிஷிகள்
சாபம்-பொய்யிலையலெலிமகனெநிவர்த்தியாச்சு,மாறவேம
கத்திரானசாபமெல்லா-மாண்டனையா விந்நூலினிவர்த்தியாச்சே
இந்நூல்கித்தி.

மாண்டதேசாபங்கணிவர்த்தியாச்சு-மகத்தானவந்நூறும்
பலிதமாச்சு, ஆண்டரியவாதாரமாறஞ்சித்தி-யையனெயாயிரத்
தில்வாநஞ்சித்தி, மாண்டவொருவாநசித்தகமனஞ்சித்தி-வாழலா
ஞ்சித்தபரத்திற்ருளிகைசித்தி, தாண்டிமல்கண்டரண்டபிண்டஞ்
சித்தி-சாற்றரியவட்டகலிமஞ்சித்தியாச்சே. (சக)

சித்தியூரம்பரிபாடையிதுவெயாருஞ்சிவமான் வைந்நூறு
பிதுவெயாகும். முத்தியாமுந்நூறுநீட்சைசித்தி-மூலமாங்குரு
நூலைம்பதுவஞ்சித்தி, சத்தியமாமதிவெண்பாறுநஞ்சித்தி-தனி
ப்புசைவிதியொரிநூறுநஞ்சித்தி, அத்தியமாமைப்பதற்குண்மு
ப்புசித்தி-பரகராமுப்பதற்குட்குருவைப்பாரோ (௪௨)

தூற்றெருகை.

குருவானநந்திசர்முந்நூறுநீட்சி-குணமான பஞ்சகாவிய
முஞ்சித்தி, பரிவாகப்பதினென்றுஞ்சித்தியாச்சு-பாங்கானகாவி
யத்தின்கருவாட்டிடம். அருவானகாவியத்தாராபிட - மாச்சு
தையாயிரத்தொடைந்நூறுஞ்சொச்சம், துரிசற்றகொச்ச மம
யாபூர்வத்தியானஞ்சொன்னேனெயிரத்திருநூறுமால் (சக)

சொன்னேனெயிரத்திருநூறுதனிலைய-துகளிலைவத்தியத்தெத
க்கைபாகத்தோடி, முன்னமுந்நூறுநீட்செந்நூறுஞ்சொன்னென்-
மூர்க்கமந்நூற்றியுயிர்ப்பற்றஞ்சொன்னென், வன்னமுன்னவாயி
ரத்தெதந்நூறுஞ்சொன்னென் - வசையானவயித்தியத்தெதவளமா
ச்சொன்னென், பன்னுருணவாகடங்கன்பரிவாச்சொன்னென்-ப
ண்டிநீரோயாளிகுணமறியச்சொன்னென் (சச)

அறிவரியபதினைத்திற்பாவபண்ணிய-மாய்ந்நூறுத்தேனெ
ன்மகனெயின்னுங்கெரு, செறிதரவீராயிரத்திருநூற்றுக்குட
சேர்முத்தியயித்தியத்தெதமுழுதுப்பாரு, பறிதலிலச்சகலவக
யத்திதக்கோவை-பார்ந்தக்காலிதலிபெருமபகரென்னதால்,
இறுதலிலாப்பண்ணிரண்டினூற்றிற்கொன்னென்-நிந்திரயட்டத்திர
மாஞ்சாலத்தாமே (சரு)

சாலநலிலைந்நூற்றோடனைத்தினுஞ்சுஞ்சாற்றரியவிந்நூறுதி
கண்டாச்சொன்னென், பால்பஞ்சபட்சி யைந்நூற்றிற்கொன்
னென்-பரிவானசல்லியமோநூறுஞ்சொச்சம். சாலவொருதொ

ட்டியநீர்வெண்ணூற்றிற்சொன்னேன்சாற்றுமோரொழுப்பினொ
ட்டியத்தைப்பாரு, ஆலமெனுஞ்சூலத்தின் கோவையையா-வா
யிரத்தோடொம்ப திணாந்தாமே. (சௌ)

ஆமேகாணதன்றொகையையென்னசொல்வே - னதனிலொ
ருமூன்றுலட்சங்காப்பதாகப், பொமேசீர்ப்புலத்தியனே சொல்
லக்கொரு-புகழ்மருவுசாத்திரத்திற்கிலக்கமில்லை, நாமேகாணிவ்வ
ளவுப்பார்த்துத்தேறி-நயமாகப்பொருள்படவேயுனக்குச் சொ
ன்னேன், வாமேகாணகத்தியன்வாக்கமுதவாக்கு- மாநிலத்திலா
றிவாரிமவுனிக்காமே, (சௌ)

வயிரவ பூசை.

ஆமையாநூற்றொகையையறிந்துசொல்ல - வம்புவிடிலொ
ருவராலாமோவாகா, ஆமையாவசிமநயவற்றீற்றென் - நடை
வாகமற்றீமென்றுமாறுவாய்காண், ஏமையாவெண்கோணம் வள
மாபக்கீதி-பிடப்வலமாயினோகையினுஞ்சுலம்போட்டி, நாமையா
வெட்டெழுத்தைநன்றாய்மாறிநயமாகவயிரவனைப்பூசிப்பாயே

பூசிப்பாயமுதகும்பம்வைத்துநன்றூப்- புகழ்மருவுமவுநத்
தின்மதனப்பாலும், யாசிப்பாயாயிரத்தெட்டிதழிஞலே - யரு
ச்சினைகள்செய்துகற்பூரசோதி, மாசிப்பாய்மவுநசிவருனத்தா
லே-மந்திரபஞ்சாட்சரத்தாற்றாபதிபம், தேசிப்பாய்வயிரவனை
ப்பூசித்தக்கானேராகப்பளிச்சென்றுசோதிகானே. (சௌ)

சுப்பிரமணியதீயானம்.

பளிச்சென்றுசோதியெதிர்கண்டதானுந் - பயிரவனுந்தோ
ன்றுவான்பயமோவில்லை, வழிச்செல்லவேணவரம்வானுந்ருர்ப்-
பகைவனைத்தியானஞ்செய்வரமேகேரு, அளிச்சென்றேயவசில
நவரவோமென்றே-யழகாகவறுகோணமடைவாப்போடு, செழி
க்கவேயாறெழுத்துநடுவாக்கானுந்-தெளிவாக்கினோகையோராறு
ம்போடே. (நு)

பூசை.

போடினோகையிற்சரவணபவாவென்றே - புகழாகவறுகோ
ணத்துள்ளேவிந்து, வீரிமிருத்தம்விரண்விவாயினுஞ்ஞயினிர்வி
வாகினுடைப்பிச்சங்காணும், ஆடையாநால்வாயிற் பிசுஞ்சொல்
வேறீர்ப் பூரீர்ப் கிரீமடைவாப்போடு, மூடையாவோங்கார வட்
டங்காணு-மோகோகோவறுமுதவன்றியானமாச்சே (நு)

மவுனபூசை.

தியானமாந்தெரிசனத்தினீபூசைகேரு- திறமானவத்துவை
யாமவுநமலதி, கியானமாமதனப்பான்மதனசோதி- கிருபையுட
ன்மனவுதித்தாரீசிப்பார்பாரீ, தாயாதிதியஞ் சுப்ரமணியபூசை

யாச்சு-தான்பிரத்தியைக் கமாய்மவுனஞ்சொல்வான், அவாவறுத்தே
மெய்ஞ்ஞானமவுனபூசை-யான்கண்டனிப்பூசைநலமாவின்மே

இப்பூசையார்செய்வார்மவுனிதுன்ப-வின்பமிலா வேதாந்தி
யோகிசெய்வார், இப்பூசைசித்தர் ஞானியர்கள்செய்வா - ரொழிந்
துலாராசியெடுத்தவர்கள்செய்வார், அப்பூசைதனையான்கண்டின
க்ஞ்சொன்னே நம்புவியிலெவர் செய்வார் மவுனஞானம், தைப்
பூசைசொன்னேன் மூன்றாண்டத்திது-தாரணியிலாரதிவாரிந்
துல்பாரே. (௧௩)

பாரான சித்தர்நடையாளஞ்சொல்வேன் - பரனஞானம்னி
தர்களிலொருவராவார், தாரான துலாராசி பூர்வஞானம்- தான்றொ
டர்ந்தவனிமிசைத்தோன்றிமேலும், வீரானவிட்டருறைதொட்ட
தேர்மை, விளங்கவேலபித்தக்கர்ந்சித்தியாகும், ஆரானபிராணமய
விந்துவாலே-யாச்சுதைபாமாயையிலேமனிதர்வாழ்வே. (௧௪)

மனிதராய்ப்பிறந்ததினாலாவதென்ன - மகத்தானதுலாராசி ய
றியவேண்டும், செனித்தககாற்சடமழியா துருக்கவேண்டும்-செட
த்திலுள்ளபொருளெல்லாங்காணவேண்டும், கனிட்டருக்காயமது
பெலக்கவேண்டும்-கருவிகரணத்தினைக்காணவேண்டும், சினத்தொ
ந்துதுலாராசி யடுத்தகற்பஞ் - சிவயோகமவுனத்தி லிருந்து
தேறே. (௧௫)

தேறவேசொல்லுகிறேன் மைந்தாகேரு-தெளிவாகவாதார
மாறுங்கண்டு, மாற்றேவாசினிலையொடுக்கங்கண்டு- மவுனசிவயோ
கத்திற்சமாதிகண்டு, வீறவேமெய்ஞ்ஞானத்திசைகண்டு- மேதக்க
பூருவத்தின் பூசைகண்டு, ஆறவேய்ந்தடரண்ட பிண்டங் கண்டே
யரகராசெகற்குருவை யறிந்துகாணே. (௧௬)

செகற்குருவைக் காணவழி சொல்லக்கேளு- தீமைமிகுபொ
ய்களவுசாமித்துரோகம், வகுத்தகொலைசாம்வஞ்சனைகள்பாவம்
வழுத்தரியவாணவங்களுந்நுப்போனால், அகப்பேப்போய்நீ நினை
த்தபடியேயாகுமன்றன்றோசமாதிதனிற்சுப்பங்கொண்டால் விதி
ந்தகுருமெய்ஞ்ஞானமவுநமாகு-மேலானகற்பமுண்ணக்கருவை
க்கேளே (௧௭)

கேளையாகாயமது வச்சிரமாகுந்-கிருபையுடன் வல்லானாக்
கற்பங்கொண்டால், ஆளையாமண்டலத்தைச்சாவுபோச்சு-தனைவ
றியசட்டைதள்ளிப் பூர்வமாச்சு, வளையாசிவசத்தி தேகமாச்சு-தெ
ப்போதும்வச்சிர மாயிருக்கும்பாரு, கோளேதுவாராது நான்
சொல்வாக்யந், கொண்டவப்பினை மெஞ்ஞானகுணமுள்ளோனே.
வல்லானாக்கற்பம்.

குணமுள்ளவல்லானாக் கற்பஞ்சொல்வேன்-குருவானசத்தி

யுப்புச் சிவத்தினுப்பு, மணமுள்ளபிங்கானிற் போட்டிடைமந்தா-
மகத்தானசுன்னத்திற்பலந்தான்போடி, அணியுள்ளவைம்மூலமை
ங்காயந்தா-மப்புவொர்பஞ்சிகரணத்திசைப்புப்பு, நணியுள்ளநான்
கையுமே கூட்டிமத்தி-நல்குகவிரவினிற்றன்பனியில்வையே. ()

வையையாவிரவினிற்றன் பனியில்வைக்க- மகத்தானசெய
நீரு மாகுமாகும், கையையாவதிற்பட்டால்ந்நுப்போருங்-கத்தா
ரிவன்னம்போலிருக்கும்பாரு, செய்யையாசீசாவிற்பதன்மப்பண்
ணிச்-செயமானசெயநீரு முறைதப்பாது, ஐயையாகுருச்சுன்ன
ம்விராகக் கொண்டே யச்செயநீரிசரி யெடையாக் கூட்டிக்கொ
ள்ளே. (சுஉ)

வா லே பூ சை.

கொள்ளையாவிரண்டனையும் பிங்கான்மன்னிற் - குணமாகச்
சொன்னபடி கொஞ்சம்போடி, நள்ளையாரவிதனிலேநிமிடம்வை
த்தா-நுதாந்தவிலேகியம்போலினுகும்பாரு, பள்ளையாவகிமைநி
றை குருவின்பாகம்-பதமாகவெடுத்தித்தேவிபூசை, வள்ளையாவா
லையெனும் வாமப்பெண்ணை-மனதாரநினைத்தித்தியானிப்பாயே

தியானித்தாயாகின்மெல்லுஞானந்தோன்று-திருவுடையவா
லப்பெண் னெதுநோநிற்பாள், தயாபரியாமனைகளரி - குலிசீனி
சாம்பலியந்தரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி, உயர்வுறவேவல்லாசைக்கற்
பமெற்கின்-நுண்ணு பொருடருமாறு வரமீவாய்காண், கியானத்
தொடருந்துலகிற்சீவித்தம்ம- கேட்கல்சிவானந்தமுரசுக்கடாட்சிப்
பாயே. (சுஉ)

ஆவென்றசுத்தமதுகேட்டதான-லப்பொழுதே யேனென்
றுபருவாள்பாரு, ஆவென்றசுத்தத்தானியாரொன்பா-ளப்பனையக
த்தியன்றன் சீடனென்பாய், ஓவென்றேசுத்தமிட்டு முத்தமிட்டே
யொண்கமமுகமலர்ந்நுபதேசஞ்செய்தாள்வாள், நாவென்றசு
குருவை நாவாரத்தா-நுதாந்தகிரோமணிமைப்புகிப்பாயே (சுங)

புகிப்பாப்பசமாதிதனில் யோகத்துற்றுப் - புகலிலே லேகிய
மோர்பண வெடைதான் கொண்டால், மூகிப்பாய் லகிரியையா
னென்னசொல்வேன் - மொழியவரிதைந்துநா ளளவும்போதை,
யாகிப்பாயண்டரண்டவாசிகொண்டே-யங்கென்றுகும்பித்தாலு
யரத்தாக்கும், மாசறவேமலசலந்தாந்திரண்டுபோகு-மைந்தனை
விந்துவையுந் கட்டிம்பாரோ. (சுச)

பாபாயாமண்டலந்தாண்கொண்டாயானுற் - பாலகனேப
சிபோகு மதனமாகும், பாபாயாவாகியோ வொடுங்கிப்போகும்
பகரியபனாவாயிலடைக்குமாங்கே, ஆனாயாவதுசுவையுண்டியி
ல்வெறுப்பா-மாதாரமாறுமன்றேசித்தியாகும், தேனாயா வல்லா
ரை வருடங்கொண்டால் - சிராகவதல்பெருமை செப்பக்கேளே.

தேளாய்நீயென்னசொல்வேண் பூர்வஞான - கேசரத்தின்மே
லறைதான் நிற்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக்கொவ்வோர்ச
ட்டை - மைந்தனே யுரியுமந்தக் கற்பத்தாலே, வாளாநீமதனப்பா
றினங்கொண்டேபார் - வண்பசுவிலிப் பாலேதான்மயங்க வேண்டா
ம், கோளிநெண்ணூற்றுதுசட்டை தள்ளுமெய்யாக் - கூறுதொ
கையாயிரமா முருவங்கானே. (சுஎ)

காண்ப்பாதேகத்திற் சூழிகொண்டாற் - கண்மணியே கண்ட
வுடனயச்செந்தூரம், மாணச்செந்தூரமெடை பணமாக்கொண்
டு - மைந்தனே செந்தேனிலடைவாயுட்கொள் , நாணிப்போஞ்ச
டத்திலுள்ள நோய்களெல்லா - நவிலரியசெய்கற்ப மகிமையா
லே, வீண்ப்பாவலையாதேயாருஞ்சொல்லார் - வெளியாகச் சொல்
விவிட்டே னுண்மைதேறே (சுஎ)

தேறியந்தவல்லானாக் குருகற்பத்தைச் சீராகமுறையறிந்து
செய்வாயானால், விறியைந்தபயன்பயங்கும்ப ரத்தினுணைமெய்ம்
மையாச் சொன்னேனையா குருவினனை, மாறிலிந்த முறையத
னைச்செய்துபார்த்தேன் - மாசற்றகுருவழியிற் பலிக்குங் கண்டா
ய், ஆற்றிவாரிகைபாகஞ் செய்பாகந்தா - னறிந்துசெய வின்னு
டெரு நூல்பாராதே. (சுஅ)

இன்னுமொருசெய்தினைச்சொல்லக்கேளு - வெழிலானகற்
பத்தையுண்ணும்போது, பன்னுகின்ற காற்றுவெயிலாகாவோட்
டம் - படர்நடைசத்தித்தனிலை யாகாபொய்ம்மை, துன்னுமொ
ழிகொலைகாவு மாகாவெண்ணெய் - சுண்ணாம்புகடுகுபுளியுள்ளியா
கா, தண்ணிநிகர்கொம்மைமுலை மடவார்தங்கட் - சையோகமதனை
யுந் தள்ளுவாயே (சுசு)

தன்னையாக்கிஞ்செஞ்சாவிடைச்சிமச்சந் - தன்னேடுபுகையி
லையு முப்பந்தள்ளு, மெள்ளவெகடுங்கோப மதனைத்தள்ளு - விரி
கடல்கூழ்புவிவாழ்வை யொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையாவிடயவா
சனையிற்செல்லுங் - குணமில்லாமனப்பேயையுதிற்செல்லாதோர்
விள்ளரியவேகாந்தத் திருக்கின்மாயை - வெருண்டோடுமீப்புரணத்
தினமுதமுண்ணே, (எய)

யோகத்திதினா.

அமுதமிழியோகமது செய்யவெண்ணி - லப்பனே கானிட்
டப் பறித்துக்கொண்டு, மமதையிலாதிடக்கையைமுடி மேல்லை
த்து - வழுத்துபுரணத்தொர்க்கு முனையையமேவி, சமரசமாவாசி
யைநீ யிழுத்துக்கொண்டு - சமர்த்தாகக்கேசரத்தின் மனதைவைத்
தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத் தரிசித்தேதா - னையனேல்லா
டத்திற் தூங்குவாயே, (எக)

தூங்குவாயிட்டுமுறையே தூங்குவாயே - ஸ்வாந்தரத்தத்தின்
 ரோசிறந்தேயாழிம், வாங்குவென்றோன்மாநிலத்தின் மணிதலாயா -
 வகையதனைத் தெரியாமல்மாண்டோர்கோடி, வாங்குதினாக்கடற்
 புனியில் மணிதொன்று-மாளாமலிருக்கவன்றோ சொன்னேல் பா
 ரு, ஏங்கிநின்றலையாமலிருந்துனமந்தா - வென்றனைப் போர்கோ
 டிபுக மிருந்துதேறே, (௭௨)

பத்தியம்,

தேறவென்றார்கற்பத்தைச்சேராக்கொள்ளு - தியங்காதேயின்
 னுமொருசெய்திகேளு, பாறவென்றார்கற்பத்தியம் பத்திரமாப்ப
 ண்ணு-பழியில் திரிகடுகுதிரிபலாதிமோமம், விதுபெறுசேரகமொ
 ண்கிராம்புபத்திரி-சேர்க்காதிக்காய்நல்புனியானாயோயி நான்கு
 கிணாகிதுபயறோடையா-நலமாகக்கட்டியதோருப்புமாமே. என்
 வெண்சாணாக்கற்பம்,

ஆகுமேதற்கொறுக்கைப் புனிமற்றைய - வறையையகற்புர
 கிலையிற்சன்னம் வாகானவண்டக்கல் விலைறன்கன்ன - மகத்தான
 கன்னாநாதக்கன்னம் சேகராமொருபொழுதேயல் னங்கொ
 ண்டாந்-தேசமதுசட்டிதாந்நித்திகழும் பாரு, பாகமாவெண்சா
 னாக்கற்பஞ்சொன்னேல்-பகரியகித்திரக்கட்டுக்குருவிதாச்சேசு,

ஆச்சப்பாவின்னுமொருதற்பஞ்சொல்வே - னண்டப்பிர
 ண்டமனதயிடித்துக்கொண்டி, கூச்சமில்லாதிடித்தத்திலே தண்ணீர்
 விட்டுத்-குறைவாவெயிழிசாறு நாழிதொண்டி, ஆச்சியமொப்படி
 கூடவிட்டுப்பின்-ரபிப்பேற்றியதனைப்போர்சாமமட்டும், காச்ச
 ப்பாமெழுகுபதமாகுப்போது - கவிவாக்கருஞ்செய்திர்ப்பாகங்
 கேளே, (௭௩)

காயாதிக்கற்பம்,

கேளையாவதையாற்றியெடுத்திப்பாரு - சேசரத்தில்காயாதி
 கற்பமாகும், கொள்ளொன்றுமவராதுருவைப்போற்றிக் - குரு
 செயநீரொருபலத்தா னதனில்விட்டி, வாநிரவிதனில்சாமங்காய
 வைக்கில்-வண்மசேர்மெழுகுபதமாகுங்கண்டாயி, தாளுறவிம்
 முறையதனைமுடித்தேயேகாட் - சரமதனாற்றியானித்தப்புகை
 செய்யே. (௭௪)

மேலமுலகத்தி,

செய்யப்பாபராபரத்தைத்தியானபுகை-செய்துநீமுடித்த
 யில்புசெப்பக்கேளு-ஐயனெஞ்ரியோதயத்திலேதா - னடைவாக
 கப்பெருவிரலிற்றடவிக்கொண்டி, உபயையாவண்ணத்திற் புரள
 வேற்றி-புட்டொன்றுவாசியநீகுட்டித்தக்கால், கப்பாபவியலிற்
 கப்பொருங்கேயெல்ல நடந்துறுவிமினி னுமொருசத்திகேளே

கீழ்மூலசுதீதி.

சுதீதிசெய்மூலத்தின் கற்பஞ்சொல்வேண் - னுகளிலாக்கற்ப
மது சூட்சாசூட்சம், பத்திமையாச் செய்வொருசெங்கற்றை
பி-பகரையசொற்றோடே குருவவச்சேர்த்தே, அத்தையொரு
லையிலேமுடிந்துகொண்டே-யடைவாகப்பிழிந்தக்காலியிபுஞ்சா
று, சித்திதருங்குருசெயநீர் கூடவிட்டுத்-தீயேற்றியோர்சாமமெ
ரித்திடாயே. (எஅ)

எரித்திடுவாய்மெழுகுபதமாகுமப்போ- திறக்கிவைத்தென்
மகனேயின்னுங்கேரு, புறையற்றசுத்தசல மதனில் வார்த்துப்-பு
லத்தியனேயிரவிதனிற் காயவைக்கின் அரக்கதுபோற் செய்மைநி
றமாகுமையா-வையமதைச்சுத்திசெய் பிதைப்போலுண்டோ,
பருத்ததனமுடையமுலைமகளைப்பூசை- பண்ணுசெயநீர்மகிமை
யறையக்கேளே. (எக)

அறையக்கேளென்னிடத்தன்புள்ளிட - வறையிவிரவதின
லேதோய்திதுக்கொண்டு, பறியுமப்புலுண்ணுக்கிற்புறளத் தேய்க்
கிற - பாழானபமெல்லாங்கழன் றுப்போகும், முறைப்படிசெய்
மூலத்தின்கற்பத்தாலே-முடிந்ததோர்காயசுதீதி யாகுங்காணே,
முற்பிளாதமுடிமூலஞ்சுத்தியாக - நமந்தனையந்திசுத்தி நாட்டம்
பாரோ, (அய)

நாட்டமையாகண்ணோட்டம்பார்த்தாயானால் - நலமான
முமுனையில்வாயில்காணும், ஆட்டமையாவ்வாயிறுக்கும்பாரு
வமுதகெங்கையாங்கிருந் தடைவாய்ப்பாயும், வாட்டமையாவமு
தமதைக்கொண்டாயானால்-வாழலாங்கோடான கோடிகாலம், பா
ட்டமையாபாவிக்கஞ்ச்சொல்லவில்லை -பாலகனையுன்றனுக்குப்
பாவித்தேனே. (அக)

பாவித்தேனின்னமொரு குருவைக்கேளு-பற்பினியினண்ட
மையாவைஞ்சாம்பவப்பு, ஆவித்தாமறிவீர்காண்டக்கேளு-டை
யிரண்டுபத்துடனேஐஞ்சங்கூட்டி, வாவித்திப் பதினஞ்சுமெ
டுத்திதுக்கொண்டு-வளமாகக்கல்லுரலிலுலக்கைநாட்டி, ஏவித்தே
யிருப்புலக்கையதனையா-விடித்திடுவாயிருசாமமின்னுங்கேளே

கேளையாவென்மகனேயறியச்சொல்வேண் - கெவுனமென்ற
ரசகெவுனக்குளிகையயா, ஆளையாவத்தனையுமாவதாக்கி - யைய
னேசுத்தசலந்தன்னிலிட்டு, காளையாவலக்கையாற்கலக்கிமைந்தா-
கண்மணியேதெளியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாளையாபவிதமாங்
கெவுனவித்தை-பாலகனேபரிட்சைதனையின்னுங்கேளே, (அக)

இரசக்குளிகை,

இன்னங்கனிமறிந்து சொல்வேளையா- வெடுத்தமுறைதப்
பாதுகுருவிவாக்கே, அன்னங்களைடிமுலப் பழக்கத்தாலே -

யையனே கல்வத்திற்புளியைப்போட்டே, இன்னங்கேள் சொன்ன
குருசெயநீர்விட்டே - யெழிலாகவிருசாமமெழுகாவாட்டி, அன்
னங்கேண்டமதினிதானமாக - வப்பனேகெவுனத்திற்குளிகை
பாளோ, (அச)

பாரப்பாருகையெடுத்திரவியிலவைப்பாய்-பாலகனேபன்
னிரண்டு சாடிங்காய்ந்தால், வேரப்பாருகையெடுத்திக்கையாற்ற
ட்ட-வெண்கலத்தின்சத்தமைய வெண்ணசொல்வேண், ஆரப்பா
வறிவாரிக் ளண்டவித்தை-யாடலாமிந்தவித்தை யநேகங்கோடி,
சீரப்பாமுன்சொன்ன தெளிவைக்கொண்டி- திறமாகத் தீயெரிப்
பாய் சாடிந்தானே, (அரு)

காயாதிசுன்னம்,

சாமமட்டிமிக் குருவைக்காயவைத் துச்-சமர்த்தானகேசரத்
திற்றையுப்போட்டிகாமேவுகறுப்புவன்னம்போலேகாணுங்-குரு
க்குருவாஞ்சுன்னமதிற்பல தான்போட்டே, ஆமென்றபற்பயி
னிமுதல்வையிண்ட-மையுடையிக்கருவிலண்டம்போகிட, டோ
மென்றேயோர்கொதிதான் கொதித்ததானு-லோகோகோவிறக்கி
வைத்தெடுத்திடாயே, (அசு)

எடுத்தப்பாரண்டமதுசிவந் துகாணு- மென்மகனேகுருசெ
யநீரதனிம்போகிட, மிதித்துப்பாரேரர்சாம மாறவிட்டே- யுமை
யென்றகுக்கதனிலேயண்டமவைத்தே, அமித்துப்பார் மெழுகி
னற்றிந்துமுடி-யையனேகெசுபுடத்திலடைவாப்போடு, மமித்து
ப்பார்மகத்தானபுடத்தினிற்-மைந்தனேகாயாதிசுன்னந்தானே.

தானுனகாயமல்தாதிபாது - தருவானசுன்னங் கேசரத்தினிசு
ன்னம், கானுனகடையிலிற்ருஞ்சரக்கெல்லந்தான் - கட்டுமையா
விச்சுன்னக்குருவினலே, மினுனசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணு-
வேதாந்தசுந்தரமேயின்னுங்கேரு, ஆனாமம்பிகையாம் வாலைப்
பெண்ணை-யர்ச்சித்துப்புகித்துத்தெரிசிப்பாயே. (அஅ)

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ்சொரியுமாதைத் - தேவர்முனிவ
ந் துதிசெய்தேத்துமாதை, அருசிப்பாயண்டசராசரத்திற்குன்ன-
மாச்சுதையாவின்னுமொருகருவைக்கேரு, பரிசிப்பாய்ப்பராபர
த்தின்முப்பூச்சுன்னம், பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம், முரிசிப்
பாய்முச்சுன்னம் பலந்தான்கொண்டி- முன்சொன்ன முதண்ட
தயிலங்கேனே (அக)

கருத்தயிலம்,

கேளேநீயஞ்சுவைப்புத் திங்கொன்று - கேசரத்தின்பச்
சோந்தி பச்சைப்பாம்பு, ஆளேநீனெண்டோடுபச்சைநாடி-யன்
பாகவாந்தைக்கண் கொட்டாண்டிச்சு, தேளேநீதேவாங்குக் கண்

ணும்பிச்சுத்-தேசியுடையிரத்தம்பாபிச்சுமாகும், மாளேநீமட்
டவளைப்பிச்சுங்கண்ணு-மகத்தானதேலாயபச்சையாமே. (௧)

ஆமையாசெய்யானுமெய்யாம்பித்தை - யருநட்டுவக்காவி
குழிவெழுத்தோ, டேமையாவிப்புலிக் கருநாய்மண்டை - யியம்
புஞ்செவ்வாலரண யுமிப்பின்பிச்சு,காமையாகரும்பூனச் கண்ணி
னெடு-கருவான னெண்டோடு சபாலவோடு, வேமையாவழிமறித்
தான் பிச்சுங்கண்ணும்-வேதாந்தவிச்சுளியினி பிச்சுமாமே. (௧௧)

ஆமென்றசெந்தேளுங் கருந்தேளாமை-யைய செங்குளவி
கருங்குளவியோடு, தேமேவுகருங்குளவிகன்னெண்டோடு-மெளி
வான சூழல்வணிக் கருவண்டோடு, மாமேவுகருகோடுபிள்ளைப்பு
ச்சு-மகத்தான நாகத்தின்விடம்பிச்சுசோடே, ஏமென்றவிந்திரகோ
பத்தோடைய-வேறுதொகைமுப்பத்திரண்டாமன்றே. (௧௨)

ஆமேகாண்சுந்தரமேயின்னுங்கேளு - வையனையழிஞ்சிவி
ரை நாழியப்பா, மாமேவுமதனப்பூமத்தவித்து-மகத்தானமரு
ப்பியாணவணங்கிலேரும்,காமேவுகாஞ்சொறியின்வெருங்கூட்டி,
கண்மணியே சஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி, வேமேதான்வெண்குண்
றிக்கருங்குன்றிக்கு-விளங்கியவோர்பருப்பாகுமின்னுங்கேளே. (௧)

கேளையாசாதிக்காய்சாதிபத்திரி- கெடிலிலவங்கப்பூலவங்கப்
பட்டை,கொளறுசீர்க் கஸ்தூரிமஞ்சள்யாருங்-கூற்றியமுறையப்
பாபதினஞ்சாகும், ஏல்வையிவையணத்துமர்வியிற்காயி- நெண்
மகனேமெத்தநன் தின்மேற்கேரு, கோளையாவலிய கல்லுரலிற்
போட்டிக்-குற்றுவாயிருப்புலக்கையதனற்றானே. (௧௪)

தானென்றவிருப்புலக்கைகொண்குற்றச் - சாற்றரியகுரு
செயந் ரதனில்விட்டிக்,கானுனவைம்மூலங்கூட்ச்சேர்த்துக்- கனி
வாகவிஞ்சுளியைப்பண்பாய்ச்சேரு, தேனான சஞ்சரியாய்க்கரு
வாய்க்குற்று-தேற்றமிகவேண்டிமென்றுதாயைப்போற்றிக், கோ
னாபிசின்போலேவருட்பாரண்பாப்-பெய்மகனையலைடாதேயி
ன்னுங்கேளே. (௧௫)

இன்னுமையாசொல்லுகிறேன் கனிவாக்கேரு-வியம்பரிய
சாலமெண் ணுற்றுகோலவ, அன்னமையா விவவக்கெல்லாஞ்
சித்துவித்தை-யாடலாமித்தயிலத் தநேகம்பித்தை,கன்னமையா
கலியுகத்துச்சித்தைவித்தை - கண்மூடிவிழிக்கு முன்னையநேகம்
வித்தை,இன்னும்வெகுவித்தையயாவினோதவித்தை - பெண்ண
சொல்வேனட்டகமீமவித்தையாமே. (௧௬)

ஆமேதானதுபத்துநான்குசித்து-மாடலாமித்தயிலத்தாலே
பாரு,காமேமுன்சொன்னவைஞ் சாறிதங்கள் - சாற்றரியதயிலத்

நிற் பிசறிப்போட்டு, வாமேவுகம்பதினும்சுழந்துவாய்நீ - மகத்தா
னபிசினெல்லாந்தயிலமாகும், கோமேவுகுழிவெட்டிக் கலசம்வை
த்துக்-குழித்தயிலமிறக்கிவாய்குணமாத்தானே. (சுஎ)

தானென்றேவொருமுழமாக் குழிதான்வெட்டித்-தகைமை
பெறுபு தூக்கலசம்புதைத்திடாய்நீ, பாணென்றகருத்தயிலப் பா
ண்டந்தண்ணைப்-பாலகனேகலசத்தின் மேலேவைப்பாய், ஆனெ
ன்றபாண்டத்துத்துவாரமிட்டே-யாரணியிலிட்டவெருமுட்டை
சொண்டே, ஏனென்றுநீயெரிப்பாய் முட்டையாலே - யிறங்கு
ண்மயாகலசத்திற்றயிலந்தானே. (சுஅ)

இறங்குகின்றயிலத்தை யெடுத்திப்பாரு - வெண்ணசொல்
வேனதினுடையவன்னமையா, கறங்குகின்றவன்னந்தான் கறுப்ப
தாருங்-கண்மணியேசோலிற்பதனம்பண்ணு, நிறம்புகின்றசவ்வா
துபுணுகுவாச, நிகழ்த்தரியகஸ்தூரிமூண்மின்வாசம், பிறங்குகின்ற
வாசமதைப்புக்கட்டியும்-பேசரியவாஸையைநீபூசைபண்ணே. ()

பண்ணையர்வெண்ணுசாலவித்தை- பலிதமையாவித்தனே
யுந் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாநிரண்டு நூறுசால்-மைய
னே யித்தயிலங்கொண்டேநன்றா, மண்ணையா யிரவிலக்கப்பெரு
நூல்கூட - மகத்தானவித்தயிலந் தொட்டேயாடு, விண்ணையாவி
நோதவகையிருநூறுமால் - விவேகமுள்ளபாலகனையாடுவாயே.

ஆடுவாரக்கதியன்றான் சொன்னவாக்ய-மையனேயித்தயில
ப்பெருமைத்தனைப், பாடுவார்பதினென்பேர் நூல்கடோறும்-
பாலகனேயித்தயிலங்கொண்டிசாடு, சாடுவாய்சகலசித்தர் நூல்கட்
கெல்லாஞ்-சற்குருவாயிந்நூலைந் நூறுமாமற், நீடுபடவெந்நூலு
மிந்நூலொவ்வா - விந்நூன்முன்றாங்காண்டம்பூரிணமென்றே. ()

முன்றாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

ஆக காண்டம் - ஈரு - விருத்தம் - ஈராக.

நாலாங்காண்டம்.

பூரணமாம்புரிபாடைநாலாங்காண்டம்-புகழ்பெரியமனிமலை
நற்றவஞ்செய்தீன்றவாரணமாங்கொம்மைமுலைமங்கையற்குவழு
த்தினுளன்புடனேயானுமாதி, காரணமாங்கருக்களெல்லாங் கண்டு
தேறிக்-கருக்குருவிந்நூற்கவியைந் நூறுமைய, ஐரணமாப்போகா
மற்சித்தரிகட்குச்-செப்பினேனிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே. ()

செயமாகச்சொல்லிவைத்தே விரண்டாங்காண்டம் - சீராக முப்புவின் கருவுங்காணும், வயமாகமுறைத்தகருக்குருவுந்தேர்ன் றும் - வசனித்தேனைஞ்சாங்காண்டம்முறைப்பாச், சுயமாகவுதக மஃதப்பேயாகும் - துகளதுசீர்த்தீட்சைவிதியை ஞ்சாங்காண்டம் நயமானசரக்கிணுது குணக்கூறெல்லா-நானறிந்தபடிசொன்னேன் னலமாத்தானே, (உ)

தானென்றகைபாகஞ் செய்ப்பாகந்தான் - நப்பி தங்களில்லா மலைஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குத் தீட்சைமார்க்கம் - வகைதெரியாமுடருக்குத் தெரியச்சொன்னேன், தேனதனைப் பொழிந்தாற்போற்கருக்களெல்லாத் - நிறமானமுத்தருவா மண்ட க்குமே, யானென்றுகைத்தாட்டி மைஞ்சாங்காண்ட - மாதலினுந் சோதியிலே யடங்குவாயே. (ங்)

நாதவிந்து - அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரமது விந்துவாச்சு - வகையானவுகாரமதுநாத மாச்சு, பேரானவொகாரமது பிண்டமாச்சு - பேரொளியாம் பராபரத்தி லெடுத்தகறு, உன்ரானசிவசெந்து பரத்தின்குரு - வுறித்து நின்றநாதவிந்து சத்தின்குரு, ஆரானபிண்டவிந் தண்டக் குரு - வாச்சுதுபாரிமுன்குலே யைந்துருச்சே. (ச)

ஆச்சுதுபாரகாரமுகாரம்மிரண்பி மறைவரிய வொகாரமொ டி மூன்றேமூலம், பேச்சுதுபாரிபேசாத மூலமாச்சு-பேரானஆ மையென்ற வுயிருமாச்சு, காச்சுதுபார்கருக்குருவாம் பிண்டமா ச்சு-கருவுக்குருமுதமென்ற சலந்தானாச்சு, வாய்ச்சுதுபா ரமுத மென்ற பனிநீராச்சு-மதத்தான சுத்தசல மதற்குப்பேரோ. (ரு)

அதிகநல்ரசமதுதான் விந்துவாச்சு - தறைவரிய நாதங்காற லைபுமாச்சுபதியானவதுவதுவாம்விந் துமாச்சுபரம்பொருளேயி லிதையா வமுதகங்கை, அதுவானவிதுவதுவாந்தேசினீரு- மதினுதி த்தவமுரியது சுத்ததீர்த்தம், அதுவானபதியதுதான் சோதியாதி யதையறியவேண்டினைந்தாங் காண்டம்பாரோ. (ஈ)

பாரோதுசீரோதுபதிதானேது - பருதியென்ற ரவிமதியுங்க டிநாளிந், சீரோதுநீர்தானேதுருவமேது-செய்ததவப் பயனதினா ற்சென்மக்கூறும், ஆரோதுவரமேதுசகிர்தமேதா- லறிவரியசுருவி யினால் வளப்பக்கூறு, காரோதோவேரோது புரிதானையா- கடைந் தெடுத்ததிருவாணி யாணியாமே. (ஏ)

ஐம்மூலம்-ஐங்காயம்.

ஆணியென்றலாணியது வாணிக்கொண்டே - யறுக்கலாமதி ன்ககிணவமனதினாலே, ஏணியென்றலேணி யஃதேறேறப்ப-வெ

பிறிற் குவங்கிருந்தாரோ துருவங்கண்டு, பாணியென்றும் பாணியினு
வூன்றிக்கொண்டு-பராபரமா மைம்முலமைஞ்சகாயம், வேணி
யென்றால் வேணியன்றோ துங்கவேணி-வேதாந்தமதனில் வினாயா
மவாரோ.

(அ)

ஆடுவாரியமுனையென்றவமுததீர்த்த - மண்டத்திலகண்டம
துசுத்ததீர்த்தம், பாடுவாரிசலமதனிற் கங்கையாடிப் - பரபூசை
குருபூசை செய்தேநிற்பாரி, நாடுவாரிநாதாந்த சத்திகொண்டு-ந
ல்லபனிநீனாயன்றோ தெளியவைப்பாரி, தேடுவாரில்லையதையறி
வினாலே-தெளிவானவுப்பெடுத்த முப்பூவாக்கே.

(கூ)

கல்லுப்பு.

முப்பூவாமுப்பதனிற்றப்போவில்லை-முக்கருவாமக்கருவை
க்கண்டுதேனா, சப்பானசப்பதுவுங் கசிவுபோக்கிச்-சாரணைக்குட்
கெவுனமதாக் குப்பிக்கேற்றி அப்பான கொப்பதுபொன்மணிக
ளாக்கி-யம்புசரந்தொடுத்தாற்போ னுணியெற்றி, ஒப்பான கப்ப
னாகொண்டடுப்பிலெற்றி, யோர்பத்துச்சாரவத்தி யுப்பதாச்சே.

அச்சுதேயாகாசவுப்பதாச்சு-தறிவாலேயவனாவெல்லயாரா
லாகும், தோச்சுதேதொடுத்ததுவும் படுத்தப்போச்சு - துரிய
மென்றவுருவமது துரும்பதாச்சு, தூச்சுதேதுரும்பதுவுந் தூண
தாச்சு-தொடுத்தசரமண்டலந்தா னேறலாச்சு, காச்சுதே கருவாடி
யுருவமாகிக்-காய்கனியாயுற்பவித்த கல்லுப்பாச்சே.

(யக)

கல்லானகல்லதுவும் வெல்லமாட்டாரி - கருவானவுருவதுவு
ஞ்சொல்லமாட்டாரி, வில்லானவில்லதுவே தொடுக்கமாட்டாரி-
விற்றிபிடிக்குஞ் சாயலதைக் காட்டமாட்டாரி, இல்லானவில்லதுவு
நல்லவீடே-யில்லமென்ற சொல்லதுவே நிறுத்தமாட்டாரி, அல்
லானபுல்லதுவேயண்டநீரா-மப்பூவில்பனிநீ ரடைவுகேளே. ()

அடைவானடைவதுவா மண்டந்தானா - மதிவிருந்துவிந்து
வைநீயெடுத்திக்கொண்டு, கடையானசத்துருவாமநீரோடு-கரு
வானவோட்டினுடைச் சவ்வுபோக்கி - நடையான நாதமதைச்
சூடச்சேர்த்து - நாட்டிவாய்கல்லுரலினுட்டக்கேளு, அடைவான
வச்சிரமா-முலக்கைகொண்டே யண்டத்தின்மேலோட்டைவலுக்
கக்குத்தே.

(யகூ)

குத்துவாயிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு-குமுதவெயிடித்
ததனைத் தூளதாக்கி, அத்துவாய்மாச்சேரக்குத்துக்குத்தே-யதினு
டையவீரமெல்லாழ் போகக்குத்து, தத்துவாய்தங்க மென்றமா
வெடுத்தித்- தாயானமேயெவ்வரியைப் பூசைபண்ணு, வத்துவா
மாதாவே நாதநாடி-மாதேவியென்றெண்ணிவாழ்த்துவாயே. ()

எண்ணவேபூருவத்தி லமுதவாழ்வே - யெங்கள் குலம்விளங்
கவந்த மங்கைப்பெண்ணை, கண்ணவேசொருபவண்ட வரூப்பு

பெண்ணை - கருவதனிலுருவதித்த கண்ணிப்பெண்ணை, அண்ண
வேயமுதத்தில் வாழும்பெண்ணை-யண்டத்திற்குடியிருக்குமாதி
ப்பெண்ணை, சொன்ன மொழிதவறாதசொந்தப்பெண்ணை - சொ
ற்பெரியவகத்தியுயர்நன்வாழ்வெயம்மே. (யரு)

வாழவேவேண்மிமென்றையவிந்த-மாவதனிற்பணவெடை
தானெயித்துக்கொண்டே, ஆழவேயாதிவிந் தமுதந்தன்னி - லைய
னையிக்கருவை யடைவாப்போயி, காழவேசலம்போலேயிருந்த
விந்து-கணியாநாதவிந்து கலந்ததானால், சாழவேசலநிதியாந்
சமுதரதீர்த்தஞ்-சங்கையிலாப்பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. (யசு)

சு த் த ச ல ம் .

தெளிவானபாலமுதம்பனிநீராச்சு-தெவிட்டாதசுத்தசல மி
துவேயாச்சு, அளியானவாருச்சு பாலாருச்சு-தாயிரத்தெட்டண்
டமட்டிம்பாயலாச்சு-குளியானதெளிவாச்சு தறிவுமாச்சு-கோடா
னகோடிகுத்த ரதீதமாச்சு, வளியான வளியாச்சுபாறையாச்சு-ம
கத்தானதேசிறீ ஒன்றும்பேரோ (யள)

தேசிறீர்-ஊசிறீர்.

பேரானதேசிறீர்குருவைக்கொண்மி-பேறுகத்தெளியவைத்
ததுசிறீர்தான், ஊரானதுசிறீர்மூன்றஞ்சுத்தி-யுடனீசேர்ந்தகாசி
நீர் கருவைக்கேன்று, காரானகருவதுதான் காசிறீரோ-காசியென்ற
சலநிதியாமயமுனீரீர்த்தம், தூரானதுங்கபத்திரிவிருத்தகங்கை-
துவருமென்றசரஸ்வதியின் நீர்த்தமாமே. (யஅ)

தீர்த்தமாமுயர் துங்கவேணிவாணி-திருமானநீர்ம்மந்தையந்
தாயகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பநதி யென்றும்பேர்மந்-நறைவரிய
குமரியென்றுமிதற்குப்பேர்சீர், * சார்த்தவெண்சங்கநதி யெண்
றும்பேராஞ்-சாற்றுசரவணப்பொய்கை யென்றும்பேராம் ஆர்,
தீதமா மறுமூன்றுங் கூட்டினக்கா - லமுதமெனுஞ் சலநிதிரீர்ச்
சத்தியாச்சே. (யக)

ஆச்சுதுபா ரமுதமென்றவமுரிதன்னு-லடைவாகமுல்-சொ
ன்னபாவைதோன்றும், பாச்சுதுபார்சலநிதியாங் கங்கையாலே-
பாலமுதமென்றவொருபனிநீராலே, காச்சுதுபார்கனகமென்ற
கையினுலே-கலக்கியேவடித்திவாய் கங்கையைத்தான் எச்சுது
பாொச்சலமுந்தெனீந்துபோகு-மினத்தோடே யினமதுசேர்ந்
தேகமாமே. (யஉ)

ஏகமென்றவேகமென்னதேகந்தேக-மெயித்ததொருதுறை
க்கெல்லா மிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்ன கைபாகந்

* சார்த்தவென்பது - சார்த்தவெனவிகாரப்பட்டது.

தாலி-பாலமுதம்வடித்து நீ புகிதீரீத்தக்கால், காகமென்றகாகமெ
ன்ன விதுவேயன்னங்-கருவுதித்தமதுச்சுன்னங் காட்டொனாதே,
மாகமென்றமார்கமென்ன மதியினுலே-வண்மைபா வறிகுருவை
மாட்டினேனே. (உக)

மாட்டினேனே புலத்தியனே யின்னங்கெரு-மறைக்கவில்லை
யொளிக்கவில்லை மறைப்போவில்லை, காட்டினேனே குருபாகைம
ஞ்சாங்காண்டங்-கைபாகஞ் செய்பாகங் கருவின்பாகன், பூட்டி
னேனே பூச்சரங்கடொடுத்தாற்போலே-புத்தியுடனிற்தூலின்பொ
ருணைக்காண்பாய், பாட்டினேனே பலகலைகிற்தூலுக்குட-பராசத்
திதிருவருளாற்புகர்த்திட்டேனே. (உஉ)

ஐங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனாதவிந்திரண்டுங்கூடி-பரிவானவண்டவிந்து
பழச்சாறாகும், அவிர்ந்திட்டவிரண்டிவிந்துமுடிதானையா-வறித்
பிறந்தமுடிவிந்துபழச்சாறாகும், தகர்ந்திட்டவங்காயமைந் து
ங்கூடிச்-சுமைந்ததேவம்மூலமைந்துமாச்சு, வகிர்ந்திட்டவொன்
றதிலேயைந்துமாச்சு - மகத்தானதெளிவாச்சு தொன்றப்போ
ச்சே, (உ௩)

ஒன்றானவொன்றன்றோவிரண்டதாச்சு - தோகோகோ வுரு
வாச்சு குருவுமாச்சு, முன்றானே முன்றன்றோமுடிதானாச்சு-மொ
ழிவரியகாயாச்சு பழமுமாச்சு, நன்றானநன்றன்றோ காலதாச்சு-
நலமானதிகைப்பூமி மிதுவேயாச்சு, தன்றானவாயிரமா மைந்து
மாச்சு-ததிற்பிறந்தபெண்பூமி பூவுமாச்சே. (உ௪)

இகைப்பூமி.

பூவானபூவதுவே செடிதானன்று பூதலத்திலெங்குமுண்டு
பூத்தானன்று, மூவானமூன்றதுவுமொன்றாச்சேர்தான்-முப்பூ
தம்பிறங்குமுடாவுள்ளைப்பூத்தான், ஆவானவிதற்குப் பேரிதுதா
னையா-வாரதிவார்திகைப்பூண்டையவணிமீதில், மாவானமாக்கரை
த்தமுதந்தனை-வடைபெறவேநலமாகச்சொல்லக்கேளே. (உ௫)

இரசக்கட்டு.

கேளையாவன்பாகப்புலத்தியாநீ-செவுன்மென்றரசுக்குளிகை
கெவுன்நன்று, ஆளையாபின்சொன்னவைஞ்சாங்காண்ட-மதின்று
டிந்தமாணிக்கக் கண்மாள்மன், மாளையாமாக்கரைத்த திராவந்
தான்-மகத்தானவெடிப்புப்பையதறின்போட்டி, பாளையாகெவுன
மென்றகெவுன்வித்தை-பரிபாடலபகர்தரநீயிலி-னுங்கேளே (உ௬)

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேளையா - வெடுத்தமுறைத
ப்பாதுகுருவினவாக்கியம், அன்னங்கேள்வெடிப்புப்ப பாரையுப்
பா-மைந்ததினாற்புப்புவமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேண்முன்
சொன்னகுருவைத்தா-னிணிதகச்சொல்லிவிட்டே னெந்திலேகா

ணவண்ணங்கேள்வெடியுப்பையதறிற்போட்டே-வளமாகத்தியெ.
ரிப்பரய்சாமந்தானே. (உ௭)

சாமந்தானெரித்தக்காற் கட்டிப்போகுஞ் - சாற்றரியமாக்
கெவுனகுளிகைதானும்,வாமந்தான்வைத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்
நீ-வங்கம்போற் கட்டிபிகச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான்சொல்லி
விட்டேனெனிக்கவிலலை - நலமானவெடியுப்பே சிவவுப்பாகும்,
பாமமாச்சொல்லாமன்மறைத்தாரிசித்தரி, பரமானகணேசஸ்ர
ண்மகிமைகேளே. (உ௮)

கேண்மூலாதாரவிநாயகன்றனெண்மைத் - கேரமாய்பூரண
த்தைக் கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமா நிறைந்தசோதி - நிக
ரில்லாவங்கோணங்கணேசஸ்ரீ, வான்மிக்வொர்வட்டமைந்
கோணந்தானீ - வல்லபமாநிருக்கு மோங்காரஸீ, கோணபி
கையற்றொளிருமொருதினிகோணத்திற்-குறேஉறேஇறேவென
வட்சரத்தைமாறே. (உ௯)

மாழவேயெழுத்தனைச் சொல்லக்கேளு - மகத்தானவைந்
கோணமைஞ்சுங்கேளு,ஏறுவாய்சுந்தரமேஹ்நீங்கென்றே-யேநி
ழ்நீங்கிந் அநிகொன் னான்னுவாய்நீ, ஆறுவாயைங்கோணவடித
ன்மூலமாரதியப்போகிரு ரவனிமீதே, கீறுவாய்க்கணபதியின் சக்
கரத்தைக்-கேசரத்தின்மூலமதை படத்திடாயே. (௬௦)

அடைத்திடுவா யட்சரங்கள் பிசகாமற்றா-னடவாகத் தூபதி
பாதித்தே, எடுத்தாமல்லட்சமுரு செபித்தாயாகி - வெண்ண
சொல்வேண்கணபதிதான்பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத்திரியா
தேசொல்லக்கேளு-மகத்தானவல்லபையும் பிரகாசிப்பான், கொ
மித்திடுவான் வல்லபநீ கேட்டவல்லா - வரங்களை மாதலிஹ்மு
சிப்பாயே. (௬௧)

பூசிமூலாதார சுழியெயட்டிப் - புகழாகக் கும்பித்தான்
மவுறஞ்சித்தி, வாசியைங்கென்று நீதம்பித்தக்கால்-வாழலாங்கோ
டியுதவ்வாதுஞ்சித்தி, பூசையெயி னங்கோணஞ்சித்தியாகும் - யுச
லரியமுதற்சேவை தெரிந்துகொண்டே,கூசாமற்கும்பித்துத்தம்
பித்தக்காற்-கோடானகோடியும்கிருக்கலாமே. (௬௨)

ஆகுமேயொகமது பாரிக்குநாளி - லாதார்சக்கரத்தி னறை
யைக்கீறி, ஆகுமேயொங்காரநிரிகோணத்தி - லொருமித்துப்பிச
கொன்றுமீவாரானு, காதுமேகற்பூர தீபசோதி - கடாட்சிப்
பான் சக்கரத்தைப்பூசிப்பாய்நீ, வாசுமேவாசியைநீ யிழுத்துவா
ங்வி-மகத்தானமனக்கண் னொட்டிப்பாரே. (௬௩)

பாரோநீகேசரத்தின் சேர்த்திகாணு-பருதியுடன்மெரிசித்தே யப்பாற்பாரு, ஓரோநீகணபதியின் மூலஞ்சொன்னே-நெருமை யுடன்புலத்தியனே யறிந்துபாரு, வரோநீபரப்பிரம சொரூபமூ லம்-வரிசைபெறநாதர்கடம் மகிமையாலே, பாரோநீபதினெண் பேர் சித்தர்மெய்க்கப்-பாடுமிக்காண்டத்தின துமகிமைதானே()

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெறு பரிபாடை யைந்தாங்காண்ட - வண்பொரு ளைப்பேரறிவா வறிந்துதேறே, மகிமைமிகு குண்டலியின் மூலங் கேளு - மாசில்சுவாதிட்டானக் குதியைப்பாரு, நகலிலுயற் நாற் கோண மிருகோணந்தா-நலமானமூக்கோண மொன்றேவட்டம் தகைமை பெறுநாகரத்தின் மேலேபோடு-சாற்று நங் மங் ஸ்ரீங் அங் மறிங்கென்றாகே. (௩௫)

ஆரவேநாற்கோண மடைவாப்போகிட்-டக்கோணத்தட்சர ங்கடம்மிலைய, பூரணமா விரிரண்டட் சரத்தைப்போடு - புகழ் பெரியவிந்துவிலையங்கென்றுள்ளது, நீரொன்ற நிரக்குணத்தை நி ராமயத்தை-நெய்மாயோகத்திற்ப்புகிப்பாய்நீ,வாரொன்றவாசியை நீயிழுத்துவாங்கி-வடகலையிப்பார்த்துமெல்லச் சாதிப்பாயே. (௩)

சாதிபாய்வாசியைநீ வரவழைத்துச் - சதகோடி புகமளவும் யோசம்பாரு, ஏதிலரோவுணைவெல்லார்கித்தர்வெல்லா-ொண்மக னேசுந்தரமேயின்னங்கேளு, ஆதியிலேதீப தூபாதிதந்தே-யடை வாகவிலடமுரு செபித்தாயேலப், போதுநிண்கண்ணென்திரோசாற் றவொண்ணுப்-புகழ்பெரிய சோதியது காணுந்தானே. (௩௭)

மணி பூ ர க ம் .

தானேதானுற்கோண மன்றேசித்தி-தகைபெறுநா லெழுந் துகளு மடைவாச்சித்தி,சேனேதான்பரப்பிரமமவுநஞ்சித்தி-செ யமாகசரஸ்வதியுப்பிரமன்றானும்,மானேதான்கேட்டவெல்லாமி வார்பாரு-மகத்தர்னபூரகத்தின் வண்மைகேளு, வானேதான்பூர கத்தின்மூலமையா-வண்மையதாவனாநடுவே கீறக்கேளே (௩௮)

கீறுவாய்மூக்கோண நடுவேசற்றுங்-கேடி லுயர் மகாரமோ நிகரங்காணும், பிறுவாய் ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரந்தாம்-பிறிவாகச்சு ந்தரமேபிரித்துப்போடு,ஊறிலாதிடோகத்திலிருக்கும்போதே- யொட்டிவாய்சக்கரத்தை யொட்டிப்பாரு, மாறுவாயட்சரங்கட மையறிந்தே-மகத்தர்னசக்கரத்திலாடுவாயே (௩௯)

சக்கரத்திலாடுகின்றசத்திசிதஞ் -சாதுவாய்த்தவருமற் சார் ன்துகேளு, அக்கரத்திலாடுமட் சரத்தைநாட்டே-யளவிறந்த வித் தையடாயார்தாஞ் சொல்வார், விக்ரத்திலாடுகின்ற மால்புமாது

வேதாந்தபூரணத்தில் விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசி
பிடஞ்-சற்குருவின்கடாட்சத்தாற் சோதிப்பாயே. (சய)

சோதித்தாற்றெரியுமடாமவுறபிடஞ் சொல்லரியபூரணந்தா
ன்சொல்லப்போமோ, வாதித்தான்மவுறமாவாசிகொண்டு-மூரட்
டலாமிடைகலையின்வாசித்தம்பம், ஆதித்தானுதியடாவங்கென்று
ன்றி-யரகராவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கு,சோதித்துக்கும்பித்தோ
ர் நிலையாநில்லு-சொலற்கரியஞரியன்போற்காணுவாயே (சக)

காணுமையாரவினோடிமுதிருங்காணுங்-காணரியவதிசயங்கள்
காணும்பாரு, மாணெழின்மாலிலக்குமியோடமர்பொற்பீடம்-
வழுத்திரியமாப்பெரியமனக்கண்ணாலே,காணரியவவர்கடரிசனத்
தைக்கண்டாற்-கழறுபதினுவயதாவாபீது, வேணுமென்றியோ
கமதையார்தாஞ்செய்வார்-வேணவாவற்றவனையோகிமாதோ. (

யோகிக்கையாகுமன்றி மற்றோர்க்காகா - துலகத்தோர்க்கா
காதுநிசமாஞ்சொன்னேன், போங்க்குமாகாதுஞானிக்காகும்-பு
கழ்பெரியமவுனிக்குமகத்தான்கித்தி, யோகிக்கையாகும் பூரணந்
தின்மூலம்-யோகத்தைப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாய்நீ,ஆகுமோமற்
றவர்க்கிந்தமாரிக்க- மடுக்கின்வர்க்கிடுக்கண்வற் தெய்துங்கானே.

காணவேதீபதூபாதித்தந்தே-கண்மணியே யிலட்சமுறு செ
பித்தாயாகில்,வீணுகப்போகாதே,யிராசியோர்க்கு - விண்மிதிரு
மாதுபிரசன்னமாவார், கோணலிலாத்தொட்டசுறையென்பதெ
ன்னே-கூறுதுலாராசியினோர்க் கெய்துஞ்சித்தி,ஆணுகப்பிறந்தா
லுமமைப்புவேண்டு--மநாகத்தின் மூலமதையறையக்கேளே. (

அநாகதம்.

அறையக்கே ளநாகத்தின் மூலஞ்சொல்வே - ஔநிவாரசு
கோணமாறாதாரம்,அறைவரியவறுகோணமுன்னேபோகிட்-டப்
பனேமுக்கோணம் பரிவாப்போடு, நறுவியவோர் நடுமூலத்தகா
ரம்போடு-நடுவினுயர் சிகாரமோடுகாரம்போடு,மறுவற்றவடப
க்கம்பிகாரம்போடு-மகத்தானவகாரமொடு கிலியுங்கூட்டே.(சரு

கூட்டுவாயோகசிவ மவுறங்காணும்-கூறரியநாதநிதிதுகெவு
னயோகம்,நாட்டுவாயுருத்திரசிவயோகவாசி- நவினுருதாரிசத்தி
னுணக்காசணும், ஆட்டுவாயஞ்செழுத்துமுன்னேபோகிட்-டர
கராவாசியைநிசுங்கென்றுன்று, பூட்டுவாய்கும்பித்துச்செபித்தா
யானுற்-புகழானவாசியது நிலைக்கும்பாடோ. (சசு)

நிலைக்குமதுநடுவணயிற்சிகாரபிட - நிற்ருணத்திலவாயில
துமூடும்பாரு, உலைக்குமஃதொன்பதர்ம்வாயின்மூடு-மோர்வா
யின்மூடாதேயுரைக்கக்கேளு, அலைக்குமப்பாவறாகத்தி னபாண

வாபுவித்திருக்குமோர்வேயிலார்தாங்காண்பார்.நிலைக்குமைய ஈ
ஞானக் கணதனைக்கொண்டு - நிலைத்துநீபார்த்தக்காற் றெறியும்
பாரோ. (சஎ)

பாராய்நீநாதர்கடமாயைமாயை - பசுருவாறென்றனாயிரத்
தைப்பாரு, நேராகக்காவிய புராணன்சொன்னே - நிகழ்த்திடற்
கரியவோ ணாஞ்சாங்காண்டம், தேராய்நீயோர்வாயில் கண்டே
சொன்னேன் - நிகழொன்பதற்குமேற் பத்தாட்வாயில், ஓராய்நீ
கொங்கணருங்கடைக்காண்டத்தி-ஒலாவிக்காமற் சொல்லிவிட்டா
ய்நியலாமே. (சஅ)

வி சு த் தி.

அறியலாமதாகத்தின் மூலமார்க்க-தப்பாலே சொல்லுகிறே
ன் விசுத்திவிடு, அறியலாமறுகோணமடைவாக்கிறே-யவ்வறையில்
கராமொடு வகாரம்போடு, மறுவிலோங்காரம் நீங்காரம்போடு-
மகத்தானசுவயநம வென்றேயோது, நெறியாகப் பத்தெழுத்து
முன்னேபோடு-நிகரிலாமயேச்சுரன்றனோர்மைகேளே. (சக)

நேர்மைகேணின்மலமா நின்றசோதி-நிகழ்த்தரிய மயேச்சு
ரன்ற னிறத்தின்மேலாஞ், சீர்மைமலிதேவதைக ளைந்தமாஞ்-
தெளிவாகவங்கென்று செபித்தேதைய, நேர்மையா வாசியைநீயி
ழுத்துவாங்கி-நிலைத்திருந்து சும்பித்தமவுனமாயின் ஆர்மையா,
மைந் துக்குண் மூலத்தி-யாதார்மவுனசித்தி காணும்பாரோ (ரு)
பஞ்சபட்சி.

ஆதாரவாயில துகண்டாயாளு-லன்றன்றோ பஞ்சபட்சியொ
டுக்தங்காணும்,வேதாரவாயிலகடந்தப்பால்சென்றால்-வெளியான
பரவெளியாம் விசுத்திவிடு, ஆதாரவாயிலது வாபுபிட-மங்கென்
றுதானெழும்பு மிறுக்கிக்கொள்ளு, சாதாரவாயிலென்றேயதற்கு
நாமஞ்-சச்சிதாதந்தவெளி யொடுக்காமே. (ருக)

ஒடுக்கமாம்வாசிதனையிழுத்தேகாந்தத்-துகங்கோடியோகத்
திலிருந்துதேறின்,அடுக்குமையவாசியம்பொழுதேசித்தி-பாதார
யோகசித்திமவுறஞ்சித்தி,கெடுக்கரியகெவுனசித்திஞானசித்தி-கே
சரத்தின்குளிகைசித்திதிவாதஞ்சித்தி, வடுப்புடலில்வாதபித்தவை
யஞ்சித்தி-வாழலாமெனைப்போனீவாழலாமே. (ருஉ)

ஆரவேசெந்நீர் தண்பனிநீருண்டா - லடைவாக வேறலாம்
யோகமார்க்கம், நேரவேதாபதிபாதிபிந்தே-நேயமாப் புகித்தா
ன்முத்தியுண்டாம்,சீரியமயேச்சுரன்ம் பிகைமாதோடு-தெரிசன
ந்தந்தருள்வார்விரத்தியுக்கமாகித்,தோரியவிசுத்தியின்மூலமா
ர்க்க-செழித்திருக்களின்னுமொருசெய்திகேளே. (ருரு)

செறிதருசீர்விசத்தியின்முலஞ்சொன்னேன் - செம்மைமி
ருசதாசிவத்தின் முலங்கேரு-அறைவரியவைங்கோணமுக்கோண
ந்தா - மடிநிமிவின் முக்கோண மடைவாப்போடி, முறையாகமு
ன்றெழுத்தை முக்கோணத்தின் - மொழிவரியசத சிவத்தி னெழு
த்தைப்போகிட, மறுதியரசோடசத்தின் விந்நூநாத-மொங்உங்அ
ங்கிசாவெண்ணோதே. (௫௪)

ஆக்கினை.

ஒதவே சதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை-யொங்கார செயகம்ப
மொன்றேகாணும்,வாதமாவங்கென்றுவாசிகொண்டி-வண்மைபா
கும்பித்தமவுனமானுல்மோதுமேயலைவந்துமோதினும்போன்
முழங்குமிடியென்னவே மின்னல்காணும், போதவேபனாவாயி
லங்கேதோன்றும்-புகலரியவாக்கினையின் பாகந்நானே. (௫௫)

பாகமென்றபாகமிதைப் போலுமுண்டோ-பரவரியசதாசிவ
த்தைச் சத்தியோடே,ஆகமெழந்தியர் தூப தீபந்தந்தே-யரிச்ச
னெறவேத்தியமுஞ்செய்துபோற்றி,மோகமறமனம்வாக்குக்கா
யமொன்றா-மொழிவரியவிலட்சமுருசெபிந்தாயாகில் ஏகமுயர்
சதாசிவனுஞ்சத்தியுங்கண் னெதிர்வந்துபிரத்தியக்கமாவரிதாமே

தானேதானுப்பரி பூரணமானமந்த-சாற்றரியபனாவாயி ல
சையாதோங்கு,வானேவானளவுகயிலாசவெற்பு- வளரோமசடைப
யங்கே கண்டிகொண்டி - தானேதானில்திறில யறியச்சொன்னே
ன்-சதுராகவிறையறிய வேண்டுமாயின்,தானேதான்மனக்குநிகரு
லகிலயாருஞ்-சாற்றரியவிந்நூலைந்நூஅமாமே. (௫௬)

ஆமேதானுதாரமாரிதாங்காண்பா-னாயாயிரத்தைந்நூற்றினைக்
கண்டோர்கள். ஏமேதானென்னுலைமுழுதும்பார்த்தோ - நென்
னைப்போலாயிவிவான் சரதமாக, வாமேதான்வாமமென்றமுப்பூ
சித்தி-மகத்தானமந்திரங்கள்செபங்கள்சித்திசேமேதானொருமை
மனதோடிருந்தாற்-செப்பரியசெகற்கருவையறியலாமே. (௫௭)

அறியவண்டசத்தசா கரமுஞ்சொன்னே - னதிலிருந்தசுத்த
சல மடைவாச்சொன்னேன்,அறியவேயண்டத்திந்திபிண்டஞ்சொ
ன்னே-ன்றிவரியவாதத்தின் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலாமச்ச
முனி யெண்ணூற்றுக்குண்-மறைத்துவைத்தரு முலிவகையை
ச்சொன்னேன், செறிதருமெய்ப் பொருளடைந்த விந்நூற்கண்
னேன்-செப்பரியசல்லிவெர் சாற்றினேனே. (௫௮)

சல்லிவெர்.

சாற்றியவெர் சல்லிவெர் முப்பூவாச்சு - தாரணியோரறிய
வெளி யிட்டேனையா,ஆற்றலுடையிவவேறே வெல்லும்வெல்லு-

மறுபத்துநான்குசித்து மிதனாலாயிம், நாற்றிசையினுளசித் தர்யா
ருமிந்த-நவிலரியசல்லிவே ரதனைச்சொல்லார், தேற்றமிகுபற்பி
னியின்கல்லன்றோசிரிச் செகற்குருதன்னுணைவிடக்கல்லாமன்றோ

குருவண்மி - விடக்கல்லு.

ஆகுமிஃதின்னுமோர் செய்திமைந்தா-வண்டத்தின் குருவ
ண்டை யறையக்கேளு, வாகுபற்பினியினிருபுறமும்வண்மி-வண்
மைமலிவிழியதுதான் சொட்டைடபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபு
ழுவுவித்துச்சென்று -வியப்புறவெயதைக்குளவி யாக்கவந்தத்,
தேகமொடுபிறப்புச்சாக்காடுதள்ளிச் - சேகுபெற்றப் புழுவுங்கு
ளவியாச்சே. (௪௭௬)

ஆச்சுதையாவண்டவோ டண்டமாகு-மரகராநாதவிந்து குரு
வெயாகும், கூச்சமறவம்முன்றுஞ்சேருமானும்-குருவண்மிநாபி
யென்று மதற்குப்பேராம், பேச்சரியவிடக்கல்லு நாபியாகும்-
பெருமைநிறைமுன்றுப்புழுப்புவாகும் ஏச்சிலாவிதனைமறைத்தி
ட்டார்சித்த-ொண்ணப்போல் வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே.()

நவசித்தர் வாக்கு.

சொல்லாதேயாயிரத்திலொருநூல்சொல்லுஞ் - சொன்ன
லுமத் நூலைவெளியிடார்கள் நல்லபயின்றருமெண் ணூல்போலோ
ர்நூலு-நானிலத்திலிலையிப்படியார் சொன்னார், கல்வியறிவுடை.
யகருவூர்சொன்னார் - கறையில்குணக் குதம்பைசித்த டொன்னு
நல்லோர்,அல்லலறக்கடல்புடைசூ முலகுளோர்க-ளறித்துய்யவ
றைத்திட்டா ருள்ளினுலே. (௪௭௭)

அருளுடையவிடைக்காடரநேகஞ்சொன்னு-ரறிவறிந்தவக
ப்பைசித்த ரநேகஞ்சொன்னார்,தெருளுடையதேரையரநேகஞ்
சொன்னார் - தேவதத்தனென்றவர்க்குப்பொருளுமாச்சு, மருளி
லாவிராமனென் றவர்க்குப்பேரா-மருவதுசீர்ப்பிலிற் பிழப்பி லில
ட்சஞ்சொன்னார்,இதுளருமிப்பிறப்பிலாயிரத்தோர்நூலு-மிப்ப
முடன்சொல்லிவிட்டா ரின்னங்கேளே. (௪௭௮)

பதினெண்பேர்.

கேளையாழியா புகங்கள்கண்டு - கேதமிகுபிறப் பிறப்பை
யொருங்கேதள்ளி, கேளையாவிக்கொடிய கலியுத்திற் - கேடிலா
வெண்மனக்குச்சிடனூர்,கோளிலாவவன்மனக்குளவாம்பேனாக்
கூறவென்னுன் முடிவுபெரு தனந்தமாமற்,ருளையாவிவுடையா
ரிந்நூலாராய்த்-தறிவிக்க மிகவெளிதீவ் வைந்நூறன்றே. (௪௭௯)

அறைவரியதிருமுலர் சொன்னமாரிக்க-மையனே மாநிலத்
தில் யாவர்காண்பார், குறைவருசீர்க்கோரக்கர் வெகுநூல்சொன்

ஞர் - கோநிலுயருரோமரிஷி கருவாய்ச்சொன்னார், நிறைவுபெறுசட்டைமுனி தெளிவாச்சொன்னார்-நிமலசுந்தரர் சுருக்கமாகச் சொன்னார், பொறையாதி குணமுடைய போகநாதர்-பூட்டியே வெகுமறைப்பாப் பாடினோ. (சுஎ)

பாடினார்கொங்கணரு மநேககோடி - பாரதனிலைவுபெல்லாமறைப்பாக்காணும், சூடினார்குருக்கமையா சொருபானந்தர் சொன்னமொழிவெகுவாகும் யாருங்காணார், தேடியேகருக்குருமம் அள்ளவெல்லாத்-தெரிந்துகொள்வரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினாற்பதினெண்பேர் பாடினாலும்-பாலகனே யிந்நூல் பேர்வெளியிடாரோ. (சுஎ)

வெளியாகச்சொன்னவொருவேதாந்தத்தை- மிகத்தெளிவாமைந்தாங் காண்டத்தின்பாரு, தெளிவுடையசித்தருக்கிஃ அயிராமைய-செப்பினேனினையறிந் தடக்கம்பண்ணே, அளியோமிகருக்குருமற்றனைத்துஞ்சீரா-வறைதருநாலாங்காண்ட முழுதும்பாருக்கியோமிகுருமொழியாவைத்திந்நூலைக் - கண்டுதெனிகுருமுறைக டம்மையன்றே. (சுஅ)

ஐந்நூற்றிற்சொன்னபடிசெய்தாயானு-லப்பனெவாகியது புரளாதென்றும், ஐந்நூற்றினுஞ்சொன்னபடியார்செய்வா-ராயித்திலவாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டுசெய்யவல்லாரி- காகாதபொருளுண்டோ வடைவாப்பாரு, ஊதந்நெல்லிக்கணிபோல்முட்பதனிற்சொன்ன-கருத் தெவர்களிவார்களிவரீயுகங் கலியாமன்றே. (சுஆ)

சுருதியசித்தரிதம நிலையைச்சொன்னேன்-கணக்காகவாதாரமானுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுனசிவ யோகஞ்சொன்னேன்-மகத்தானவாசினில யொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகரித்த ரவையுஞ்சொன்னேன் - னறிவரியவட்சரத்தி நிலையைச்சொன்னேன், அருசிராத்நுருவத்தினி மேருஞ்சொன்னேன்- ஸ்ரீராமரிஷிபித்தவர்க்கே பவிக்குமன்றே. (எய)

மும்மண்டலம்.

அபித்தக்காலாதாரமானுமாகு-மறுமுகவனருளினற்றெளிவுண்டாகும், மபித்தக்காலமண்டலங்கண்முண்ணுங்கேரு - மகத்தானவெண்மண்வாக் கமுதவாக்கே, கபித்தக்காற்கொடியதம னனுக்காணியா-காசினியினியுமொருகுருவாவாய்காண், பபித்தக்காற்பரமண்டலத்தின்சோதி-பார்த்தக்காற்றெரியுமதுசொல்லக்கேளே. (சுரி)யமண்டலம் - சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள்பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச்-சொற்பெரியவாசியைநீதம்பித்தக்கால், அல்லதற்றுமாபித்தமண்டலந்தா-னதி

ஊள் ஸேயகாரமோ மிகாரடீடம், சொல்லரிய கதிரிரவி கோடா
கோடிசோதிகலாநிதி கோடிகாணும்பாரு, அல்லலறவாசியைநீயி
முத்துப்பார்த்தா-லப்பொழுதுதேக்கமிளக் கொளிப்போலாமே

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி-புற்றுப்பார்த்தி
டின் ஞானக்கணணிதலே, தளிர் பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு
நானில்த்தி லெவர் சொல்ல வல்லானாய், ஒளிர்கிரண நிறையிரவி
கோடிகாணு-முனாப்பரியசந்திர மண்டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சி
மிஞ்சோதி மின்னல்போலக்காணுங் - கூறரியவம்பிறையே விடு
மாமே. (எக)

விடர்னமவுதமையா வங்கென் றூண்டி-விளக்கவேசெபித்து
நீகும்பித்தக்கால், கோடானகோடிரவியொளியேகாணுங்-குருவி
ருந்தாரவர்பெருமையென்ன சொல்வேன், வேடானலொருவரா
ல்வெல்லப்போமோ - வேதாந்தசொருபநிலைகாணப்போமோ,
ஆடானவாணவங்க ளற்றுப்போன - லப்பொழுதே மாயையெ
லாமகன்றுபோமே. (எச)

பொச்சப்பாபிறப்பிறப்புமாண்போகும்-புகழுடையவர
தனம்போன் மேனியாகும், வாய்ச்சுதுபார்வாசியது நிலத்துப்
போகும்-மதத்தானகாயமது பெலத்துப்போகும், கூச்சமுறத்
துர்க்குண நற்குணங்களாகுங்-கோடானகோடியுக்ம் வாழலாகும்
ஆச்சுதுபார்வாமத்தாலயோசமாகு-மன்வயன்றியொன்று மில்லை
காயம்பாழே. (எடு)

காயமாம் ஒங்காரமுலாதாரங்-கண்டுநமசிவாயமந்திரமுமாச்ச
மா மேயபுழுவத்தினகாரமொமிகார - மேலானமகாரமது மூன்
றேழுவம், நாயகமா மொன்பதிலே பஞ்சபகீர்த்தி-நலமானவான்
மாவு முயிரோயாகும், ஓய்மாமோமென்றுசெபித்தாயான-லுங்
கோடிகாயமது பெலத்துப்போமே. (எள)

புரணகாட்சரம்.

பெலத்துப்போம்புரணத்தைச்சொல்லக்கேளு - பேரான
சூக்குமத்தைப் புகலுகின்றேன், அலுத்துப்போம் அகாரமோமி
காரடீச-மதினமேலேஓங்காரமடைவாப்போடு, வலுத்துப்போமதி
னமேலேமகாரம்போடு-மகாரத்தினமேலேதானகாரவட்டம், ஓலித்
திடவேடம்மென்றுநங்காரம்போகிட்-டோங்கா வட்டத்திற்குல
ம்போடே. (எள)

வட்டமாயிருபக்கிங்குவந்து வகையாகவிருபுநமுமடைவா
ப்போடே, அட்டமாசித்திகளின் சூட்சாகூட்ச-மண்டரண்டபகி
ரண்டமிதற்கொவ்வாதே சட்டமாஞ்சங்கமென்றஅகாரமாச்சுசத
கோடிமந்திரமு மிதுவேயர்ச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிது
வேயர்ச்சு-தெட்டெழுத்தாமிதற்குள்ளையொடுக்கமாச்சே. எஅ

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபாரிமவுனசிவ யோகதீட்சை- யண்டசராசரங்கனெ ல்லாமடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபாரிபராபரமா மவுநதீட்சை- பாடினென் பூரணகாவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவென்பாடல் மவு நஞான-மெய் துவிக்குமறவாதேயின்னுங்கேரு, வாய்ச்சுதுபார் கருவிகரணியான-சுருவிருந்ததலங்களைநீ கண்மிகொள்ளே(எஃ)

கொள்ளையாவட்டகன்மமாடவென்றார் - கோசமாயிவ்வெ முத்தைக் குணமாப்போயி, அள்ளையாவந் செழுத்தார் நியான ம்பண்ணே-யதற்குநிகரில்லையெல்லா முனக்குச்சித்தி, வள்ளையி க்வாசிவமுலாதுபாரு-மகத்தானபெரியோர்கள் சொல்லாநாயா, விள்ளரியவெதாந்திக் கிந்நூல்வெண்டும்-விவேகமில்லாமானிடரு க்ருதவாதனிறே. (அய)

நின்மலதெரிசனம்.

உறவாகநிர்க்குணத்தை யொட்டிப்பார்த்தே, னெரிடத்திற் சோதிமின்ன லடைவாய்க்கண்டேன், பொறையோயி பூசித்துத் தெரிசித்தேன்வண் - புகழ்மலிந்தவதுகடந் தப்பாற்சென்றேன், முறையாகநின்மலத்தைப் பார்க்கவென்றான் - முடியாதென்றெ ண்ணிமெய்ஞ் ஞானக்கண்ணி, நெறியகாகநின்மலமாந் சோதி கண்டு-நேசித்துப்பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. (அக)

தெரிசித்தேன்குளிகைகொண் டேறிப்பார்த்தேன்-சிவசிவா பூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்ததலமென்ற பதியுங்கண் டேன் - பாலமுதமதனப்பா லமுதுகொண்டேன், அருச்சித்தே னகண்டமென்ற பிண்டமையா-வமுதநுதிதெரிசனத்தான் மொக் கம்பெற்றேன், தரிசித்தேபற்பநதிக் கப்பாற்சென்றேன்- றுவிலா றுதார சபைகண்டேனே. (அஉ)

சபையென்றூற்சபையதுவோ வாறுதாரந் சதகோடிசித்த ர்ம ளுந் காண்பார்கொல்லோ, தபுதலிலாவறுமுகவன் கடாட்சத்தா லே-தரிசித்தேன். இதம்பரத்தைத் தொண்டிசெய்தே , அபயமெ ன்றேசித்தம்பரத்தி லன்புளங்கொண் - டாயிரத்தெட்டிதழதனூ லரிச்சித்தேனான் நிபுணராஞ்சபையானாக் கண்டேயப்பா-னேரா க்வாசி கொண் டேறினேனே. (அங)

சித்தர்கள்நரிக்கம்.

நேராகவேறுகையிற் பொதியில்வாழு-நிமலகுண வகத்தீசர் வருகவென்றார், நீராகவாயிரவிற்கித்தர்கூடி-நிலைவுடையென்றனை மயித்துத் தரிக்கஞ் செய்தார், சீராகச்சித்தர்கடாநீயார்கூடிநீசெ- ப்புகவென்றேயென்ற வினாவினார்கள், பேராகவறுமுகவன் சிட னென்றே பேரண்டவாசிகொண்டேறினேனே. (அச)

ஏறினென்பேரண்டவாசிகொண்டே யேறுகையிலாயிற் பம்பேர்
சித்தர்கூடி, மாறினென்றனை வெளியிலடக்கிக்கொண்டு மகத்தான
போர்செய்தா ரநெகம்பேர்கள், மீறினெனைந்நூற்றி னனுபவத்
தை-மீதண்டவண்ட, தீதிலேனும்போதங், காறினென வருடனேதர்
க்கஞ்செய்தே-யண்டரண்டங்கடந்தப்பாற்பாய்ந்தேன்மண்ணே
அண்டரண்ட நவகண்டம்.

பாய்ந்தண்டரண்டமதைக்கடந்தப்பாலே- பரிவாகநவகண்
டமேறும்போது, தோய்ந்தசீர்க் கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன்-
றுகளிலாவைந்நூறு பேர்களுோடே, ஆய்ந்தெண்ணச் சேர்க்கைவ
ந்நூறுபேரு-மடைவாகவினுவியநல் வினாக்கட்கெல்லாம், ஏய்ந்த
விடைகொயித்தப்பாற் செல்லும்போதங்-கெய்தினார் குளிகைசித்
தர் கோடிமாதோ. (அ௮)

சுதகோடிருளிகை சித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ்சுதகோடி குளிகைசித்தர்-கூட்டமா வெனெம
டக்கித்தர்க்கஞ்செய்தார், தேடியையாயிரத்தை யெடுத்தாக்காட்
டித்-தேய்த்திலெய்தரிதா மவுனங்கொண்டேன் -கோடியாமலர்
களைத்தாமவுன்மேகங் - கூறுமுகாந்தத்தெழுமோ ரிருள்போன்
மூட, மூடியதையாண்கடந் தப்பாற்சென்றே - முன்செய்திசைந்
பரத்தைத் தரிசித்தேனே. (அ௯)

சிதம்பரமாங்ககசைபாபாறுங்கண்டேன்-தெளிவான புல
த்தியனெமகிமைபாரு, சுதம்பரமாங்காவியத்திற் பஞ்சாகாவ்யங்
கருக் குருநாலாங்காண்டங் கண்ணிசொன்னேன், எதம்பரமாமெ
ன்னசொல்வெ னிழைனுஞ்சொதி-பெண்மகனேபுலத்தியனே யிவர்
பாக்கேனா, குதம்பரமாங்கேர்டான கோடிவித்தை - கூறுவேன்
குருவருளர்ந் கூறுவேனே. (அ௧)

பூஞ்சக்கூறிப்பு.

கூறுகின்றேனாதா பூசைமாரிக்கங்-குணமான் வாயிரத்தின்
மவுன்பூசை, ஹுகின்றமவுனத்தில்யோகபூசை-விள்ளரியகெவுன
சித்துந் குளிகைபூஞ்ச, மூறுகின்றவாசிசித்து ஞானபூசை-வளம்
ன்வாதசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்றகாயாதி கற்பபூசை-தெ
ளித்தவர்க்குச்சிவபூசை தெரியுப்பாரோ. (அ௧)

பாரையாமூ, னத்தில்பூசைசொன்னேன்- பாலகனையாதா
தபூசைசொன்னேன், தேனாயாசிவயோதபூசை சொன்னேன்-சித்
ம்பரத்தின்பரபூசை தெளிவாச்சொன்னேன், சீனாயாமெஞ்ஞர்
னபூசைசொன்னேன் - செப்பரியசற்குருதல்பூசைசொன்னேன்
ஓனாயாசிவபூசையடைவாச்சொன்னே - னுத்தமனையான்செய்
புத்தியானங்கேள். (அ௨)

உத்தமனென்கேட்டிவாய்கருவாச்சொல்வே-னுரைப்பரியபொருளையா குருவாஞ்சூட்சம், சித்தானவருபமையா சொருப சித்தி-செவ்வனளித்திடுதெய்வயானேதோள்சேரி, அத்தமீராறுடையவையன்றியான-மவனேசற் குருவெனக்கா மநிறியைய,பத்திமையாழாதன்டக்கருவைக்கேளு-பகரியவொங்காரபிடங்காணே.()

காணுவாய்குருவருளா லத்தனையயா, காணரிதுகாணரிதுகண்ணேன்யானும், ஏணமர் -சிங்-வங்-அங்-உங்-மங்கென்றன்பா-விம்மனுவைவையநீ யோதுவாயே, மாணவேசமுமுனையில் வாசிகொண்பி-மகத்தான முக்கோணம் வலமாவந்து, ஏணியாவிடைசலையில்வாசியோட்டி-யேறுவாய் துரியத்தின் மேலேமன்றே. ()

துரியத்தின்மேலேதிப்பாய்ந்தாயானும்- துகளில்பிராணபாமந்துரியங்காணும், பிரியத்தோடங்கென்றுகும்பித்தக்காற்-பேசரியவொளிவட்டப் பிரபைகாணும், தெரிவரியவாதாரமாறுங்காணஞ்-செப்பரியசிதம்பரத்தில் பிடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ் சோதிகாணும்-பூரணத்திலீமனக்கண்ணே யோட்டிப்பாரோ.()

ஒட்டிப்பார்பூரணத்திலீமேலாதா - லோகோகோதெரிபுமறுசபையுமாங்கே, தாட்டிகமாவறிங்கென்றுதம்பித்தக்காற்-சதகோடிபுகமளவுமவாழலாமே தாட்டம்பார்பளிச்சென்று தலமுங்காணு-நண்பாகப்பராபரத்தைப் பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதி யான்செய்புந் தியானஞ்செய்தாற்-குணமுடையோ யொருநாளுங் குறைவராதே. (௯௬)

வருமினியபுயனெல்லாந் தியானத்தாலே - வச்சிரம்போற்காயமதுபெலத்துப்போகும், தெருமனோலுடலதுவச்சிரம்போலாயிற்-நேசமயன்றதற்கோர்பேருளதாமற்றை, அரியசீரட்சரங்கல்சித்தியாகு-மாதாரஞ்சித்தியடாயோகஞ்சித்தி, துருவமெனும் துரியமொடு துரியாதீதந்-துகளிலாச்சித்தர்களு காணுமன்றே.

சா.தி - தேயம்.

காணுமேகாணரிய துரியாதீதந்-காசினியிலரறிவார் வடிவமார்க்கடம், கோணலிலச்சக்கேசரத்தின் சாதிகேளு-கூறறியசாதிநரண்காமவற்றுள், மாணெழில்சேரத்தி விவண்ணோழதேயன் - வடிவேற்கட்சங்கினிசிர்ப் பாண்டிநாடாம், ஏணுயர்சித்தினி சேரஞ்ஞந்தேய-மென்மகனேபதுமினியொண் கரசிமுன்றே. (௯௭)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவசீவாழ்தேயவளப்பந்தனை-வழுத்துகிறேன்புலத்தியனையன்பாய்க்கேளு, புண்ணியசோழவளநாட்டிண்வண்மைபுகம்பொன்போற்றுகுனிருக்கும் பாருபாரு, துண்ணியபாண்டி

வளநாட்டின்வண்மை சொல்லரியபச்சைபோற் காணுமையா,
மின் னுமணிமுடிச்சேர னுந் தேய-மேலான வெண்மைநிற மா
குந்தானே. (கூஎ)

தாமையாநளிகடல்சூழவனிமீது-சாற்றுமொருகறுப்புவண்
னங்காசிநாடு,நாமெய்யாநான்கினது நிறமுஞ்சொன்னே-நாதர்
கடாமறிவீர்மற்றவர்காண்பாரோ,காமையாகாசி ள்ளநாட்டிப்பெ
ண்கள்-கற்புடையா கவரீனாந்நூறுபேர்கள், ஆமையாயாவவர்க
டமக்குள்ளேயெல்லா - மாய்த்தெடுத்தோமாயிரத்தி லொருத்தி
யாமே. (கூஅ)

ஆமவடன்காதிபது மினியாண்காதி - யவளுடைய விராசித
னைக் கருகிநோக்கின், சேமமுடையவடனதிராசிகண்ணி - செம்ம
லையவ்ராசி துலாமுமாகும், வாமமிசுமவள்வயதுபதினாறும்
வாலிபமாமமுதப்பெண் கூடுநாளில், தாமமிகுசித்தினாயாமாத
ந்தன்னிற்-றணிச்சுக்ரவாரத்தி லுத்திதான்பாரோ. (கூக)

பாரோநீபஞ்சமியாமுத்திரத்திற் - பால்போலேகாயுமந்தப்
பருவந்தன்னில், மாரோநீமத்தியானம்பதினைந்துக்குண் - மகத்தா
னசதிபுருடர்கூடுநாளில், நேரோநீ மூண்முதிங்க ளாகும்போது-நி
றையாக நாதவிந்துதிசுண்டெழுந்தே, ஆரோநீ யஞ்சுதிங்களம்மா
வாசை-யசுராபூர்வபட்ச ஞாயிறுமே. (நா)

ஞாயிறுமந்தூற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி - நாதர்கடாமறைத்த
தூல் குருதூலாமல், ஆயிரமையாயித்தை யாய்த்துநோக்கி-ன
னதொகையைந்நூற்றி லடங்கிப்போமே , ஞாயிறுபோல்விளங்
குமென் னமுதவாக்கா-நவரத்ன நால்வேதமுழுதுஞ்சொன்னே
ன்,ஆயிரத்திலறைகருவின் சூட்சுசூட்சு-மாதியெலாநவினன்காங்
காண்டமுற்றே. (நாக)

நாலாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

ஆக காண்டம்-சது-விருத்தம்-சாஉ

ஐந்தாங்காண்டம்.

ஐந்தாங்காண்டம்.

ஆதிநிலைத்தமிழாப்பொருளைமுக்க - ணமலனையெண்டோ
ளினையம் பலத்திலாபும், சோதியைநின் மலனைநிராமயனேமேனா
ட்-சுந்தரர்காப். பரவைபாற் றாதுசென்ற, கோதிலுமாபதியைப
சுபதியைத்தூய- குணக்குன்றையருட்கடலை யிடயவெற்பு மாதி
யலும்பாகனையன் போடுபோற்றி - மாசிலந்தாங் காண்டமனத
வாய்விண்டேனே. ()

வாதமெனுநூற்கெல்லாங்குருதூலாகும்-வருந்தியிந்தவைவந்
நூறுங்கருவாய்ப்பாடிச், சாதகமாப்பரிபாடையனைத் துமெமார்
தீ-தாண்டனெனவிளக்கவைந்தாங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைம்
பூதநிலையக்கண்ணி-போதவெவாசியொட்டி யறிவினாலே, காதவ
ழிபோகாமற் கருத்தேடாமற் - காலநிந்துநிலையினின்று கருதி
னேனே. (உ)

ஏதமிலொண்பூரணத்தா லுலகமாச்சு-தியம்பரியபிருதுவி
யாற் பிண்டமாச்சு, வேதமெனுநிராமயத்தாற்றேயுவாச்சு-விளங்
கிதின்றவாசியினு லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும்வாசியினுல்வாயுவ
ண்டம்-வகையறிந்தா லாதியினும் சத்தமாச்சு, பூதமென்றபோத
மதை யறிந்தாராகிற்-பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வார்தாமே. (ங)

வாழ்வுடையோயறிவுடையோய் பொறையிலீமிக்கோய்-வ
ழுத்துநற்குணமுடையோய் வாய்மையோன, கீழ்மையிலாப்பு
லத்தியனே சொல்லக்கேளு - கேசரியின்வித்தைதனை யார்தாரு
சொல்வார், ஆழ்கடல்குழவனியிசைக் குக்கல்போல-வாடுமாயிக
ள்போலத்-திரிவாரசல்லால், காழறிவாலண்டமெனுநீகல்லைக்காணு
நீ-கழறும்வெள்ளைக்கல்லதனைச் காண்பார் கொல்லோ. (ச)

காணாதபிண்டமெனுந் கல்லையந்தக்- கருவறியாம்தியிலிகள்
காணமாட்டார், கோணதவுருவதுவு முருபாருபந்-குறும்பரோ
வறிவார்களறியமாட்டார், ஆணுபருபம்தோகோடாகோடி-யாயி
ரத்தெண்கலையிலோ ரண்டசோதி, ஏணுருங்கருவதுவோ பிண்டா
பிண்ட-மிப்புவினின்மார்த்தருக்குச் சாராதன்றே. (ஊ)

சாருமேசற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ்-சதுர்வேததீட்சைகுரு
சொல்லவேண்டும், சிரிபசற்குருவையடுத்திப்புசெய்து-செகற்கு
ருவிண்வாக்கியத்தைச்சோதித்தேறு, ஐரியனுமில்லாதபாவிக்கட்கே
யோதுவரோவொருநாளுமோதாரச்நிறும், ஏரியல்சற்குருவைய
டுத்திப்புசெய்தேனியம்பிமொர்பன் னிரண்டாண்டளவுந்தான்
பூரணவழலை.

தானேதானண்டமதுதெரிந்தாலன்று- தானன்றோசுவசித்த
ன்றானியாவான், பானேதான்பரப்பிரமமதுவேயாச்சு-பராபர
மாம்பரவெளிபு மதுவேயாச்சு, கானேதான்கருவிகரணதியாச்சு
கருவுதித்தபிண்டமெனுந் கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான்விந்துவுக்
குநாதமாச்சு-விந்துசுத்தியுப்பாச்சு ஸீரமாச்சே. (ஏ)

ஆச்சுதேயண்டசத்தி சிவமுமாச்சு-தாதியாநாதவிந்திரண்டு
மாச்சு, போச்சுதேபூரணமு மிதுவேயாச்சு-பூரணமாமெழுத்த
துவு மிதுவோயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பாவழலைக்கே ராகியாச்சு-வள
மானமுப்புலு மிதுவேயாச்சு, காட்சியிலாச்சாதிபென்றபிறவியா
ச்சு-சுதகோடிவித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (அ)

உள்ளானவடிமூல மிதுவேயாச்சு-தோங்கார முடிமூலமிது
வேயாச்சு, விள்ளொணுகுழிமூல மிதுவேயாச்சு - விரிமூலாதார
மென்றசாரமாச்சு, கள்ளானசிவசத்திமூலமாச்சு-காரத்தின்சுவர்க்
காரவுப்பதாச்சு, ஆள்ளானவாதாரவண்டமாச்சு - தடிமுடியைய
நிந்தவனே யாசானுமே. (௬)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசானும்பூமியுடைநாதநாத - மப்பூவிற்றானிருந்த வண்ட
பிண்டம், தேசானும்பூமியுடைவன்னங்கண்டு-தெளிவானபங்குனி
சித் திரையைக்கண்டு, கோசானும்பூருவ பற்பினியாஞ்சோதி-
கோமேதவிரத்தினம்போ லுதித்தாள்பாரு, காசானுமண்டலத்
திற் பிண்டமாச்சு - கருவிகரணுகரு மிதற்குள்ளாச்சே. (௮)

ஆச்சுதேயண்ட சராசரத்தின்பிண்ட - மாகாகாசொல் லுகி
மேளுதியாதி, போச்சுதேயைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம் - பொரு
ளானவண்டத்தின் கல்லைவாங்கி, நாச்சுதேநாதசத்தி விந்தெடுத்த
நவிலுகிமேன் பரண்டத்தினன்றாய்ப்போடு, வேச்சுதேவேல்விழி
யானாதந்தனை-விளங்கிரத்தினபாண்டத்தி லிட்டிடாயே. (௧௦)

இட்டிடுவாய்வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி - லென்மகனேத
வறாதே யின்னுங்கேளு, முட்டிடுவாய் முன்சொன்ன சிவத்தினு
ப்பை - முறையாகச்சொன்னேனிரண்டாங்காண்டத்தில் நடட்டி
வாய்ப்பணவடைதா னெடுத்தமைந்தா - நாதசத்திவிந்திலிடவ
முதமாமே, அட்டிடுவாயமுதசத்தி யண்டத்தோடே-யழகானநா
தநீர் கூடச்சேரே. (௧௨)

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவாயிரண்டையுந்தாமொன்றாச்சேர்த்துச்-சீராகக்
கல்வத்திலிட்டிமைந்தா, ஆர்த்திடுவாயமுதமென்ற சூழவிகொண்
டே-யாட்டிடுவாய்குருசலத்தை மூன்றுசாமம், * ஓர்த்திடுவாய்
பராபரியைத் தியானஞ்செய்தே - யோமென்றமந்திரத்தாலாட்
டிப்பாரு, * கூர்த்திடுவாய்மூன்றுநாள் மூன்றுசாமம் - குணமா
கவாட்டிடுவாய் கருப்போலாமே. (௧௪)

ஆமேதான்கருத்திரண்டுருவாக்காணு - மைஞ்சுதிங்கட்பின்
டமென்று மிதற்குப்பேரு, தேமேமூன்றுங்காண்டத் தெடை
பாகந்தான்-மெரிவருபஞ்சீகரண தீட்சைசொன்னேன், கோமே
வுபஞ்சுர்த்தீட்சையாலே - கொடுமைசெநியைப்பூதக்கல்லு
மாச்சு, காமேவுமிக்குருவைக் கலக்கிறீர் - கண்மணியேதெளிய
வைத் திதுத்துக்கொள்ளே. (௧௬)

* ஓர்த்திடுவாய் * கூர்த்திடுவாய் - என்பன - ஓர்த்திடுவாய்
கூர்த்திடுவாய்-எனவிகாரப்பட்டன.

கொள்ளவென்ற லிக்குருவை யெடுத்திடுகொண்டு- குருவா கப்பாவித்தே யடுப்பிலேற்றிக், கொள்ளவென்ற லிக்குருவைக்கு முக்காச்சிக்-குருவான குருசெயநீ ரிறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென் றாலாறவிட்டிக் குருநீர்விட்டே - யரகராதெளியவைத் தெடுத்திப் பாரு, மொள்ளவென்றான் முத்துப்போற் கண்விட்டாடு- முனியு னாத்தவாலைச மென்றுபேபோ. (யடு)

பேரானவிச்சலத்தின் றெனினிவந்தாந்-பேரொளியாம்பர ப்பிரம பிண்டங்காணும், காரானகநீர்போலேயுருவங்காணும்-கா யவைப்பாப்பிரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு, சீராகவுலறவைத்தவ முத்தாலே-ஐறமாகவிக்கருவைச் சுழற்றிடாய்நீ. ஆராய்நீவமுத சுத்தி யிரண்டாச்சு-தடைவானவூசுநீ ரிதற்குப்பேபோ. (யசு)

பேரொன்றவிக்கருவைத் தெளியவைத்தாந் பெலமானவமு தையமாழமுன்றாஞ் சுத்தி, காரொன்றகருவ துவமிரவிதன்னிற் -கணக் காகக்காய்ந்ததேற்கசிவற்றுப்போம், வாரொன்றமாக்கருவையெடு த்துக்கொண்டு-மகத்தானவூசுநீர்தன்னிலிட்டித், தேரொன்றுதெளி யவைத் தெறித்துக்கொண்டு-சீரானவிரவிதனினைவத்திடாயே. ()

வைத்தவிந்தக்கருவிரவிதன்னிற்காய்ந்தால்-வழுத்திரியவுரோ மநீர் மகத்துவத்தால், கைத்திடுமக்கச்சுவெல்லாமிறங்கும்பாரு-கற் றவர்களதைதருமோரண்டவுப்பில், வைத்திடுவாயெனிலாகுநாலா ஞ்சுத்தி-வண்ணையாக்கருவெடுத்த ரோமநீரில், ஐந்தாகச்சுழற்றி யே யிறுத்துக்கொண்டே-யதிலிறங்குமமுதமன்றோ தேசுநீரோ)

நீரானகருவ துவும் ரவியிற்காய்ந்தா-னிகழ்ந்திடுமோர் தேசி நீரொன்றேபேராம், காரானகருவ துநாலாங்காண்டத்திற்-கருமூண் றாங்காண்டத்திற் குகையின்சன்னம், ஆரானவஞ்சுதிங்கட் பிண்ட மாச்சு-தழகானகருச்சன்னத் தறிந்துகொண்டு, சீரானகருவென் ன வென்றாலையா-தேசுநீரமுதத்தைக்கருவில்விட்டே. (யசு)

விட்டதனைச்சுழற்றியே தெளியவைத்தால்-விஞ்சைம்மூலம் மிறங்குமிறுத்துக்கொண்டு, விட்டமாக் குணமுடையாய்மாசிலா த-சீசாவிலையநீபதனம் பண்ணு முட்டிலாப்பிண்டகருவெடுத்திடுக் கொண்டு-மொழிவரியவிரவிதனிற்காயவைக்கின், விட்டோடுங்கசி வெல்லா மற்றபின்பு-வினங்குமத்தவுப்புமிகப் படருமன்றே. () சுத்தியுப்பு - சிவவுப்பு.

படருமேயிம்முறையா ரவியிற்காய்ந்தாந்- பத்தானநாதசு த்திபரத்தோடொக்கும், அடருமேசுவசத்தியிதுவேயாகு மரச ராவைம்மூல மிதுவேயாகும், திடரிலாவிந்தவுப்புச் சுத்திசொண் ன-என்கனையான்கண்டே யுனக்குச்சொண்டே ன், படருமிந் தவுப்பினது வண்ணமையா பகரிய வெள்ளையது சொல்லப் போமோ. (உசு)

சொல்லமுடியாதவெடி யுட்பதாச்சு-தூகனிலந்த வுப்பிணிநமி
ன்னுங்கேளு-நல்லகுணமுடையபுலத்தியனேசுத்த-நற்புனிங்குச்
சுன்னம்போலிருக்கும்வெண்மை,புல்லுபுரண்மதிபோலிருக்கு
ம்பாரு-புகலரியவுப்பின-தூகாரசாரம்,மல்லன்மிருமரத்திலொரு
தொலையிட்டந்த-மகத்தானவுப்பத்தைப்பணம்போல்வையே. ()

வைத்தாயேபரிட்சைசெய்து பாருபாரு-வழுத்துமொருவா
ரம்திற்பட்டுப்போரும்,பத்தியாவிதின்செய்தியிலி-னுங்கேளு-ப
தன்மாவுப்பின-து முறையைமுன்னேகைத்தலறவாதிக்கஞ்ச்சொ
ன்னென்னு-கனமான்சிவசத்தி மகிமையாலே,உத்தமனே தூற்
கெல்லாமாதியாக-வுற்றவிந்தூல்போலேயொருநூலுண்டோ. ()

இந்தூல்போலெந்தூலுமில்லையெங்கு-மிந்தூலெயெந்தூற்கு
ங்குருநூலாகும், அந்தூல்போலெந்தூலார்சொல்லவல்லா-ராதி
யெனுஞ்சோதியையாபரமாஞ்சோதி, மைந்தனையிம்மறந்துங்
கூடினக்காண்-மகத்தானமுப்பூவுமிதுவாம்பாராய், என்னுணையெ
ட்டிரண்டும் பத்தேயாகு-மிதனாலேசாபமது நீங்கிப்போமே. ()

சாபநீக்கல்.

நீக்கியெதென்மெற்குச்சிவந்தபூமி-நேராகமைந்தநீசென்றே
யன்பா, நோக்கவேவேண்டிமென்றார்சொல்லக்கேளு, துவலரிய
வெண்னுடையதியானங்கண்டு, போக்கியபோகாதே நினைவாய்க்
கொண்டு-புகமுடையவிந்தரகிரி தனேநேர்கண்ட, * ஏக்கிநீயலை
யாதேயின்னுங்கேளா-யென்மகனே சித்திலாயாமாதந்தானே ()

பந்தர் ஓமகுண்டம்.

மாதமென்றுவாடாதேப்தினைந்துக்கு-மகத்தானவுத்திரமெ
ன்றுவாசெய்தநாளில்-நாதமென்றபூருவமாம்பட்சந்தன்னி-னன்
மைபெறுசுக்கிரனுங் கூடும்போது,வேதமெனும்திலாசத்திலு
புகண்டு-வேகமுள்ள மெல்காற்றுவிசுங்கலை,பாதமென்றபந்தர
து பச்சைப்பந்தர்-பரிவாகமேடைபுயர் வாகப்போடே. (உசு)

உயர்வாகமேடையிட்டோமகுண்டத்-தொளிர் பக்கநாக்கினு
மோர் வாயில்கோலி,அயர்வறவக்குண்டத்தினாந்துநாளு-மடை
வாகத்தீட்சைமந் திரஞ்செபித்தே, நயமாகச்சலமதனை யதனுள்
வார்க்கி-னன்றாகப்பூபுத்துச்சொரியும்பாரு, மயலறவே பிங்கா
னித்கொண்டிவந்து-வண்மையுடனிரட்டிப்பாவதனுட்போடே. ()

கங்கைச்சமாதிதிட்சை.

போட்டுப்பஞ்சவமுதத்தை யதனுள்வார்த்துப்-புகல்பத்துக்
கொன்றேயா காசபிசம், நீட்டியம்மேடைக்கு நடுவேமைந்த-

* ஏங்கியென்பது-ஏக்கியெனனதுகேறாக்கிவிசாரப்பட்டது.

நினைவாகச்சமாதியிலுப் பெடுத்தவையே, தாட்டிகமர்ச் சொல்லி விட்டே நெடுளிக்க விலலை - சாற்றரிய வப்பந்தர் தனக்கு நாப்பண், கோட்டமறப்பளிவிருமப் பதத்திலலை. வத்துக்-குழிவேட்டிப்பூமிக்குண் மூடிப்போடே. (௨௮)

மூடியேயயன்பாகக்காலமால்-மொழிவரியசத்திசிவதிட்சையோது, பாடுவாய்தீட்சை யொருமண்டலத்தான் - பத்திமையாவிருந்துகொண்டதனையோது, நீடியவோர்மண்டலத்திலண்டபிண்ட- நிகழ்த்தரிய புவதுதான் பூக்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப்பூநீர்தேடி-வகையினுவாமென்றெண்ணிக காச்சினுமோ. (௨௯)

உலகவாழிகளின்குணம்.

காய்ச்சினுலண்டபிண்ட மாகுமோதான்-கண்டெட்டமடையர்களை காரமாமோ, ஆச்சென்றவுப்புத்தான் பூத்தபூவா-மைந்நூற்றிற்காப்பாதி கடையுப்பாரு, பாய்ச்சுகையின்பழமாகு மண்டலத்திற்-பயனறிந்துபற்பினியின் நீட்சையோதின், ஏச்சிலாக்கமுனமதா யெச்சரிக்கையிட்டுவந்தணுகாமற் நீட்சையோதே. ()

தீட்சையையிற்றந்துவிட்டாற் சுவமாய்ப்போவாய்-செகந்தருவின்காபமது பலியாதையா, நீட்டியாம் வெகுசுடினம்பெரியோர்தம்மை-நேசித்தேயவரிச்சன்மன திரங்கச்செய்தே, ஆட்சியாக்கைபாகந்தீட்சைபாக-மடைவாகவருணர்த்த வறிந்துகொள்ளு தாட்சியிலாப்பரிபாடை பிரமுகற்பநீ-தனங்கோடி.கொடுத்தாலுஞ் சொல்லாரன்றே. (௩௧)

பிரமுகற்பம்.

சொல்லாதபொருளையா பிரமுகற்பஞ்-சொல்லாமன்மறைத்தார்கள் சித்தர்தாமும், கொல்லாமற்கொல்லுமையா வெளிவிடாதே - கோதையர்களாசையிலே சிக்குடாதே பொல்லாதபொருளதுகைக் கொண்டாயானு-புகலரியபிரமலபி தவறிட்போகும், வெல்லாமல்வெல்லுமந்த தீட்சைகண்டால் - வெகுசுடினித்தையெல்லா மாடலாமே. (௩௨)

ஆடலாமப்பதுவு முப்பதாச்சு - தராகராவுப்பதுவு முப்புவாச்சு, பிடுலாமறிற்றிற்றத்திண்டமாச்சு-பிண்டத்திலண்டமெனுமமுதமாச்சு, பாடலாம்பாலமுதமதுவையாச்சு - பகர்மூலமென்கோ னாந்துமாச்சு, காடெலாங்காயமெனு மைங்காயத்ததைக்காணுமன்மானிடர்கள் கலங்கினுமோ. (௩௩)

கலங்காமலென்மகனையன்பாக்கேளு-காயமெனு மைங்காயம்பதனம்பண்ணு, மயங்காதேமெனமெனு மைங்காயந்தான் மகத்தானமாரணத் துக்காதிபிடம். தியங்காமற்சீசாவிலடைத்துக்

கொண்டுத்திலாப்பேழையிலே பதனம்பண்ணு, வயங்குசிலிற்வெ
ன்மகனேவாரந்தோறும்-வண்மையாச்சந்தகுருவைப்பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய்நாடோறும்பூசித்தக்காற்-புகழானமாத்நீர்கமித
னாலாமே, யாசிப்பாய்சித்துகளிலனேகஞ்சித்தா-மறுபத்துநாலு
சித்துமிதனாலும், நேசிப்பாய்நாத்நீகடாமறைத்தவெல்லா-நிலை
வரமாவெளியிட்டேன்பண்பாய்ப்பாரு, வாசிப்பாயென்னுடை
யநூல்கடோறு-மறைத்தவெல்லாங்குருவாண வெளியிடாதே (.)

வெளியாகச்சொன்னென்மதி வெண்பாநூறும் - வெஞ்ளா
தேகுருமுறையுஞ் சொன்னேனன்ற, அளியோண்டயாயிரமாம்
பெருநூல்சொன்ன-னதற்குமிந்தவைந்நூறும் குருநூலாகும்,
நளிகடல்சூழ்தாளிலத்தோரறிந்துய்தற்கு-நயமானமுதையதனை
த்துமிந்நூற்குள்ளே, தெளிவாகச்சொன்னென்பா ராருஞ்சொல்
லார் செப்பரியசித்தருக்குங் குருநூலாமே. (௩௬)

ஆமேதான்சொல்லுகிறேன் வழலையாதி - யாருக்கும்வெளி
விடாதடக்கம்பண்ணு, பாமேதால்பாலுக்குக்குருவாமோருபா
லித்தவண்டமதை யெடுத்திக்கொண்டி,காமேதால்கல்வத்திலண்
டமிட்டிக்-சுருவானவைமழலமதனில்விட்டி,வாமேதான்வண்மை
யுள்ள குழவிகொண்டி-வளமாகவிருசாம மாட்டிவாயே. (௩௭)

ஆட்டிவாய்மெழுகாக விருக்கும்பாரு-வையனே மெழுகெ
டுத்திக்குகைபோற்பண்ணு, தேட்டமாவிரவித்திற் காயவைத்து
ச்-செயமானகுகையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, கோட்டமிலா
ப்புலத்தியனே கூறவொண்ணக் - குருவானமுப்புவைக்கூறக்கே
ளு, தாட்டமாக்குகையெடுத்த தனிலந்தச் - சாற்றரிய முப்புவை
ட்டோட்டிடாயே. (௩௮)

போட்டிவாய் பற்பனியினுப்பைப்போட்டாத் - புகழா
கவுருகியது மணியாமைந்தா , தேட்டமாக் குகைத்திலே மணி
யைப்போட்டித் - தெளிவானமெழுகத்தனல்வாயைமூடி,மூட்டி
வாய்குருநூலைப்பதிலேசொன்ன-முறைப்படியெயெருவயிக்கிப்
புடத்திற்போடு, மாட்டிவாய்கெசபுடத்திற் போட்டாயாகில் -
மகத்தானசுன்னமதா மென்சொல்வெனே. (௩௯)

குருநூலைப்பது-மதிவெண்பா-நந்தீசர்நிகண்டி.

என்மகனேகுருநூலைப் பதினிற்சொன்னே- எனெடுத்துமுப்
பூபரிபாடைதன்னிற்சொன்னேன், துன்னுநந்தீசர்நிகண்டாமுந்
நூற்றிற்-செப்பினுர்சிதிதுசிதி தன்பாயாணம், பன்னருமிந்நூலி
ந் கைபாகத்தோடு-பண்புடனே சொல்லிவைத்தேன் நீட்சைபா
கம், நன்னயமாயிந்நூலில் வாத்தஞ்சித்தி-நவில்வாதி கட்டிந்நூல்
பொய்க்காதன்றே. (சய)

அறைவரியகுருசன்ன முடிந்துபோச்சு-தையனே பூசித்து
த்தரிசிப்பாய்நீ, மறுவறுசீர்க்குமரியெனும் வாலைப்பெண்ணை-வ
ளமாகப்பூசைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே, துறையறிந்தவெதாந்
தகுருவின்வாக்யஞ்-சொல்லாதேகண்மணியேவிடக்கல்லைத்தான்
மறைபொருளா வெண்ணுது வெளிவிட்டக்கான் - மைந்தனேத
லைவெடித்துச் சாவாய்பாரோ. (சக)

விடக்கல்.

பாராருமிக்கல்லுக்கடுத்தகோவை - பாடினெனையாயிரத்தி
ந்செப்பவொண்ணுச், சீராரும்க்கல்லேதாந்ததுலிந்-செப்ப
வில்லையொளித்திட்டாரதனாலேதான், பேராரு மகிதலத்திலவாத
மெல்லாம் - பெய்மகனேவினாகப்பொய்த்துப்போச்சு, தேராக
வென்றனா வியம்புங்கல்லை-யினிதாயான் சொன்னுற்போ வெவர்
சொல்வாரோ. (சஉ)

சொல்லரியவிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் - சொல்லியவக்கரு
வையெலாஞ்சொல்லக்கேளு, நல்லவொருபற்பினியின்முடிதான்
கொண்டு-நற்பணையாம்பாடாணமண்டத்தோடு, சொல்லியகல்
வத்தினுன்குமிட்டிச்-சுடாரித்தனவிந்ததினான் மெழுகாவாட்டு, வல்
லமையாவழித்தெடுத்த வில்லைசெய்து - மத்தான ரவிதனிலே
வைத்திடாயே. (சஉ)

வைத்திபுவாயிரவிதனிலெட்டுசாமம்-வண்மைபுடன்காயவைத்
தெடுத்துக்கொண்டு, புத்தியொயிசிந் துரத்தின்பட்டைகொண்டுபு
கழாகக்கொழியென்றபுடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழுபுகை
போய்மறையநன்ற-விடைவிடாதேவிசிறியாலேவிசுபத்தியொ
யிதியவிந்தபிறகுபாரிக்கிற் பரனருளால் விடசுன்னம் பிறக்குந்
தானே. (சச)

தானென்றசுன்னத்தையெடுத்தபாரித்தாந்-சந்திரஸ்போ
ந்சுடர்விட்டுப்பிரகாசிக்கும், மாமென்றசுன்னத்தி லெடைவிராக
ன்-மாட்டிவரப்பனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும், ஊனமறமு
ன்சொன்னமுறைதானையா- வோனாயமிழை யிரண்டைச்சரியாக்
கொண்டு, கோனென்றசுத்தசலந்தண்ணிந்-போட்டாந்-கொதித்து
டனேதெளியுங்கா ணின்னுங்கேளே. (சரு)

கேசரக் குளிகை.

கேனையாவிம்முறையையெவர்தாஞ்செய்வார்-கேசரத்தின்
வாலைரசமிதனற்குட்டி, ஆனையர்வறுபத்துநான்குஞ்சித்தி-யண்ட
சத்தசாகரமுமிதனற்கித்தி, காணையாகநீபங்கனிதனற்கித்தி - கால
கொடுவிடனிலீது கண்மிகொள்ளே, மாளுமையா மகத்தானசரக்
கெல்லாந்தா-மாண்டிமேவிடம்பட்டா லுடனேமாதோ. (சசு)

மாதர்மயலற்றபுலத்தியனேகேளு-மகிமைநிறைவிடக்கல்லை
நூல்கடோறும், கோதறுசீர்ச்சித்தொலாமறைத்துச்சொன்னுக்கு

ண்மாத்யானத்தனை வெளியாச்சொல்லேன், ஏதமில்லாப்புகழுடைந
ந்தீசராணையினிதாகவறிந்துகொண்மயலுறாதே, ஆதரவாப்பிறை
முடித்தவையன் மேனா - ளறைந்திட்ட படியானு மறைந்திட்
டேனே. (௪௭)

அறைந்திட்டேனென்றேமேலாணையாணையாருக்குமிடமு
றையையச்சொல்லவேண்டாம், வினாந்திட்டே னிடமுறையின்றி
சைமார்க்கம்-வேதாந்தமைந்நூற்றைப்பதனம்பண்ணு, கணாந்தி
ட்டேனின்றூலை வெளியிடாதே-காசினியின்மானிடர்க்குக்காட்ட
வேண்டாம், தினாந்திட்டேனின்றூலைந்தாங்காண்டத்திற்- தேயத்
திற்கிடையாதுபதனம்பண்ணே. (௪௮)

பதனமிருவெருபதன் மைஞ்சாங்காண்டம்- படிப்படியா
ய்ச்சொல்லிவைத்தேன்முப்பூமார்க்கம்-அதிநலமா மென்பாடல்
முன்அலட்சி-தன்மிறந்தெவற்றிலுமிடமுறையோவினலை, சதம
ம்தொருசிறிதுமில்லாப்பதினென்பேருங்-கபடமதாச்சொல்லிவை
த்தார்தூல்கடோதும், அதிகமிஓதாயிரத்தெட்டண்டத்திற்கு-மதி
கமைந்தாங்காண்டமோவதிகங்காணே. (௪௯)

காண்டகுநற்குணமுடையாயனியின்மிக்காய் - கல்வியறிவு
டையாய்கண்மணியேகேளாய், மாண்டபுகழுகத்தியன்வாக்கமுத
வர்க்கா-மாசிலையாயிரத்தினுக் கீதுயிராம்பாரு, வேண்டுமெனில்
வேதாந்தங்குக்கம்பாரு-மேதகுமைந்தாங்காண்டச் செல்புணுந்
றில், கோண்டருமோர்நெறியகன்று குருவைக்கண்டு-குகையில்
வந்துசுவயோகக் கற்பமுண்ணே. (௫௦)

கற்பக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின்குருதானையா - கப்டமாவிலைகற்பமென்று
சொன்னார், அற்பமாம்ஓதாகாதொருநாளேனு-மையையோவுண்
னுயிர்தான்மாயுங்காணே, கற்பமதுதீட்சைசெய்த வாமப்பாலைக்
கண்டு குருவென்றுசொல்லிப்பணம்போற்கொள்ளு, விற்பனமா
ந்தாளோர் மண்டலத்துன் - மேன்மைபெறுகாமப்பாற் நீட்சை
கொள்ளே. (௫௧)

கொள்ளுமறுமண்டலத்திற் புனிதீர்கொள்ளு- கொடுங்கார
மெத்தவையா வணுப்போற்கொள்ளு, அன்னையாகற்பங்கா யாதி
கொள்ளு-வதன்பினர்ப்பஞ் சீகரணமுடிவுகாணும், வெள்ளையா
வைஞ்சுகற்பமுடிந் துபோச்சு-வெளியிலுனை யெவர்காணப்போ
கிசூர்கள், நின்றுயாகோடியுகம்வாழலாகு - நிமிடத்திற்கெவனத்தி
ற்காணலாமே. (௫௨)

காணப்பாதத்துவங்கடொண்ணுற்றாறுங்- கண்மணியேசபை
யாருங்காண்பாபாயா, மாணப்பாவாதமென்றகருவைக்கண்டால்
வாதபித்தகிலேத்துமத்தைமடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பாவெட்
டாணமிடபத்துங்காண்பா, நிருப்பாடோகோடியுகமெனைப்போல்

வாழ்வார், வேணப்பாவையகத்தின் மாண்பர்கூடி வேதமென்ற சாத்திரத்தை வெளிவிட்டாரோ. (௩௩)

விட்டாரோசித்தர்கடாஞ்சொன்னதூலில் - விவேகத்தாலடக்காமல்வேடம்பூண்டார்-கெட்டாரோயவர்கொடிய மனத்தினாலே கேடுகெட்டசண்டாளர் கூட்டங்கூடி, தொட்டாரோவழலையென்றவாதிபாதி-தொடுத்தாரோசரியையிலவாழ்பவனாயெல்லாம், விட்டாரோயவர்பொருளைநாசமாக்கி - வெற்றோடுகையிற் கொடுத்திவிடுவார்பாரோ. (௩௪)

விடுவார்களவரீமனதுநொத்ததானால் - விளங்குவரோவொருக்காலும் விளங்காரீமேலும், கொடுநோயாங்குட்டமொடு பாணடுரோகந் - கொண்டலைவாரொன்பதற்கோ நாயமில்லை, கெடுவார்கள் கண்மகாண்டத்திற் சொன்ன - கிரியைகளைச் செய்தாலுமுய்யமாட்டார், படிமீதிற்பொய்வேடம் பூண்டோர்க் கிந்நூல் பகரவில்லைசுவயோகிக்காகுமன்றே. (௩௫)

து ல ர ர் சி.

யோகியென்றபேர்படைத்தோ னுலகிலைய-வொருகோடி மாத்தர்களி லொருவனுண்டு, தேகியென்றபெயரதுதான்வந்தகேசெல்லுஞ் - செடத்திலுள்ள கூறதுவு மவற்கேதோன்றும், சோகமிலாயோகிகட்கே யிராசிக்கூறு - சொல்லரியவிட்டகுறை புத்திநுட்பம், ஊக்கித்திறுலராசிசென்மக்கூறந் - குதிக்கும்போதவற்கிணுகள் பூர்வமாமே. (௩௬)

பூர்வமாமொன்பதற்குளெய்தவொண்ணுப்-புகழ்ப்படைத்த பூர்வமெய்ஞ் ஞானந்தன்னால், பூர்வத்தால்வயிற்றிலவனுதிக்குநாளிற்-புக்லரியபராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாப் பராபரனை யன்புகொண்டு-கூறுமனக்கண்ணாலே யொட்டிப்பாரிக்கும், சீர்நோக்கிற்செயகம்பம் பரத்தினேர்மை-சிவசிவாபாஸகற்குத் தெரியும்பாரோ. (௩௭)

தெரியும்பார்செயகம்பம் பரத்தினேர்மை - தேனமுதமதன்ப்பால் சிறந்தேபாயும், அறியவந்தப்பாலகனுமொழிதற்கொண்ணு-வமுதத்தையடுத்தவாய் மடுக்குநாரும், பரிவாகவமுதத்தை யடுத்திண்டக்காற் - பரிபாடைபதினெட்டிம் பண்பாப்பேசும், துருவமாந்துலாராசி பூர்வஞானம்-தொடர்ந்துவரும்விடாவைப சொன்னென்பாரோ. (௩௮)

மச்சோகைமுதலியன.

சொன்னவொருபத்துக்கு ணிராதாசத்தின்-சொல்லரியமவு னமையா வபானவாய், அன்னையிக வலக்கணு துறைந்துதள்ள-வரனருளாற்பாலகனு மவனிமீதில், சொன்னவிக்கிரகம் போல்வ

ந்துதோன்றுந்-துகளுதுசீ ரம்மகவின்கருக்கூறைய, என்னென்று சொல்லுவன்யா னியம்பவொண்ணு-திடம்வலமா விசோகையொ ண்றிருக்குந்தானே. (௫௯)

தானென்றபாலகற்கு முதுகில்மச்சஞ் - சாற்றுதனரோகை நெற்றிதன்னிற்சுக்ரன், பூனென்றவிருபுறமுஞ் சக்கரந்தான்-புக ழ்பெரியமார்புதனிந்நிறைபோன்மச்சம்,வானென்ற வுண்ணுக்கி ன்மவுனரோகை-வளர்பிறைபோற்றுனிருக்கு மைந்தாகேரு,கோ நென்ற மமரர்குரு வியாழன்றனுங்-கூறரியசுக்கிரனும்பார்வை யாமே. (௬௦)

ஆமதுதானநிநாவிலமுதகங்கை - யரகராப்ரத்தினுடை மகி மையாலே, போமதுதானுண்ணுவி லமுதச்சத்தி-புகழ்பெரியபா லனுக்கு மவுனஞ்சொல்வாள் , வாமழிசுவாமிசிவகாமருபி-மை ந்தனுக்கோருபதேச மளிப்பாள்பாரு, தேமதுதான் மவுனசிவ யோகராசி-தெளிவாகசித்திக்கு முண்மைமாதோ (௬௧)

சித்திக்குஞ்செகராசி யிதுதானையா-செகத்தருவாவாஸித் தருவாஸ்பாரு, அத்திக்குமைஞ்சுவயதாலைய-வுன்றன்றோ வகத்தி சர்மவுனஞ்சொல்வார்முத்திக்கையருகதும்படிச்செய்திட்டுமோ னநிலைபெறுதற்கு மூலஞ்சொல்வேன்,பத்திக்கோர்வித்தெனுமீ ரொன்பான் சித்தர், பாலிப்பா தியானத்தாற் சொலிப்பாய் மன்றோ. (௬௨)

சொலித்திடவேயோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார் - சொற் பெரியயோகசிவ மவுனஞ்சொல்வார், கெலித்திடவேசித்தர் தம க்கடையாளம்பார்-கிருபையுடையான் சொன்னே னறிந்துகொ ள்ஞ், பவித்திடவேயரிபாடைத் தியானஞ்சொல்வார்-பஞ்சபட் சிதாமொழிக்குஞ் சபையுஞ்சொல்வார், அலுத்துவிடேல்வழுத்த ரியவாதஞ்சித்தி-யதையறியப்பலரிங்கே யலைவராமே. (௬௩)

புத்திகெட்டவாறி.

ஆமேயிவ்வையகத்தேமடையர்கூடி - யலைந்தலைத் துசுட்ட தினாலவதென்ன, போமேதான்புகையெழும்பி மேகம்போலப் பொருமியேகண்கெட்டுப்போவார்பாரு, வாமேதான்வாய்புலம் பிமடையரொல்லாம்-வாதமதுபலிக்குமென்றே பொருள்கடோ ற்றுக், காமேதான்கடைசரக்கைச் சுட்டுக்கூட்டுக் - கருவறிந்தயோ கியைப்போற் கண்கெட்டாரோ. (௬௪)

கருவென்னகருவென்ன விராசியோர்க்குக்-கண்ணாடிமுகம் போலே காணும்பாரு, பருவென்ன துருவென்ன துலராசிக்குப் பாத்திரராமவர்பெருமை சொல்லப்போமோ , புருவென்னபுக ழென்னசொருபஞ்சித்தி-புகழ்பெரியவிடக்கல்லிற் பலிக்கும்வா தம், வருமென்னவகையென்ன தொகைதானென்ன-வழுத்தைந் தாங்காண்டத்து மன்றப்பிராதே. (௬௫)

மறையாமற்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு-மகத்தானபரி
பாடையிலாமற்றான் , குறையாமற்சொல்லுகிறேன் னன்புகொ
ண்டி-கோடான கோடிவித்தையினிமேற்பாரு , அறையாமலறைய
யையாயிரத்துச்சொச்ச - மாயிரத்தெட்டிதம்பா வைஞ்சாங்
காண்டத், துறையிலோர் துறையறிந்து துருவங்கண்டு- துருவத்தி
ன்மேலேறிக்கருக்கண்டேனே. (௬௬)

பராபரதீட்சை.

கருவானபொருளையா மூலாதாரங்-கருவறிந்த மூலத்தின்
மேலாதாரம், அருளானவருளையா வாதாரத்தை-யறிவாலேயறிந்
தெனிரா தாரமூலம், குருவானவிருளையா பராபரத்தின் - குண
மானவெளியையா நாதவிந்து, தருளானதருளையாசபைதா னுரு
ஞ்சமரசத்தின்மூலமையா வாறுமாச்சே. (௬௭)

நிராதாரதீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவ யோகதீட்சை-யையனே வறைந்திட்டே
னூர்தாஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின் நீட்சையாச்சு-பாடு
கிறேனிராதாரதீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதார மகத்தாந்தீட்சை-
நினைவோடுகேட்டிடுவாய் நேர்மையாக, ஆறுமேஅகாரமதுஉகா
ரங்கொண்டே-யரகராய வசிமநஅரஞாமென்னே. (௬௮)

நிர்க்குணதீட்சை.

ஓமதுதானிராதாரதீட்சையாச்சு-தோகோகோ நிர்க்குணத்தின்
நீட்சைகேளு, வாமமதுவகாரமுடன் யகாரங்கொண்டு- மாட்டுகி
றேன்யவசிறம அரணமென்று, நாமமதுசொன்னேனிரிக்குணத்
தின்நீட்சை-நன்றாகமுப்புவின் நீட்சையாகும், நேமமதாநிர்க்கு
ணத்தின் நீட்சையாச்சு-நின்மலமாந்தசதீட்சை நேர்மலகேளே.

நின்மலதீட்சை.

நேர்மையாநின்மலத்தின் நீட்சைதன்னை-நேயமொடு சொ
ல்லுகிறேன் னினைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ்சிகாரத்தி லு காரந்தா னு
ஞ்சிமநயவறீம் நீம்சிங்கென்றேயூன்று, நீர்மையா நின்மலத்தின்நீ
ட்சையாச்சு நிகழ்த்தரியசித்தர்களுமிய்வாரோதாரி, வாரிமையாநி
ன்மலத்தின் நீட்சைசொன்னே மகத்தான பூரணத்தின் மகிமை
கேளே. (௭௦)

பூரணதீட்சை.

கேளேநீபூரணத்தின் நீட்சைசொல்வேன் - கேடிலாநாதர்க
டாஞ் சப்தகோடி, ஆளேதான்றசதீட்சைபார்த்துத்தேறி-யண்ட
பகிரண்ட நவகண்டம்பாய்ந்தார் , நாளேதானகாரத்தில் உகார
மேறிநயவசிமநநிங்நிங் மென்றேயூன்று, வாளேதான் பூரணத்
தின்நீட்சையாச்சு, வளமானவாதார தீட்சைபாரோ. (௭௧)

ஆதாரதீட்சை.

பாராயோவாதார தீட்சைசொல்வேன்-பாலகனையாதாரதி
ட்சையையா, மாராயோசிகாரத்தில் உசாரங்காணும்-மநயவசிவங்
கிங்கிறிங்கென்றேயேதாய், ஆராயோவாதாரதீட்சையாச்சு - தண்
டசத்தசாகரமுமடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர் பேரண்டவகண்டம
ட்டு-மேறலாம்வாசிகொண்டு தீட்சைபாரோ. (௭௨)

பாரோதானாதாரதீட்சையாச்சு-பகருமொருதீட்சை யிஃதில்
லாவிட்டால், ஏனோதான்பேராதுமுப்பூத்தானு-மெந்தவிதம்பார்
த்தாலுமனங்கூடாது, ஊனோதானேராகு முப்பூத்தானு-முரைத்
தாரோயவரவரிக டீட்சைதாமும், சீரானசத்திசிவதீட்சைதாமுஞ்-
செப்புவதிற்பயனில்லை நூலைப்பாரோ. (௭௩)

நூல்பார்த்துலலாமதிலேறிப்பார்த்தே-நூவலரிய பரதரி
சனத்தெக்கண்டேன், கால்பார்த்தேனதற்கப்பால், வாசிகொண்டு
கருத்தோடுபார்த்துகையிலே நிராதாரத்தை, நீல்பார்த்துநிராதாரந்
தண்ணெக்கண்டு-நேராகப்புகித்தேனப்பாற்கேளு, வால்பார்த்து
வாசிசிவயோகங்கண்டான்-மகத்தான நிரிக்குணமேபலிதமாமே.

பலிதமென்ற நிகண்டையா வஞ்சாங்காண்டம் - பாடினே
னிந்நூல்போலொருநூலில்லை, பலிதமையாயிரத்தினுக்கொருயி
ராமிந்தப்-பாரதனிலாரறிவா ரிந்நூறண்ணை, நலிதராதுளந்தெளி
ந்தமேலோரொல்லா-நலிலருஞ்சீரிந்நூலைக் கைக்கொண்டார்கள்
வலியமனமடக்கிநலோர்க்கடிமைசெய்து -- மைந்தனெபண்ணிர
ண்டு வருடங்காத்திர. (௭௪)

கார்த்திருந்தவர்திமுகிழத் தொண்டிசெய்தாற்-கல்வியறிவதன
லேகண்டுகொண்டு, ஆர்த்தியொடு நீயாரொன்றன்று கேட்டே-யன்
புடையமகனென்றே யறிந்தெடுத்துச், சேரித்தனைத் தைந்நூற்
றையெடுத்திங்கூட்டிச்-செய்பாகங்கைபாகஞ்சீர்மையாக, வார்
த்தைசொல்லிமெய்ம்மொழியையுபதேசித்து - வைத்திருப்பார்
பக்கத்தின் மனமொன்றாமே. (௭௫)

ஆமேதான் முன்சொன்னகருதானைய-வறிவாச்சு தின்னுந்
சொல்லக்கேளு, ஆமேதான்கதைத்திறுத்த சலத்தையென்றன்-
கண்மணியேபத்துமுறையமுதகத்தி, பாமேதான் பாலமுதம்
போலேகாணும் - பாலகனையமுதத்தையெடுத்திங்கொண்டு, வா
மேதானடுப்பேற்றித்திசையமுட்டி - மைந்தனெகாய வைப்பாய்
சாமந்தானே. (௭௬)

சாமந்தான்காயவைத் திறக்கிப்பார்த்தாற்-சாற்றரிதாய்க்கு
மும்பதுபோலிறுகும்பாரு, சேமமதாச் சுத்தசலந்தண்ணெவார்த்
துத்-தெளிப்பவைத்தானமுத்துப்போம் நெளிந்துகாணும், சாமம

தாவிரவிதனிற்காயவைப்பாய்-க்சிவெல்லாம் போய்ச்சிவந்துகா
ட்டுமிண்டும்,பாமமாப்பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தாற் - படரு
மையாவெள்ளைக்கல் லுப்பதாமே. (௭௮)

வெண்சாணாயுப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும் பிட்டுப்போலா-மேகோகோவெழும்
புமையாசாணாபோல, வெப்பானவுப்பதுவுஞ் சிறுஞ்சிறும்-வெ
ண்சாணா யிதற்குப்பேர் விடம்பொல்லாது, தப்பிலாவுப்பினிற
மெண்ணசொல்வேண்-தவளநிறச்சந்திரன்போ லொளிருமையா,
செப்பரியசிவவுப்பென்றிதற்குப்பேராஞ்-சீராண பராபரத்தை
த்தியானஞ்செய்யே. (௭௯)

பரபூசைமுதலியன.

செய்துபரபூசைகுருபூசைமேலாஞ்-சிப்பரியா மனைகவுரி
வாலைபூசை, எய்தரியசத்திசிவபூசைசெய்தே-யேசிலண்டவுப்பெ
யித்தடக்கம்பண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டே டெனளிக்க
வில்லை-வேதாந்தசற்குருதன்பாதத்தாணை, நைவரவேவெளியிட்டு
ச்சொன்னெனென்று-நாதர்கடாஞ்சாபமதைநாட்டினோ. (௮௦)

நாட்டினாச்சாபமதைப்பதினென்கித்தீர்-நவிலரியநற்றவத்
துமுனிவர்காபம், மூட்டினாச்சதகோடிசித்தர்காப-மொழிந்தன்
ரிந்நூற்கந்தச் சாபத்தனை, வீட்டித்தற்கவரோடே யெதிர்த்தி
யானுமவிளம்பரியபரனருளா னிவர்த்திசெய்தென், காட்டினோ
ரிந்நூலைவெளிவிட்டோர்கள்-காசினியிற்கமுதையாய்ச் சனிப்பா
ராமால். (௮௧)

ஆமேதானின்னுமொரு கருவைக்கேரு-வாகாய நாதசத்தி
யுப்பையன்பா,நாமேவச்சொல்லுகிறேனாத்ருபி-நாதாந்தகிரோ
மணியின்குற்றைநன்றி,வாமேதான் வழைப்பெண்ணோலைக் கண்
னிவழுத்தரியபத்துவய்தானகன்னி, தேமேவுதேசிகமா மிவடன்
பேச்சு-சிவனுடனேகூடிவினை யாடினோ. (௮௨)

ஆடினான்புடனேதேவதாசி-யமுதமென்ற நாதவிந்திற்கு
டினான்பார், பாடினான்பனியென்ற விந்திற்சேர்ந்தாள்-பளிச்செ
ன்றுதெளிந்தெழுந்தாள் பரத்தினிந்தேசி, சாடினாள்வன்சென்றுவி
ந்திற்சேரச்ச-சலவடிவாங்கங்கையது பொங்கும்பாரு, வாடினாடெ
ளிந்ததண்ணீரமுதமாச்சு-மகத்தானதேசினீநொன்றும்பேபோ. (௮௩)

பேரானவச்சலந்தான்மெளிந்ததானும்-பேசுதற்குநாவெழு
மோ யாவாக்கேனும், வீரானவீரியையாலுசிகொண்டு - விட்டக்
காலச்சலந்தான் மெளிந்துபோகும், ஆரானலுசினீ ரமுதமாச்சு-
தன்றன்றோதெளிவாச்சு தமுரியாச்சு, காரானதென் றனக்கோரி
மட்டிப்பாச்சு-கன்னியென்றலுசினீரிதற்குப்பேபோ (௮௪)

இதுவன்றோவெண்மைநிறக்கிளிஞ்சிலண்ட - மிதினுடைய
விந்தெடுத்தநாதத்தாட்டி, அதியானவண்டமையா விரண்டாம்
வைப்பா-மிதினுடையவிந் துநீர்சிளிஞ்சிநீராம், மதியுடையவஞ்சி
யிவளோசைக்காரி-மயக்கிஞ்ஞென்றையுமயங்கிணையான், பதி
யானகிரியென்றார் கிரிதானன்று - பகர்கிரியிலமர்தேசி யுண்ட
மாமே. (அரு)

தேசியநீர்.

தேசியென்றற்றேசியன்றத் தேசியண்டத்-தேசியிவள்குடி
யிருப்பு மூன்றும்வைப்பு, பாசியென்றற்பாசியன்று பாசியண்
டம்-பகராதபொருளையாநாலாம்வைப்பு, வாசியென்றால் வாசி
யன்றுசிநீர்தான் - மகத்தான வண்டமையா வைஞ்சாம் வைப்பு
வேசியென்றால்வேசியன்றுகுமரியானான் - மேலானவண்டமை
யா வாரும்வைப்பே. (அரு)

வைப்பானவைப்பொன்றுத் தப்போவில்லை-வயிரமாமுயி
னாயா வுணக்கப்போமோ, உப்பானவுரோமநீ ரப்பினண்ட-மு
டன்சேர்ந்தகருவையா வேழாம்வைப்பு, செப்பரியபொருளினிதை
யார் செப்பவல்லார் - செயமானகுருவிதுதா னெட்டாம்வைப்
பே, அப்பானவப்பதையு மறிந்துகொள்ளு - வடங்காத வண்ட
மையா குருநீராமே. (அரு)

கம்பியுப்புப்பாறையுப்பு.

குருவானகுருத்திரண்டொன்பதற்குட்-குருநீராவாங்கியே
சுத்திசெய்தால், அருவானகுருத்திரண்டு கப்பியாச்சு - ததற்கடி
யிற்பாறையெனும் பொருடானாச்சு, பருவமொருபத்துக்குட்ப
ருவப்பெண்ணின்-பாலியத்தையென்னுலேசொல்லப்போமோ,
மருவானமங்கைப்பெண் பெற்றவண்ட-மகத்தான வென்பதற்
குட்பத்துமாச்சே. (அரு)

ஆச்சுதுபாரண்டத்தி னமுரிகங்கை - யடங்காத வச்சவத்தா
லமுதகத்தி, பேச்சுதுபார்பேசாத கருவையெல்லாம்-பேசுவை
த்தேனைநூற்றிற்பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தானபொரு
ளையெல்லா-மாட்டினென்புலத்தியனே யறிந்துகொள்ளு, ஓச்சு
துபார்முறைதவறுதின்னுஞ்சொன்னே-னுணக்கெய்துமெய்தரி
யமுத்திதானே. (அரு)

முத்தியென்றவாறேதோ வெணக்குச்சொல்லு-முத்தியென்
றசுத்தியாம் வாலைப்பெண்டான் , பத்தியென்றபத்தியது சித்தி
கோடி - பகராரிகணுதீர்கடாம் பண்பாத்தானும் , பத்தியென்ற
வாறேதோவெணக்குச்சொல்லும் - பராசத்திமகிமையதுபச்சை

வண்ணம், அத்தியென்றாலத்தியலிம் தார்தாஞ்சொல்வா ரடிமுடியி
னுள்ளிருந்தவானையாமே. (கூய)

ஆனையென்றவாதேதுசொல்வீனாயா-வானெயென்றரசமது
தான்விந்நுபாரு, ஆனையென்றாலானையதுமதத்தையான-யப்பெ
ரியயானைதனையார்தாம்வெல்வார், ஆனையென்றவாதனைச்சொல்
வீனாயா-வரிவைவிந்நுநாதமதினைஞ்சாஞ்சுத்தி, சோனையென்ற
சோனையலிம் தண்டவேரிதான் - சொல்லாதமவுனமது சொல்லக்
கேளே. (கூக)

சல்லிவேர்.

கேளென்னச்சீடன்மகிழ்த் தெனையாளென்று-கேட்டதினாற்
கோனென்றும் பரனென்றும்பார், நாளென்றுநானறிந்தவணஞ்
சொல்லக்கே-னுனென்றவிந்ததுதான் விருட்சமாகும், ஞ்ளென்
ற்சொல்லதுதான் சொல்வீனாயா-துகளிலாச்சோதியே யாதியா
கும், வேளென்றவேளான விவரந்தலை - விளம்புகிறேன் சல்லி
வே றொன்றுடே. (கூஉ)

பேரான்பேரதுதா னண்டப்பேராம்-பேசுதற்குநாவெரு
மோபேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான் மதனச்சோறு-செப்
பரியசோதிமர வேரிதான்சோறு, ஆரானவாறதுதா னண்டவாறு
மாயிரத்தெட்டண்டமட்டி மளாவுப்பாரு, நீரானசாறதுதானண்
டச்சாறு-திக்குத்திசுல்லியமெனுமோர் கொல்லிவே. (கூங)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர்வெல்லும்வே றொன்றுபேராங்-கூறுமொரு
சல்லியமாமரத்தினிவேரு, கல்லும்வேர்புல்லும்வேரண்டவேரு-
கருவிருந்தவண்டவேரிதற்குப்பேராம், கொல்லும்வேர்நிலிலும்
வேறொன்றுபேராஞ் சொற்பெரியகல்லப்பென்றிதற்குப் பேரா
ம்,அல்லும்வேர்வெல்லும்வேர்குருவினவேரோ-டண்டத்தின்மர
மென்றுமிதற்குப்பே. (கூச)

மரமென்றாலென்னமரஞ்சொல்வீனாயா - மதத்தானவண்
டத்தின்மரந்தானையா , வரமென்றாலென்னவரஞ் சொல்வீனா
யா-வழலையென்ற வாலைரசமரந்தான்பாராய் , சரமென்றாலென்
னசரஞ்சொல்வீனாயா-சாற்றரிய சல்லிவேர்ச் சரந்தனையா,அ
ரமென்றாலென்னவரஞ்சொல்வீனாயா - வகண்டமென்ற வகண்
டத்தின்மரத்தின்பே. (கூரு)

பேரானபெயர்க்கொல்லாம் வெளியதாகப் - பேசினேன்பு
லத்திய வைஞ்சாங்காண்டத்தில் , பாரதியபதினென்பேர் மறப்
பையெல்லாம்- பகல்போலேவிளக்கிவிட்டேன் பண்பாப்பாரு,
சீராகவெவர்களிவ் வண்ணஞ்சொல்லார்-சீர் தூக்கிப்பார்க்கி னிலை

யாற்றுவவய, ஆரணவனாகுறைக ளத்துப்போக- வாதிதொட்ட
ந்தமட்டிமறைந்திட்டேனே. (கூளு)

அன்றந்திட்டேனிந்நூலை வெளிவிட்டோர்க- ளண்டவிடிவி
ழுந்துதலை தெறித்துப்போவாரி, குறைந் துமதிசூரு மொழியை
வெளிவிட்டக்காற் - கோடியிடியவர்தலையில விழுமன்றேபாரி,
சிறந்தபுகழ்ச்சத்தகோடி ரிஷிகள்சாபஞ்-செகற்குருவின்சாபமனு
வந்துசாரும், மறிந்தோடச்சாபங்க ளனெத்துந்தீர்த்தேன்- மகத்
தானவைந்நூற்றை யடக்கம்பண்ணே. (கூளு)

பண்ணப்பாபராபர்த்தின் கிருபையாலே-பாரித்தேனனைத்
தினுக்கும்பெயருஞ்சொன்னேன்,கண்ணப்பாகண் மணியேசாந்
றவொண்ணக்-கருவெல்லாமுன்றனக்கூக்கருத்தாச்சொன்னேன்
விண்ணப்பாவின்னுக்குண்மணியெயென்றன்-வேதாந்த சித்தரு
க்குள் விளங்கும்வாழ்வே, நண்ணப்பாநாதாந்தப் பொருளைப்
போற்று-நயமாகவென்குருவு முறாத்தார்கானே. (கூஅ)

காணவென்றெனெயிந்நூரமென்றேவாடிக்கலங்காதே யெ
ன்மகனெக்குவைக்கண்டு, மாணவென்றனல்லவழி யிரெதென்றே
வி-மகத்தானவண்டசராசரங்கொல்லாம், காணவேகண்டு தெளிந்
திதிதிமாறாக்-கருணைபொழியென்குருவாங்குமரவேனும், யாண
நிறையாழியந்தவிதுவேயென்று-மண்டசத்தசாகரமு மிதுவெ
ன்றோ. (கூகூ)

இதுவன்றேறவண்டபகிரண்டமென்று - மிதமானவண்டம்
பேரண்டமென்றும், பதியென்றபரமென்றேயைஞ்சாங்காண்ட
ம்-பகருகின்றபேரண்டப்பதியாமென்றும், மதியொடுகீர்மவுன
வண்டமிதுவேயென்று-மகத்தானவென்குருவுமுபதேசித்தார்,ச
தாபெயுசற்றுகுனறிதியெயறிந் துவாழ்த்தி-சாற்றுபரிபாடைமுந்
துமுற்றிற்றன்றே. (கூ)

ஐந்தாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

அகத்தியமுனிவர்:- அருளிச்செய்த

ப ரி ப ா ஷை த் திர ட் டு

முற்றிற்று.

அ. காண்டம்-ருரு-விருத்தம்-ருருஉ.